

ഇന്ത്യൻ സുപ്രീംകോടതിയുടെ സുപ്രധാന വിധിന്യായങ്ങൾ - ഒരു സചിത്ര ആവിഷ്കാരം

പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച്

ഭരണഘടനാ നിയമം, പരിസ്ഥിതി നിയമം, തൊഴിൽ പരിഷ്കരണം, ലിംഗഭേദം, ലൈംഗിക അവകാശങ്ങൾ, ഭാരതീയ പൗരന്മാരുടെ അവകാശങ്ങളും കടമകളും, ബാലാവകാശങ്ങൾ, തുടങ്ങി നിരവധി വിഷയങ്ങളെയും മേഖലകളെയും സ്പർശിക്കുന്ന അതിപ്രധാനമായ പല ന്യായവിധികളും ഭാരതത്തിലെ പരമോന്നത നീതിപീഠം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ വിധിന്യായങ്ങൾ പൊതു വ്യവഹാരങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കുകയും അഭിഭാഷകർ, പരിഷ്കർത്താക്കൾ, മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകർ എന്നിങ്ങനെ സമൂഹത്തിന്റെ വിവിധ കോണുകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ ദശാബ്ദങ്ങളായി, തലമുറകളിലൂടെ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ഭാരതത്തിലെ ഓരോ പൗരനും നീതിയും അവകാശങ്ങളും ജാതിമതഭേദമന്യേ, ലഭ്യമാകുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഭാരതീയ പൗരന്മാരുടെ ദൈവംദിന ജീവിതവുമായി ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന, ഒരു വ്യക്തിക്കും നീതി നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്ന, നീതിപീഠത്തിന്റെ ഓരോ ന്യായവിധികളെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവ് സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും ഉള്ള പൗരന്മാർക്ക് ലഭ്യമാകുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്താനായി, തർജ്ജമയിലൂടെയും ഭാരതീയ സുപ്രീം കോടതിയുടെ ന്യായവിധികളുടെ സംഹാരത്തിലൂടെയും , നിരവധി പേരുടെ അധ്വാനഫലമായി പൂർണ്ണതയിൽ എത്തിയ ഒരു സംരംഭമാണ് ഈ ന്യായവിധി സംഗ്രഹം.

എഡിറ്റിംഗ്, റൈറ്റിംഗ്, ഇലസ്ട്രേഷൻ ടീം

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ കേസുകളുടെ ഈ പരമ്പര, **സിദ്ധാർത്ഥ് പീറ്റർ ഡി സുസ, ഷെഫാലി കോർഡെയ്റോ, റിയ ലോപ്പസ്, അപർണ മെഹ്റോത്ര, വത്സല പാണ്ഡെ** എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് സംഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും, ചിത്രീകരണവും എഡിറ്റിംഗും പൂർത്തിയാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തത് .

അതിലുപരിയായി, എല്ലാ പ്രാദേശിക ഭാഷകളിലും ഡിസൈൻ പിന്തുണയുമായി ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചതിന് രചിത് ശർമ്മയോട് ഞങ്ങൾ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഭാഷാ വിവർത്തന ടീം

മലയാളഭാഷയിലുള്ള ഈ വിധിന്യായ സംഗ്രഹം, **അഡ്വക്കേറ്റ് തൂലിക സുരേഷിന്റെ** (അഭിഭാഷക, നോർത്ത് പറവൂർ ജില്ലാ കോടതി, എറണാകുളം), നേതൃത്വത്തിൽ **അലൻ തോമസ് പല്ലാട്ട്**, (നിയമ വിദ്യാർത്ഥി, മഹാരാഷ്ട്ര നാഷണൽ ലോ യൂണിവേഴ്സിറ്റി, നാഗ്പൂർ) **ഫിദ നവാസ്** (നിയമ വിദ്യാർത്ഥി, അലിഗർ മുസ്ലിം യൂണിവേഴ്സിറ്റി) എന്നിവരടങ്ങിയ ടീമാണ് പൂർത്തിയാക്കിയത്. ഈ സംരംഭത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനായി അഹോരാത്രം പ്രയത്നിച്ച ഇവർ മൂന്നു പേർക്കും മനുപത്രയുടെയും ജസ്റ്റിസ് അദ്വയുടെയും ആവാസ് ഇനിഷ്യേറ്റീവിന്റെയും പേരിലുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുന്നു .

പ്രോഗ്രാം സൂപ്പർവൈസർ എന്ന നിലയിൽ വിവർത്തന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിച്ചതിന് രോഹിത് ശർമ്മയ്ക്ക് നന്ദി അറിയിക്കുന്നു.

ജസ്റ്റിസ് അദ്വയെ കുറിച്ച്

സർവ്വകലാശാലകൾ, നിയമ പ്രസാധകർ, മനുഷ്യാവകാശ പ്രചാരകർ, നിയമ സാങ്കേതിക കമ്പനികൾ എന്നിവരുമായി ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു നിയമ-രൂപകല്പന സംരംഭമാണ് ജസ്റ്റിസ് അദ്വ. പൊതുജനങ്ങളിലേക്ക് നിയമപരമായ അറിവുകൾ എത്തിച്ചു നൽകുന്നതിന് ആവശ്യമായ ഉള്ളടക്കം, ഡിസൈൻ, സാങ്കേതിക സഹായങ്ങൾ എന്നിവ നൽകിക്കൊണ്ട് നിയമ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന ഏറെ സാമൂഹിക പ്രസക്തിയുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് ജസ്റ്റിസ് അദ്വ.

മനുപത്രയെ കുറിച്ച്

നിയമ-സാങ്കേതിക കമ്പനിയായ മനുപത്ര, 2000 മുതൽ നിയമ മേഖലയിലും മേഖലയിലും ഗവേഷണങ്ങൾക്കും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഒട്ടേറെ ഊർജ്ജം പകരുന്ന ഒരു സംരംഭമാണ്. കൂടാതെ അഭിഭാഷകർ, നിയമ സ്ഥാപനങ്ങൾ, നിയമവകുപ്പുകൾ തുടങ്ങിയവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹായിക്കുകയും അവ കാര്യക്ഷമമാക്കുന്ന സാങ്കേതിക ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ രൂപകൽപ്പന ചെയ്യുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. സമഗ്രമായ നിയമ വിവരശേഖരണത്തിലേക്കുള്ള ഒരു സാങ്കേതികസഹായി എന്നതിനോടൊപ്പം അവബോധജന്യവും മികച്ചതുമായ നിയമ വിശകലന ടൂളുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഇന്ത്യയിലെ നിയമ ഗവേഷണ പ്രസ്ഥാനത്തെ ആകെ മാറ്റിമറിച്ച ഒരു പ്രമുഖ ഓൺലൈൻ നിയമ ഗവേഷണ പ്ലാറ്റ്ഫോമാണ് മനുപത്ര.

ആവാസിനെ കുറിച്ച്

ഇന്ത്യൻ നിയമങ്ങളെയും ഭരണസംവിധാനങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവ് സാധാരണ പൗരന്മാർ പ്രാപ്യമാക്കുന്നതിനായി രോഹിത് ശർമയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിഭാവനം ചെയ്ത പദ്ധതിയാണ് ആവാസ് ഇനിഷ്യേറ്റീവ്. പ്രാദേശിക ഭാഷകളിലെ സാമൂഹിക-നിയമ വ്യവഹാരങ്ങളെ ജനാധിപത്യവൽക്കരിക്കാനും നിയമനിർമ്മാതാക്കളും പൗരന്മാരും തമ്മിലുള്ള നിയമ സാക്ഷരതയിലെ വിടവ് നികത്താനും ഇത് ലക്ഷ്യമിടുന്നു. നിയമവിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കുള്ള വഴി സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും ഉള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രാപ്യമാക്കാനുള്ള സഹായിയായി ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ രൂപപ്പെടുത്താൻ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മുനിൽ നിന്ന് നയിച്ച പരേതനായ പ്രൊഫസർ ഷംനാദ് ബഷീറിനോടും ഞങ്ങൾ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

നന്ദി പ്രകാശനം

പ്രിയങ്കയ്ക്കും ഉർവശി അഗർവാളിനും മുഴുവൻ മനുപത്ര ടീമിനും അവരുടെ അചഞ്ചലമായ പിന്തുണക്ക് നന്ദി പറയാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർ നൽകിയ എല്ലാ പിന്തുണക്കും ജസ്റ്റിസ് അദ്ദേ ടീമിൽ നിന്നുള്ള നവോമി ജോസിനും, ഞങ്ങളുടെ സംരംഭം ആരംഭിച്ചതു മുതൽ ആവാസ് സംരംഭത്തെ പിന്തുണച്ചതിന് ലോക്സോപസ് ടീമിൽ നിന്നുള്ള തനുജ് കാലിയയ്ക്കും യുത്ത്കിആവാസ് ടീമിലെ അൻഷുൽ തിവാരിയ്ക്കും നന്ദി അറിയിക്കുന്നു.

നിർദ്ദേശങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും

പ്രാദേശിക ഭാഷകളിൽ നിയമപരിജ്ഞാനം കൂടുതൽ പ്രാപ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭ ചുവടുവെപ്പാണ് ഈ സമാഹാരം. ഈ ഇ-ബുക്കിലെ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, പ്രാദേശിക ഭാഷ ഭേദങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ പദങ്ങൾ ലഭ്യമല്ലാത്തതിനാൽ സങ്കീർണ്ണമായ നിയമ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഭാഷാപദപ്രയോഗങ്ങളിലോ ചരിത്രപരമായ വിവരണങ്ങളിലോ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഉപയോഗിച്ച ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ച് നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലോ മറ്റേതെങ്കിലും ഭാഷകൾക്കായി പ്രവർത്തിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലോ, ഞങ്ങളെ awaaz@youthkiawaaz.com, thejusticeadda@gmail.com എന്നിവയിൽ ബന്ധപ്പെടാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ സംഗ്രഹത്തിന്റെ വരാനിരിക്കുന്ന പതിപ്പുകളിൽ നിങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്താൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നതായിരിക്കും.

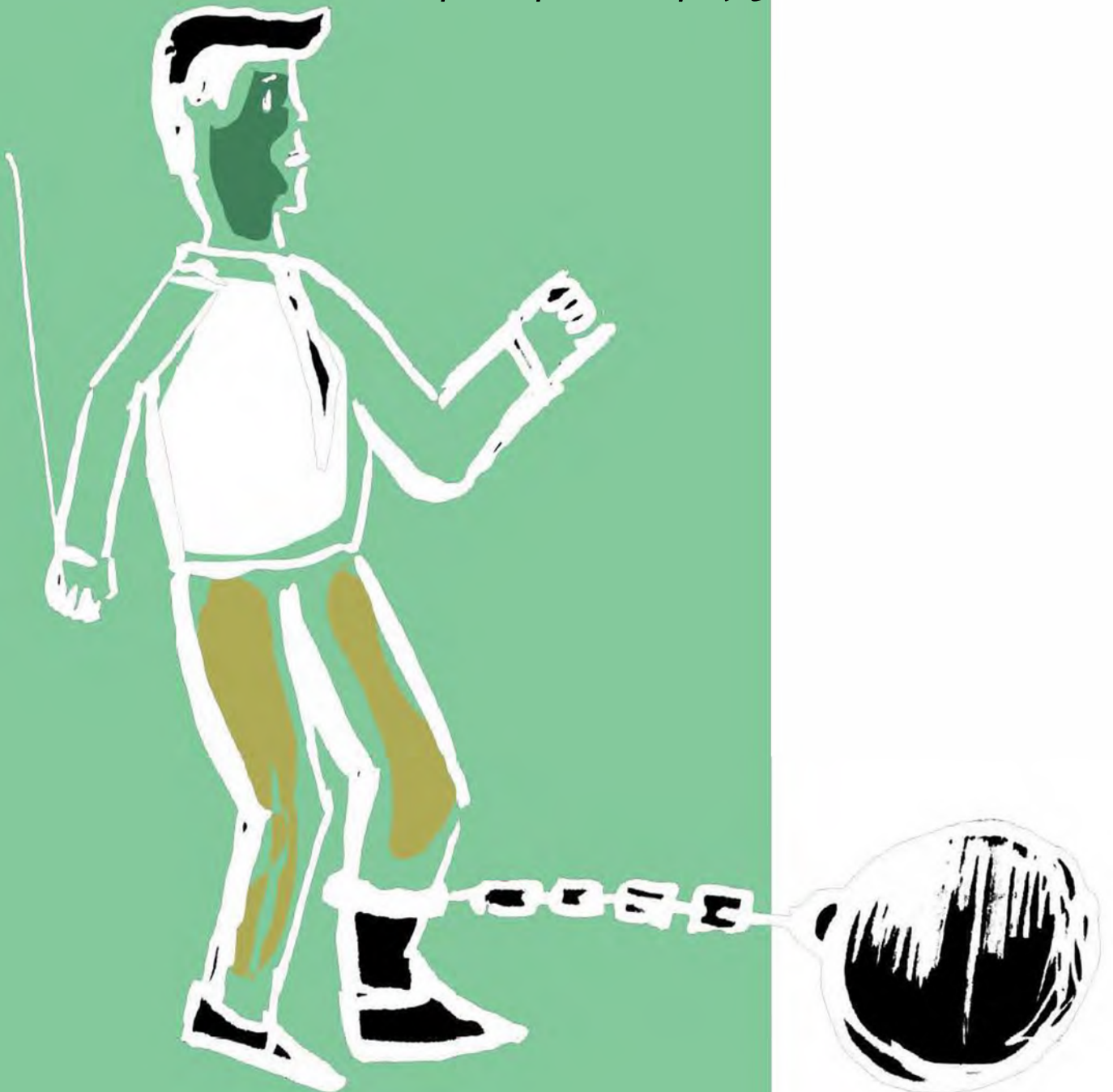
1. എ കെ ഗോപാലൻ അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മദ്രാസ്	6
2. ഐ.സി ഗോലക് നാഥ് അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ്	10
3. ഹെച്.ഹെച് മഹാരാജാധിരാജ മാധവറാവു അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	14
4. കേശവാനന്ദ ഭാരതി അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള	18
5. എഡിഗ അനമ്മ അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ആന്ധ്രപ്രദേശ്	22
6. ഇന്ദിരാഗാന്ധി അഭി. രാജ് നരേൻ മുതൽ പേർ	26
7. മനേകാ ഗാന്ധി അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	30
8. നന്ദിനി സത്പതി അഭി. പി.എൽ. ഡാനി	35
9. ഹുസൈനാര ഖാത്തുൺ അഭി. ഹോം സെക്രട്ടറി, സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബീഹാർ	39
10. സുനിൽ ബത്ര അഭി. ഡൽഹി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ	44
11. മിനർവ മിൾസ് അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	48
12. ബച്ചൻ സിംഗ് അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ്	52
13. എസ്.പി ഗുപ്ത അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	56
14. ബന്ധുവ മുക്തി മോർച്ച അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ	59
15. ഷീല ബാർസെ അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര	64
16. ഓൾഗ ടെല്ലിസ് മുതൽ പേർ അഭി. ബോംബെ മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ	67
17. മുഹമ്മദ് അഹമ്മദ് ഖാൻ അഭി. ഷാ ബാനോ ബീഗം മുതൽ പേർ	71
18. റുറൽ ലിറ്റിഗേഷൻ ആൻഡ് എൻടൈറ്റിൽമെൻറ് കേന്ദ്ര അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി	74
19. മേരി റോയ് അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള	78
20. ഇന്ദ്ര സാവ്നി മുതൽ പേർ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	82
21. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ആന്ധ്രപ്രദേശ്	88
22. S.R ബൊമ്മെ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	91
23. സർജ മുദ്ഗൽ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	95
24. ശ്രീ ബോധിസത്യ ഗൗതം അഭി. മിസ് ശുഭ്ര ചക്രവർത്തി	98
25. ഡി.കെ ബന്ദു അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ	102
26. എൽ ചന്ദ്ര കുമാർ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	107
27. വിശാഖ അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ	111
28. സാമന്ത അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ആന്ധ്രപ്രദേശ്	114

29. വിനീത് നരേൻ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	116
30. ചെയർമാൻ, റെയിൽവേ ബോർഡ് അഭി. ചന്ദ്രിമ ദാസ്	121
31. നർമ്മദാ ബച്ചാവോ ആന്ദോളൻ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	125
32. എം സി മേത്ത അഭി. കമൽനാഥ്	134
33. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ അഭി. അസോസിയേഷൻ ഫോർ ഡെമോക്രാറ്റിക് റിഫോംസ്	139
34. മുൻ ക്യാപ്റ്റൻ ഹരീഷ് ഉപ്പൽ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ	142
35. പി.യു.സി.എൽ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ	146
36. രാമേശ്വർ പ്രസാദ് മുതൽ പേർ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ	151
37. സ്വാമി ശ്രദാനന്ദ അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര	155
38. സെൽവി അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കർണാടക	157
39. അരുണ രാമചന്ദ്ര ഷാൻബോഗ് അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	160
40. സൊസൈറ്റി ഫോർ അൺ എയ്ഡഡ് പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾസ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	165
41. നൊവാർട്ടിസ് എ.ജി. അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ	168
42. ലില്ലി തോമസ് അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	171
43. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര മുതൽ പേർ അഭി. ഇന്ത്യൻ ഹോട്ടൽ ആൻഡ് റെസ്റ്റോറന്റ് അസോസിയേഷൻ	175
44. പീപ്പിൾസ് യൂണിയൻ ഫോർ സിവിൽ ലിബർട്ടീസ് മുതൽ പേർ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ	178
45. അഭയ് സിംഗ് അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഉത്തർപ്രദേശ് മുതൽ പേർ	181
46. ശത്രുഘ്നൻ ചൗഹാൻ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	183
47. നാഷണൽ ലീഗൽ സർവീസസ് അതോറിറ്റി അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ	187
48. കോമൺ കോസ് അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	190
49. ഷ്രേയ സിംഗൽ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	194
50. സുപ്രീം കോർട്ട് അഡ്വക്കേറ്റ്സ് ഓൺ റെക്കോർഡ് അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ	199

എ കെ ഗോപാലൻ അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മദ്രാസ്

MANU/SC/0012/1950

വസ്തുതകൾ

● പ്രതിരോധ തടങ്കൽ നിയമം, 1950 പ്രകാരം വാദിയെ തടങ്കലിൽ സൂക്ഷിച്ചു വരികയായിരുന്നു.

● ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്നും തെറ്റായ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തികൾ ചെയ്തേക്കാം എന്ന സംശയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അയാളെ മുൻകൂറായി തടങ്കലിൽ പാർപ്പിക്കുന്നത് ആണ് ഈ നിയമത്തിന്റെ സാരം.

● കേസിലെ പ്രതി അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം സുപ്രീം കോടതിയെ സമീപിച്ചു. തടങ്കൽ നിയമം ഭരണഘടനാ ഉറപ്പു നൽകുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങൾ ആയ അനുച്ഛേദം 13, 19, 21, 22 എന്നിവയ്ക്ക് വിരുദ്ധമാണ് എന്നായിരുന്നു പ്രധാന വാദം. ആയതിനാൽ തന്റെ തടങ്കൽലും നിയമവിരുദ്ധമാണെന്നും പ്രതി വാദിച്ചു.

കോടതി അഭിസംബോധന ചെയ്ത വാദമുഖങ്ങൾ

കരുതൽ തടങ്കൽ ഈ പറയുന്ന
മൗലികാവകാശങ്ങൾ ലംഘിക്കു
ക്കുന്നുണ്ടോ -

- അനുച്ഛേദം 13 (മൗലികാവകാശങ്ങളും ആയി പൊരുത്തപ്പെടാത്തതോ അവഹേളിക്കുന്നത് ആയ നിയമങ്ങൾ)
- അനുച്ഛേദം 21(ജീവൻറെയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സംരക്ഷ്
- അനുച്ഛേദം 22 (അറസ്റ്റിനും തടങ്കലിൽ നിന്നും എതിരായ സംരക്ഷണം)

വിധിന്യായം

പ്രതിയുടെ മൗലികാവകാശമായ അനുച്ഛേദം 19-ലെ വ്യവസ്ഥകളെ കരുതൽ തടങ്കൽ നിയമം ലംഘിക്കുന്നില്ല.

അനുച്ഛേദം 21-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കുള്ളതും പൊതുവായ ഒന്നാണെന്നും എന്നാൽ അനുച്ഛേദം 19 വ്യവസ്ഥകൾ ഇന്ത്യൻ പൗരന്മാർക്ക് മാത്രം ആണെന്നും പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ഇവ രണ്ടിനെയും വേർതിരിച്ച് കോടതി കാണിച്ചു

‘നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങൾ’ അഥവാ ‘പ്രൊസീജർ എസ്റ്റാബ്ലിഷ്ഡ് ബൈ ലോ’ എന്ന പ്രയോഗം അമേരിക്കൻ ഭരണഘടനയിൽ നിന്നും കടം എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ‘നടപടിക്രമങ്ങൾ’ അഥവാ ‘ഡ്യൂ പ്രോസസ്’ എന്നിവയ്ക്ക് വ്യത്യസ്ത അർത്ഥം ആണെന്ന് കോടതി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

അനുച്ഛേദം 22 ലെ സഹായത്താൽ പാർലമെൻ്റ് ഈ വിഷയത്തിൽ നിയമം നിർമ്മിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. 4 മുതൽ 7 വരെ വകുപ്പുകൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ചില പരിമിതികൾ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നു.

ആയതുകൊണ്ട് ഏതൊരു സാധുവായ നിയമത്തിലെ നടപടിക്രമങ്ങളും മേൽപ്പറഞ്ഞ നാല് മുതൽ ഏഴ് വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ആയി വൈരുദ്ധ്യത്തിൽ അല്ലാത്തതടത്തോളം കാലം അവ അസാധു അല്ല.

ആയതിനാൽ, അനുച്ഛേദം 19, 21, 22 അതുപോലെ തന്നെ നിലനിൽക്കുമെന്നും കോടതി പറഞ്ഞു. സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങളുടെ അഭാവമോ അഥവാ നടപടിക്രമങ്ങൾ അനുശാസിക്കുന്നത് അല്ല എന്ന കാരണത്താൽ ഒരു നിയമവും ഭരണഘടനയ്ക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്നും പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല

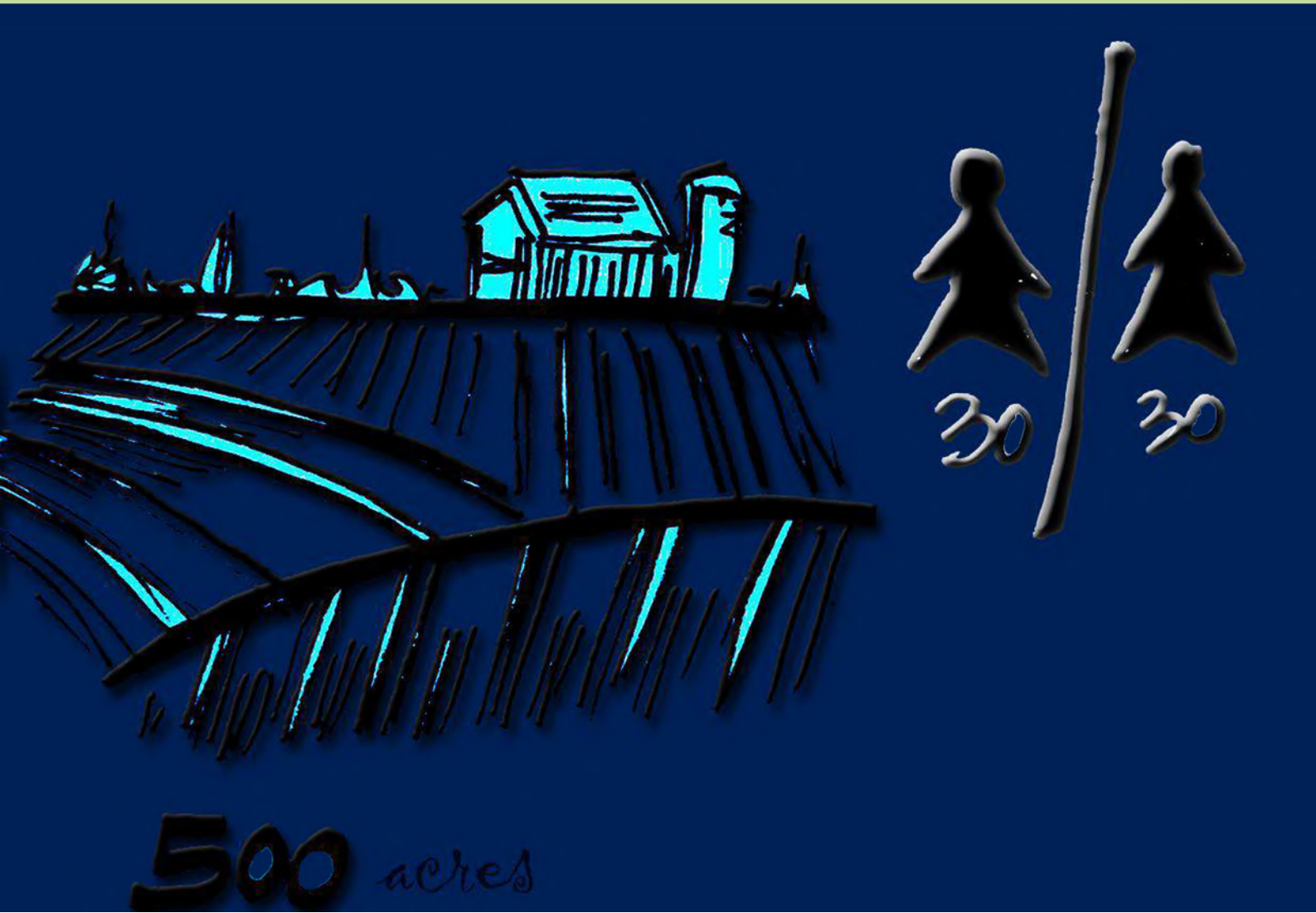
ഐ.സി ഗോലക് നാഥ് അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ്

MANU/SC/0029/1967

വസ്തുതകൾ

പഞ്ചാബ് ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം, 1953 പ്രകാരം തൻറെ 500 ഏക്കർ ഭൂമിയുടെ ഒരു വലിയ ശതമാനം ഗവൺമെന്റിന് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് കണ്ടപ്പോഴാണ് ഐ.സി ഗോലക് നാഥ്, അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം സുപ്രീംകോടതിയെ സമീപിച്ചത്. ഈ നിയമം അക്കാലത്ത് നിലവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അനുച്ഛേദം 19(1)(f), (g) എന്നീ വ്യവസ്ഥകളെ ലംഘിക്കുന്നതാണെന്നും വാദിച്ചു. അതുപോലെ ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തെ ഒമ്പതാം ഷെഡ്യൂളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയത് ഭരണഘടന വിരുദ്ധമാണെന്നും ഉന്നയിച്ചു.

കോടതി അഭിസംബോധന ചെയ്ത വാദമുഖങ്ങൾ

1. അമെൻഡ്മെന്റ് എന്ന പദം അനുച്ഛേദം 13(2) പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'നിയമം' എന്ന് പദവുമായി ബന്ധമുണ്ടോ?
2. പാർലമെന്റിന് മൗലികാവകാശങ്ങളെ ഭേദഗതി ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമാണോ?

വിധിവിന്യായം

അനുച്ഛേദം 368 പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഭേദഗതി ചെയ്യാനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ മാത്രമാണ് എന്നാൽ പാർലമെന്റിന് ഭേദഗതി ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം ഉണ്ടാക്കുന്നത് ആർട്ടിക്കിൾ 245, 246, 286 എന്നിവയിൽ നിന്നാണ്.

എല്ലാ ഭേദഗതിയും നിയമമാണ്. ഇവ ഭരണഘടന അനുച്ഛേദം 13(2)ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാലിഡിറ്റി ടെസ്റ്റ് വിജയിക്കണം. ആയതിനാൽ ഏതെങ്കിലും ഭേദഗതി മൗലികാവകാശങ്ങളിൽ ലംഘിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവസാധുവാകുന്നു.

മൗലികാവകാശത്തെ പ്രാഥമികമായും മനുഷ്യ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വികസനത്തിന് അത്യന്തം അനിവാര്യമാണ്. ഒരു മനുഷ്യന് തന്റെ ജീവിതത്തെ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിന് തിട്ടപ്പെടുത്തി എടുക്കാൻ സഹായിക്കുന്നവയാണ് മൗലികാവകാശങ്ങൾ.

നമ്മുടെ ഭരണഘടനയിൽ ഈ പറയുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങൾക്ക് പുറമേ ന്യൂനപക്ഷ സമുദായങ്ങൾക്കും പിന്നോക്ക സമുദായങ്ങൾക്കും എല്ലാം അവകാശങ്ങൾ ഉറപ്പുനൽകുന്നു.

**ഹെച്.ഹെച്
മഹാരാജാധിരാജ
മാധവറാവു
അഭി.
യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ
MANU/SC/0050/1970**

വസ്തുതകൾ

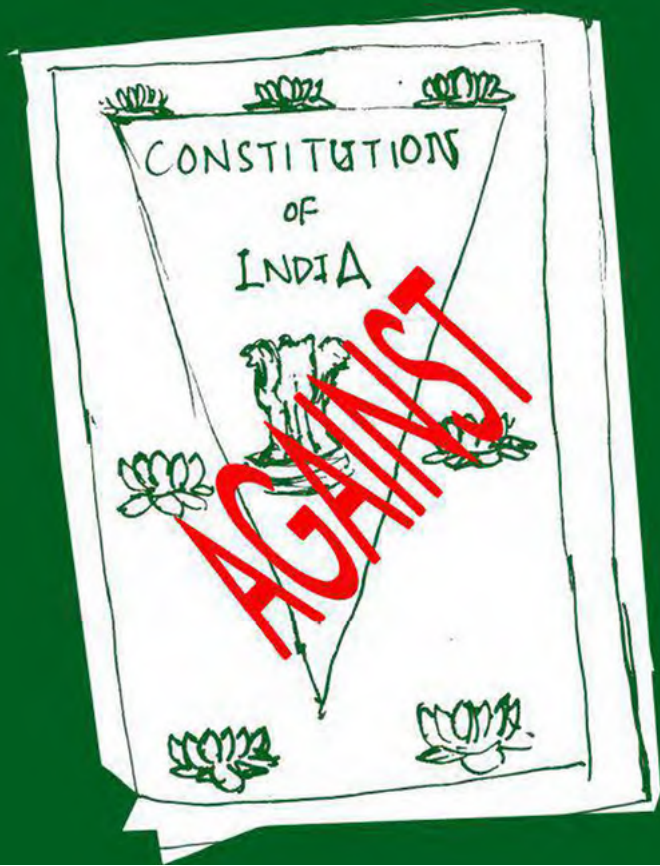
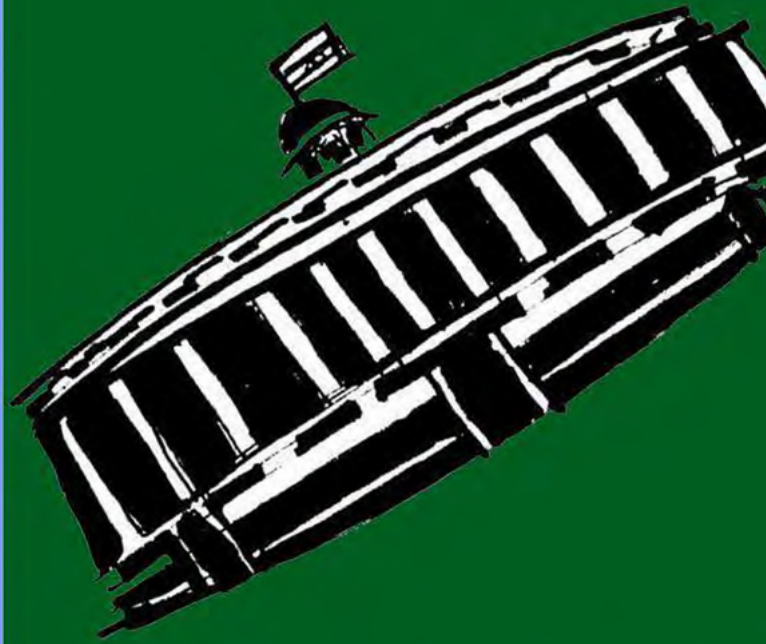
ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത് 48%
ഭൂപ്രദേശവും, ജനസംഖ്യയുടെ
28% ശതമാനവും
നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ
ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം ഈ
നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്ക് ഒന്നില്ലെങ്കിൽ
ഇന്ത്യയിലേക്കോ
പാക്കിസ്ഥാനിലേക്കോ ലയിച്ചു
ചേരാനോ സ്വാതന്ത്രരായി തന്നെ
തുടരാനോ തീരുമാനമെടുക്കാം
എന്നായിരുന്നു. ഇന്ത്യയുമായി
ലയിക്കുന്നതിന് പകരമായി,
രാജകുമാരന്മാർക്ക് പ്രിവി
പേഴ്സ് നൽകാൻ തീരുമാനം
ഉണ്ടായിരുന്നു.

പ്രിവി പേഴ്സും സ്ഥാനപ്പേരുകളുടെ ഔദ്യോഗിക അംഗീകാരവും നിർത്തലാക്കാനുള്ള പ്രമേയം 1970 പാർലമെന്റിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഇത് ലോകസഭയിൽ പാസാക്കിയെങ്കിലും രാജ്യസഭയിൽ ഒരു വോട്ടിന് പരാജയപ്പെട്ടു.

ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്ക് ശേഷം അന്നത്തെ ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡന്റ് വി.വി ഗിരി എല്ലാ രാജാക്കന്മാരുടെയും അംഗീകാരം പിൻവലിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തരവിൽ ഒപ്പിട്ടു. ഈ ഉത്തരവ് സുപ്രീം കോടതിയിൽ വെല്ലുവിളിക്കപ്പെട്ടു.

അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം പ്രസിഡന്റിന്റെ ഉത്തരവുകളെ ചോദ്യം ചെയ്ത് റിറ്റ് നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയും പ്രിവി പേഴ്സുകൾ നിർത്തലാക്കുന്ന വിജ്ഞാപനം ഭരണഘടനയ്ക്കെതിരെയും അസാധുവാണെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കോടതിയോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പ്രിവി പേഴ്സുകൾ നിർത്തലാക്കുന്നത് സ്വകാര്യ സ്വത്തും വ്യക്തിഗത സ്വാതന്ത്ര്യവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു എന്നാണ് അപേക്ഷകരുടെ വാദം. വിശ്വസ്ത -കടമ ലംഘിച്ച് സർക്കാർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവർ വാദിച്ചു.

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമ പ്രശ്നങ്ങൾ

- ആദ്യ ചോദ്യം പ്രസിഡന്റിന്റെ നടപടിയുടെ സാധുതയിലാണ്.
- സർക്കാർ അതിന്റെ പരമാധികാരം പ്രയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ, അനുച്ഛേദം 363 പ്രകാരം ഇത് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ആശ്വാസം നൽകുന്നതിന് കോടതിക്ക് പരിമിതി ഇടുന്നുണ്ടോ?

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

ഇത്തരമൊരു കേസ് കേൾക്കാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ടോയെന്നും, സർക്കാരിന് ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാൻ പരമമായ അധികാരമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തെ ആദ്യം അഭിസംബോധന ചെയ്തു.

ഒരു ഇന്ത്യൻ പൗരന് മുകളിലും ഒരു രാജാക്കൻമാരും ശക്തരല്ല. പ്രിവി പേഴ്സ് ഒരു പ്രത്യേക അവകാശമാണ്. ഒരു സാധാരണ ഇന്ത്യൻ പൗരന് ലഭിക്കാത്ത ഒരു പ്രത്യേക അവകാശങ്ങളും ഒരു രാജാവിനും ലഭിക്കേണ്ടതില്ല. പ്രസിഡന്റിന്റെ നടപടിയെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ട കോടതി, പ്രസിഡന്റ് ഭരണഘടനയ്ക്ക് എതിരെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

ഈ കേസിൽ, ഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ പാർലമെന്റ് വിസമ്മതിച്ച സാഹചര്യത്തിൽ, എക്സിക്യൂട്ടീവ് നടപടികളിലൂടെ പ്രവർത്തിച്ച പ്രസിഡണ്ടിനെ നടപടി ശരിയല്ല. അനുച്ഛേദം 291,362,366(22) എന്നിവ ഭരണഘടനയിൽ നിന്ന് കേൾക്കാതെ ഭരണാധികാരികൾക്ക് നീക്കം ചെയ്യാനുള്ള ശ്രമം പ്രകൃതി നീതിയുടെ സ്വീകാര്യമായ തത്ത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കുകയായിരുന്നു.

ഭരണഘടനയുടെ പരമോന്നതയെ പറ്റി സംസാരിച്ച കോടതി ഒടുവിൽ ഭരണഘടനയെ മറികടക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ അധികാരവും പ്രസിഡണ്ടിന് നിക്ഷിപ്തം അല്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. പ്രസിഡന്റിന്റെ അധികാരങ്ങൾ ഭരണഘടനയാൽ മാത്രം നിർവചിക്കപ്പെടുന്നു

കേശവാനന്ദ ഭാരതി അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള

MANU/SC/0445/1973

വസ്തുതകൾ

ഇടനീർ മഠം മേധാവി സ്വാമി ശ്രീ എച്ച്. കേശവാനന്ദ ഭാരതി , സംസ്ഥാന ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമപ്രകാരം കേരള സർക്കാരിന്റെ സ്വന്തം നടത്തിപ്പിന് നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ചു. സർക്കാർ ഇടപെടലില്ലാതെ മതപരമായി ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള സ്വന്തം കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശത്തെക്കുറിച്ച് അനുച്ഛേദം 26 പ്രകാരം ഒരു നിവേദനം നൽകി.

1971-72 ൽ ഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്തു, അതിന്റെ ഫലമായി ഇനിപ്പറയുന്ന നിയമങ്ങൾ ഒമ്പതാമത്തെ ഷെഡ്യൂളിൽ ചേർത്തു-

- കേരള ഭൂമി പരിഷ്കാരങ്ങൾ (ഭേദഗതി) നിയമം, 1969;
- കേരള ഭൂമി പരിഷ്കാരങ്ങൾ (ഭേദഗതി) നിയമം, 1971

ഭരണഘടനാ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അപേക്ഷകൻ ഭേദഗതികളുടെ സാധുതയെ കുറിച്ചും നിറ്റ് നിവേദനങ്ങളിലൂടെ ചോദ്യം ചെയ്തു

ഭേദഗതികളെ നിവേദനങ്ങളുടെ

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമ പ്രശ്നങ്ങൾ

അനുച്ഛേദം 13 (2) കൂടാതെ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 368 പ്രകാരം പാർലമെന്റിന് നൽകിയിട്ടുള്ള ഭേദഗതി ചെയ്യാനുള്ള അധികാരങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്

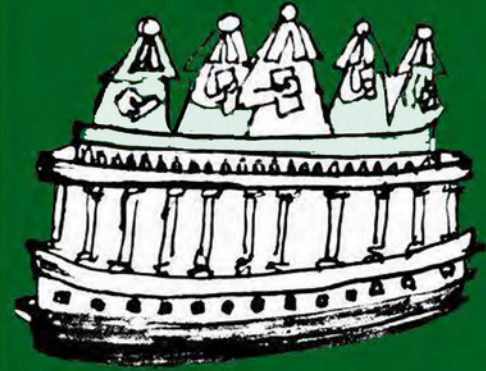
വിധിവിന്യായം

ഗോലക്നാത്ത് വിധിയിലെ തീരുമാനം സുപ്രീം കോടതി അവലോകനം ചെയ്തു. 24, 25, 26, 29- ആം ഭേദഗതികളുടെ സാധുത പരിഗണിച്ചു. 13 ജഡ്ജിമാരുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചാണ് കേസ് കേട്ടത്. ഭിന്നിച്ച വിധിവിന്യായത്തിൽ, 7-6 എന്ന വ്യത്യാസത്തിൽ, പാർലമെന്റിന് വിശാലമായ അധികാരങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങളോ അടിസ്ഥാന സവിശേഷതകളോ നശിപ്പിക്കാൻ അധികാരമില്ല എന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി,

മൗലികാവകാശങ്ങൾ പാർലമെന്റിന്റെ ഭേദഗതി അധികാരങ്ങൾക്കപ്പുറമാണെന്ന് വാദിച്ച ഗോലക്നാത്ത് കേസ് അസാധുവാക്കി.

ഭരണഘടന (24- ഭേദഗതി നിയമം, 1971) ഭരണഘടനയുടെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ പാർലമെന്റിന് അധികാരം നൽകുന്നത് സാധുതയുള്ളതാണ് എന്ന് കോടതി ശരിവെച്ചു

അനുച്ഛേദം 368, ഭേദഗതി പ്രകാരം സാധുവായിരുന്നു എന്ന് കോടതി ശരിവെച്ചു, പക്ഷേ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയിലോ ചട്ടക്കൂടിലോ മാറ്റം വരുത്താൻ പാർലമെന്റിന് അധികാരം നൽകിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ചില ജഡ്ജിമാർ കുറച്ച് ഉദാഹരണങ്ങൾ നൽകി എന്നതൊഴിച്ചാൽ അടിസ്ഥാന ഘടന എന്താണെന്ന് കോടതി സമഗ്രമായ രീതിയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അനുച്ഛേദം 31C ഭേദഗതി അസാധുവായി പ്രഖ്യാപിച്ചു

ജസ്റ്റിസ് എച്ച് ആർ ഖന്ന

ഭരണഘടന ഒരു വാതിലല്ല, വഴിയാണ്. ഒരു ഭരണഘടനയുടെ കരട് തയ്യാറാക്കുന്നതിനു പുറകിൽ കാര്യങ്ങൾ നിശ്ചലമായി നിലകൊള്ളുന്നില്ല, ഒരു പുരോഗമന രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ജീവിതം, ഒരു വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ, സ്ഥിരവും നിശ്ചലവും ചലനാത്മകവുമല്ല എന്ന് ബോധ്യമുണ്ട്. അതിനാൽ ഒരു ഭരണഘടനയിൽ ഭരണനിർവഹണ ചുമതലയിൽ പരീക്ഷണത്തിനും വിചാരണയ്ക്കും ധാരാളം വ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയിരിക്കണം. ഒരു ഭരണഘടന വേഗതയേറിയ വൈരുദ്ധ്യാത്മകതയ്ക്കുള്ള ഒരു രേഖയല്ല, മറിച്ച് ഒരു ജനതയുടെ ജീവിതത്തെ നയിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗമാണ്.

ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എസ് എം സിക്രി

ഭരണഘടനയുടെ ഓരോ പ്രോവിഷനും ഭേദഗതി വരുത്താം, എന്നാൽ അടിസ്ഥാന ഘടന മാറുന്നില്ല. താഴെപ്പറയുന്നവ അടിസ്ഥാന ഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു

1. ഗവൺമെന്റിന്റെ റിപ്പബ്ലിക്കൻ, ഡെമോക്രാറ്റിക് ഫോമുകൾ
2. നിയമപരമായ, എക്സിക്യൂട്ടീവ്, ജുഡീഷ്യൽ എന്നിവയ്ക്കിടയിലുള്ള വ്യക്തികളുടെ വിഭജനം.
3. ഭരണഘടനയുടെ ഫെഡറൽ സ്വഭാവം. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഘടന അടിസ്ഥാന അടിത്തറയിലാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്, അതായത് വ്യക്തിയുടെ അന്തസ്സും സ്വാതന്ത്ര്യവും. ഇത് വളരെയധികം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ഇത് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഭേദഗതിയിലൂടെ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല.

എഡിഗ അനമ്മ അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ആന്ധ്രപ്രദേശ്

MANU/SC/0128/1974

വസ്തുതകൾ

ഈ കേസിലെ അപ്പീൽ ഹർജിക്കാരിയെ കീഴ് കോടതി കുറ്റക്കാരി എന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ഒരു സ്ത്രീയുടെയും കുട്ടിയുടെയും കൊലപാതക കുറ്റം ചുമത്തി വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

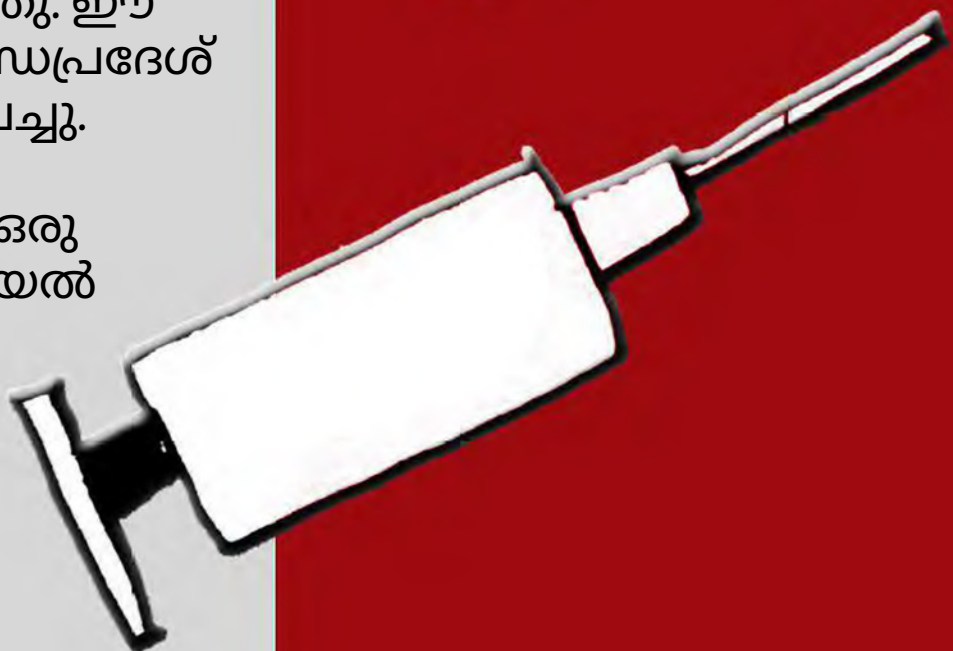
കോടതിയിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതകൾ പ്രകാരം, പ്രതിയുമായി അവഹിതബന്ധത്തിൽ ആയിരുന്ന ഒരു പുരുഷനുമായി, കൊല്ലപ്പെട്ട സ്ത്രീക്കും ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു .

ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞ പ്രതി ആ സ്ത്രീയെയും അവരുടെ മകളെയും വധിക്കുകയായിരുന്നു.

വിചാരണ കോടതി പ്രതിയെ/ അപ്പീൽ ഹർജിക്കാരിയെ കുറ്റക്കാരി എന്ന്

കണ്ടെത്തുകയും കൊലപാതക കുറ്റം ചുമത്തി വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഉത്തരവ് പിന്നീട് ആന്ധ്രപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതി ശരി വച്ചു.

ഇതിനെതിരെ സുപ്രീംകോടതിയിൽ ഒരു ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ടു.

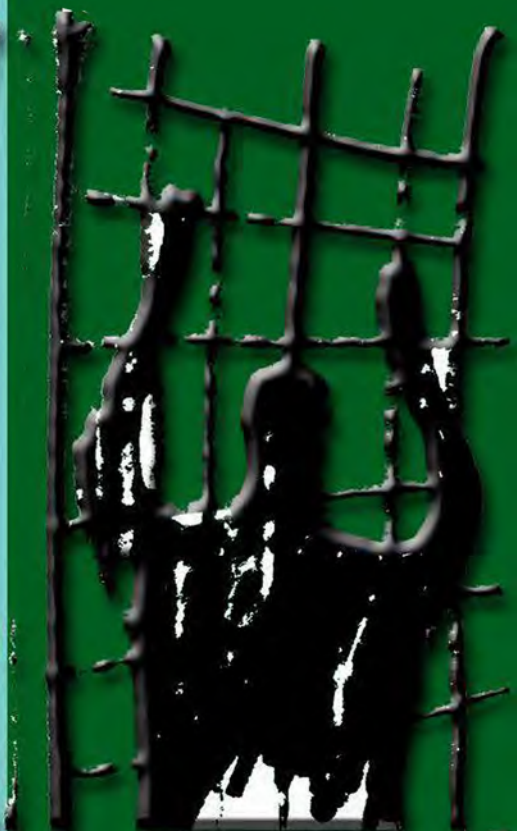
വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമ പ്രശ്നങ്ങൾ

പ്രതിയെ കുറ്റക്കാരി എന്ന് കണ്ടെത്തുകയും വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കുകയും ചെയ്ത കീഴ് കോടതി ഉത്തരവ് ശരിയായിരുന്നോ തുടർന്ന് കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പൊതുവായ ഒരു സാമൂഹിക സമ്മർദ്ദം, പ്രതിക്ക് ശിക്ഷയിൽ ഇളവ് ലഭിക്കാനുള്ള ഒരു കാരണമായി കണക്കാക്കപ്പെടാമോ ?

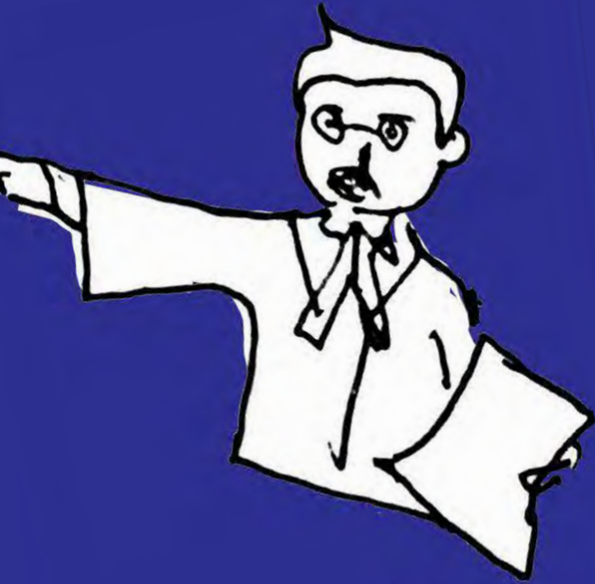
സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

അപ്പീൽ ഹർജിക്കാരിയെ കുറ്റക്കാരി എന്ന് കണ്ടെത്തിയ കീഴ് കോടതി ഉത്തരവ് സുപ്രീംകോടതി ശരിവെച്ചു. എന്നാൽ ഒരു കോടതി വിധി, സമൂഹത്തിൽ നവോത്ഥാനം കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ഭാവിയിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ തടയുന്നതിനും ആയി ആ കേസിലെ സാമൂഹികവും വ്യക്തിപരവുമായ ഘടകങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് സുപ്രീം കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി.

വധശിക്ഷയെ പൂർണ്ണമായും എതിർത്തില്ലെങ്കിലും, ഈ കേസിൽ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്തിയ കോടതി മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത് പ്രതിക്കു നൽകിയ ശിക്ഷ ജീവപരന്ത്യം ആയി ഇളവ് ചെയ്തു കൊടുത്തു.

ഒരു കേസിൽ ശിക്ഷയിൽ ഇളവ് കൊടുക്കാൻ കോടതിക്ക് കണക്കിലെടുക്കാവുന്ന ഘടകങ്ങൾ :

- കുറ്റാരോപിതൻ ചെറുപ്പക്കാരനോ ഏറെ മുതിർന്ന ഒരു ഒരു വ്യക്തിയോ ആണെങ്കിൽ
- കുറ്റാരോപിതൻ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക, മാനസിക പിരിമുറുക്കങ്ങൾക്ക് വിധേയനായി പ്രവർത്തിക്കുകയും എന്നാൽ ഇക്കാര്യം നിയമപരമായ ഒഴിവാക്കലിലേക്കോ, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെയും അതിനനുസരിച്ചുള്ള ശിക്ഷയുടെയും കാഠിന്യം കുറയ്ക്കലിലേക്കോ നയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ.
- കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള സാമൂഹികമായ സമ്മർദ്ദം ശിക്ഷയിലുള്ള ഇളവിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു എങ്കിൽ.
- ഇതേ കേസിലെ കൂട്ടുപ്രതിക്ക് കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
- കുറ്റാരോപിതൻ പെട്ടെന്നുള്ള പ്രകോപനത്താലോ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഗുഡ്ഗോലോചന ഇല്ലാതെയോ ആണ് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത് എങ്കിൽ

ഈ കേസിൽ സുപ്രീം കോടതി അപ്പീൽ ഹർജിക്കാരിയുടെ പ്രായവും സ്ത്രീയാണെന്ന വസ്തുതയും ശിക്ഷയിൽ ഇളവ് നൽകാൻ ഉതകുന്ന സാഹചര്യങ്ങളായി പരിഗണിക്കുകയുണ്ടായി. ഹർജിക്കാരി ചെറിയ ഒരു ആൺകുട്ടിയുടെ അമ്മയാണെന്നതും ഭർതൃഗൃഹത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ട കാര്യവും കോടതി പരിഗണിച്ചു. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം പൊതുവായി കണക്കിലെടുത്ത കോടതി, പ്രതിക്ക് കീഴ് കോടതി വിധിച്ച വധശിക്ഷയിൽ ഇളവ് നൽകി ജീവപരന്ത്യം തടവിന് ശിക്ഷിച്ചു.

ഇന്ദിരാഗാന്ധി
അഭി.
രാജ് നരേൻ മുതൽ പേർ
MANU/SC/0304/1975

കേസിലെ വസ്തുതകൾ

ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീമതി ഇന്ദിരാഗാന്ധി അഴിമതി നടത്തിയെന്ന് കണ്ടെത്തിയ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതി അവരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഫലം റദ്ദാക്കി. ഈ തീരുമാനത്തിനെതിരെ ഇന്ദിരാഗാന്ധി സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു.

ഇതേ സമയം ഇന്ത്യയുടെ ഭരണഘടനയിൽ പുതിയതായി 329A അനുച്ഛേദം കൂട്ടിച്ചേർത്ത 39 ആം ഭരണഘടന ഭേദഗതി ബിൽ പാർലമെന്റ് പാസാക്കി . ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 329A (ക്ലോസ് 4) പ്രകാരം പ്രധാനമന്ത്രിയുടെയോ സ്പീക്കറുടെയോ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് രാജ്യത്തെ ഒരു കോടതി മുമ്പാകെയും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാൻ പാടുള്ളതല്ല. മറിച്ച്, ഒരു പാർലമെന്ററി കമ്മിറ്റിക്ക് മുമ്പാകെ ഇതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും.

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമ പ്രശ്നങ്ങൾ

ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 329A യുടെ സാധുത സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ കേസിലെ പ്രധാന നിയമപ്രശ്നം. ഇതിലെ പ്രധാന ചോദ്യം ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന അനുചേദത്തിലെ ക്ലോസ് 4 ഭരണഘടന ഉറപ്പ് നൽകുന്ന തുല്യത എന്ന മൂല്യത്തിന് വിരുദ്ധമാണോ എന്നതും ഇത് കോടതിയുടെ ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ എന്ന അധികാരത്തിന് വിരുദ്ധമാണോ എന്നതുമാണ്.

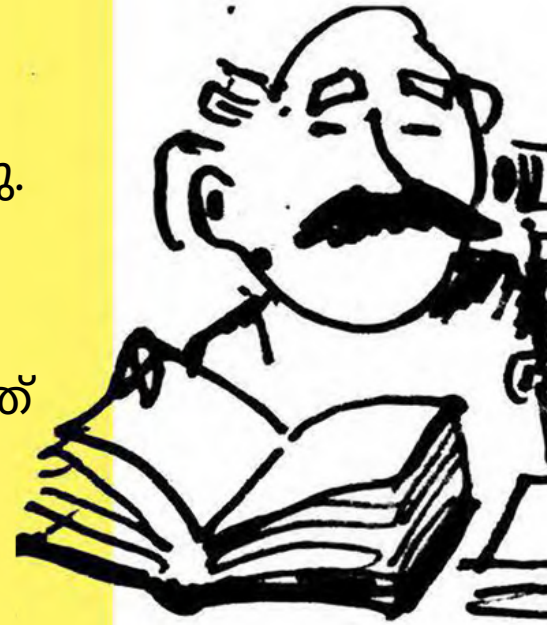

സുപ്രീംകോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ഏറെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സവിശേഷതയായ സ്വതന്ത്രവും നീതിയുക്തവുമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ നടത്തിപ്പിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ ക്ലോസ് കോടതി റദ്ദാക്കി. ഈ രീതിയിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് തർക്കങ്ങളിൽ ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ ഒഴിവാക്കിയത് ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയെ തകർക്കാൻ കാരണമാകും എന്നും കോടതി വിലയിരുത്തി.

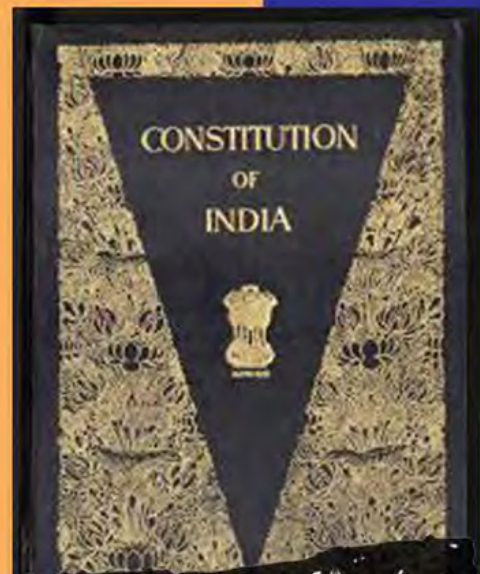

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ഉറപ്പു നൽകുന്ന തുല്യത എന്ന അവകാശത്തിന് കടകവിരുദ്ധമാണ് എന്ന് കണ്ട് സുപ്രീംകോടതി അനുച്ഛേദം 329A ലെ ക്ലോസ് 4 ഭരണഘടന വിരുദ്ധം എന്ന് വിധിച്ചു. ഈ വ്യവസ്ഥകൾ ഏകപക്ഷീയമാണെന്നും നിയമവാഴ്ചയെ തകർക്കാനും നശിപ്പിക്കാനും ഉതകുന്നതാണെന്നും കോടതി വിലയിരുത്തി. ജനാധിപത്യം എന്നത് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയുടെ ഭാഗമാണെന്നും അതിൽ സ്വതന്ത്രവും നീതിയുക്തവുമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ നടത്തിപ്പും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്നും ഇത് ഭേദിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല എന്നും ജസ്റ്റിസ് എച്ച്ആർ ഖന്ന അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഈ കേസിൽ സുപ്രീം കോടതി, കേശവാനന്ദ ഭാരതി കേസിലൂടെ രൂപപ്പെട്ട ഭരണഘടനയുടെ 'അടിസ്ഥാന സവിശേഷത'കളുടെ പട്ടികയിൽ ഏതാനും സവിശേഷതകൾ കൂടി 'അടിസ്ഥാന സവിശേഷതകൾ' ആയി ചേർത്തു.

- നിയമവാഴ്ച
- ജനാധിപത്യം (സ്വതന്ത്രവും നീതിയുക്തവുമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു)
- ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ
- ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരമുള്ള സുപ്രീം കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി

മനേകാ ഗാന്ധി അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ MANU/SC/0133/1978

വസ്തുതകൾ

ദിവസത്തിനകം പാസ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഡൽഹിയിലെ റീജിയണൽ പാസ്പോർട്ട് ഓഫീസ് മനേകാ ഗാന്ധിക്ക് കത്തയച്ചു. പൊതുതാൽപര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരുടെ പാസ്പോർട്ട് കണ്ടുകെട്ടാൻ ഇന്ത്യൻ സർക്കാർ തീരുമാനിച്ചതായി കത്തിൽ വിശദമാക്കിയിരുന്നു.

തുടർന്ന്, റീജിയണൽ പാസ്‌പോർട്ട് ഓഫീസർ അയച്ച ടി കത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളും 'കാരണ പ്രസ്താവനയും' മനേകാ ഗാന്ധി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതിന് വിദേശകാര്യ മന്ത്രാലയം നൽകിയ മറുപടി, അവർക്ക് 'കാരണ പ്രസ്താവനയുടെ' പകർപ്പ് നൽകരുത് എന്ന ഉത്തരവ് ഉണ്ടെന്നായിരുന്നു. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ലംഘിച്ചുവെന്ന് കാണിച്ച്, ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത് അവർ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം ഒരു റിട്ട് ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു.

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമപ്രശ്നങ്ങൾ

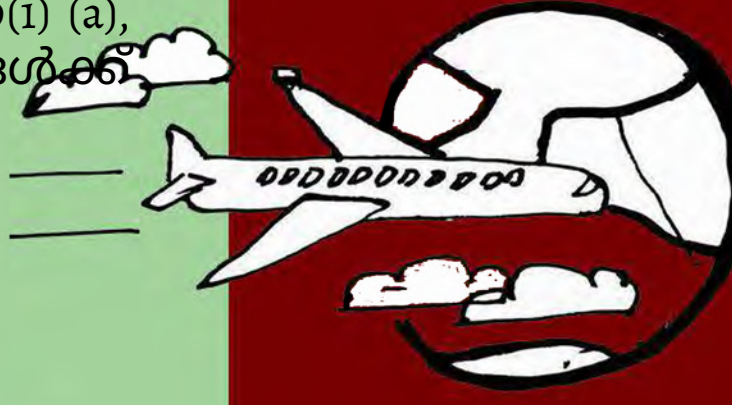
ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 പ്രകാരം ഉറപ്പുനൽകുന്ന അവകാശം ഒരു വ്യക്തിക്ക് നിഷേധിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, പ്രസ്തുത അനുച്ഛേദം അനുസരിച്ച് 'പാസ്‌പോർട്ട് നിയമം' ഒരു നടപടിക്രമം നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ?

അനുച്ഛേദം 21 പ്രകാരം ഉറപ്പുനൽകുന്ന വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശത്തിന്റെ ഭാഗമാണോ വിദേശത്തേക്ക് പോകാനുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ അവകാശം?

● പാസ്‌പോർട്ട് നിയമത്തിലെ 10 (3)(c) വകുപ്പ് ഭരണഘടനയുടെ 14 , 19(1) (a), 21 എന്നീ അനുച്ഛേദങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണോ?

● നീജിയണൽ പാസ്‌പോർട്ട് ഓഫീസറുടെ വിവാദപരമായ, പ്രസ്തുത നടപടി സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണോ?

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

പൗരന്മാരുടെ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശവും സ്വാതന്ത്ര്യവും സംബന്ധിച്ച നിയമനടപടിക്രമങ്ങൾ ന്യായവും നീതിയുക്തവും ആയിരിക്കണം. കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു: "നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമം ന്യായവും യുക്തിസഹവും ആയിരിക്കണം, സാങ്കല്പികമോ, അടിച്ചമർത്തലോ ഏകപക്ഷീയമോ ആകരുത്. അനുച്ഛേദം 21 ഉറപ്പുനൽകുന്ന വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ലഘൂകരിക്കുകയോ ഇല്ലാതാക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമം ന്യായമാണോ എന്നത് ഒരു വിചാരണ കോടതിയിൽ എന്നതുപോലെ, അമൂർത്തമായോ സാങ്കല്പികമായോ പരിഗണിക്കേണ്ടതല്ല, മറിച്ച് ആ നിയമത്തിന്റെ ദീർഘകാല ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണത്തിന് ഉതകും വിധം നിയമസംവിധാനങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതും അടിയന്തര സാഹചര്യങ്ങളിൽ പോലും ഉണർന്ന് പ്രവർത്തിക്കാൻ നിയമസംരക്ഷകരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നതും ആകണം." ഒരു വ്യക്തിയുടെ വിദേശയാത്രയ്ക്കുള്ള അവകാശം "വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യം" എന്ന അവകാശത്തിൽ പെടുന്നതാണെന്നും ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 പ്രകാരം മൗലികാവകാശമാണെന്നും ഈ കേസിൽ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

1967 ലെ പാസ്പോർട്ട് ആക്റ്റിന്റെ വകുപ്പ് 10(3)(C) യിൽ ഇപ്രകാരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു: "ഇന്ത്യയുടെ പരമാധികാരത്തിന്റെയും അവണ്യതയുടെയും താൽപര്യം, ഇന്ത്യയുടെ സുരക്ഷ, ഇന്ത്യക്ക് വിദേശ രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള സൗഹൃദബന്ധം എന്നിവയെ മുൻനിർത്തിയോ പൊതുജന താൽപര്യങ്ങൾക്കുമോ, പാസ്പോർട്ട് അതോറിറ്റി അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് കരുതുന്നുവെങ്കിൽ", സെഷന്റെ സാധുത അംഗീകരിച്ച കോടതി അത് പക്ഷേ മിതമായും വളരെ ശ്രദ്ധയോടെയും സൂക്ഷ്മതയോടെയും ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് വിധിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്.

പാസ്പോർട്ട് കണ്ടുകെട്ടുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതിനുള്ള പാസ്പോർട്ട് അധികാരികളുടെ അധികാരത്തെ സംബന്ധിച്ച്, ജുഡീഷ്യറിയിൽ നിന്ന് വിവരങ്ങളും വസ്തുതകളും മറച്ചുവയ്ക്കാനുള്ള ഒരു പോംവഴിയായി ഇത്തരം അധികാരം ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് രാജ്യത്തെ നിയമ സംവിധാനത്തിന് അനുവദിക്കാനാവില്ല എന്നും കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

പാസ്പോർട്ട് നിയമത്തിലെ 10(3)(സി) വകുപ്പ് സാധുതയുള്ളതാണെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി. എന്നിരുന്നാലും, അത് പ്രകാരം പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന അനുശാസിക്കുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണോ എന്നതാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ട വസ്തുത. ഒരു വ്യക്തിയുടെ അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യമോ ആവിഷ്കാര സ്വാതന്ത്ര്യമോ തൊഴിൽ ചെയ്യാനുള്ള അവകാശമോ തിരസ്കരിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ഈ വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു നടപടി എടുത്താൽ, ആ ഉത്തരവ് അസാധുവാകും.

അനുച്ഛേദം 21, 19, 14 എന്നിവയുടെ പരസ്പരബന്ധം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട്, അനുച്ഛേദം 21 അനുച്ഛേദം 19 നെ ഒഴിവാക്കുന്നില്ലെന്നും, ഒരു വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം ഹനിക്കാനുള്ള നടപടിക്രമം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നിയമം പോലും അനുച്ഛേദം 19, 14 എന്നിവയുടെ അധികാര സീമയ്ക്കുള്ളിൽ വരണമെന്നും കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

നന്ദിനി സത്പതി അഭി. പി.എൽ. ഡാനി MANU/SC/0139/1978

വസ്തുതകൾ

ഒറീസ മുൻ മുഖ്യമന്ത്രി നന്ദിനി സത്പതിയ്ക്കെതിരെയുള്ള വിജിലൻസ് കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കട്ടക്കിൽ പോലീസിന് മുമ്പാകെ ഹാജരാകാൻ അദ്ദേഹത്തിന് നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചു. അനധികൃതമായി സ്വത്ത് സമ്പാദിച്ചതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് നേരെ ഉയർന്നു. എന്നാൽ നന്ദിനി സത്പതി ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20(3) പ്രകാരമുള്ള തങ്ങളുടെ അവകാശം വിനിയോഗിക്കുകയും ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

അനുച്ഛേദം 20(3) കുറ്റാരോപിതനായ ഒരു വ്യക്തിയും തനിക്കെതിരെ തന്നെ സാക്ഷിയാകാൻ നിർബന്ധിതനാകില്ലെന്ന് ഉറപ്പ് നൽകുന്നു

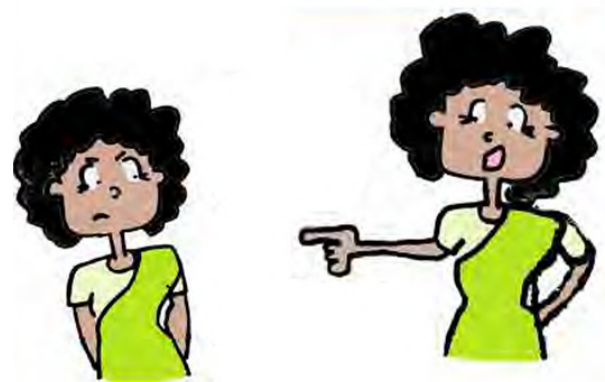
ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 179- വകുപ്പ് പ്രകാരം ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അധികാരമുള്ള ഒരു പൊതുപ്രവർത്തകന് ഉത്തരം നൽകാൻ വിസമ്മതിച്ചു എന്ന് കാണിച്ച്, ഡിവൈഎസ്പി അവർക്കെതിരെ പരാതി നൽകി. എന്നാൽ, അനുച്ഛേദം 20(3), ക്രിമിനൽ പ്രൊസീജ്യർ കോഡിലെ സെക്ഷൻ 161 (2) എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള പ്രതിരോധം തന്നെ സംരക്ഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടു കൊണ്ട്, തനിക്കെതിരെ സമൻസ് പുറപ്പെടുവിച്ച മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ നടപടിയെ നന്ദിനി ചോദ്യം ചെയ്തു. ഹർജി പരിഗണിക്കാൻ ഹൈക്കോടതി വിസമ്മതിച്ചതോടെ അവർ സുപ്രീം കോടതിയെ സമീപിച്ചു

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമ പ്രശ്നങ്ങൾ

- ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ അനുച്ഛേദം 20(3) പ്രകാരം "കുറ്റാരോപിതൻ", "തനിക്ക് തിരായി സ്വയം സാക്ഷിയാകാൻ നിർബന്ധിതനായി" എന്നീ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും എന്താണ്?
- ക്രിമിനൽ പ്രൊസീജ്യർ കോഡിന്റെ 161(2) വകുപ്പിന്റെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും എന്താണ്?
- "മെൻസ് റിയ" വകുപ്പ് 179 IPC യുടെ ഒരു അവശ്യ ഘടകമാണോ? അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ, അതിന്റെ കൃത്യമായ സ്വഭാവം എന്താണ്? ഏതെങ്കിലും ഉത്തരത്തിന് കുറ്റകരമായ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന ഒരു ചെറിയ സംശയത്തിന് പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തൻ ആക്കാനോ രക്ഷപ്പെടുത്താനോ കഴിയുമോ?

വിധിന്യായം

അനുച്ഛേദം 20 (3) ന്റെ നിരോധിത പ്രതിരോധം കോടതിയിലെ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, അന്വേഷണ ഘട്ടത്തിലും വ്യാപിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി വളരെ വിശാലമായ വീക്ഷണം ആണ് കൈക്കൊണ്ടത്. സ്വയം ആരോപണം ഉന്നയിക്കുന്നതിനുള്ള നിരോധനം, ചോദ്യം ചെയ്യലിന് വിധേയമാക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലേക്ക് മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതല്ല, മറിച്ച്, പ്രതിക്ക് തന്റെ മൊഴിമൂലം താൻ തന്നെ കുറ്റക്കാരനായി കണക്കാക്കപ്പെടും എന്ന് ന്യായമായി സംശയിക്കുന്ന മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിക്കുന്നു എന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. പോലീസുദ്യോഗസ്ഥരുടെ സമ്മർദ്ദത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്വയം കുറ്റക്കാരൻ ആണെന്ന്

ഏറ്റു പറയേണ്ടിവരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ച് ജാഗ്രത പുലർത്തിക്കൊണ്ട്, "നിർബന്ധിത സാക്ഷ്യം" അനുച്ഛേദം 20(3) ന്റെ ലംഘനമാണെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി.

ശാരീരികമായ ഭീഷണികളും അക്രമങ്ങളും മാത്രമല്ല, മാനസിക പീഡനം, അന്തരീക്ഷമർദ്ദം, പാരിസ്ഥിതിക ബലപ്രയോഗം, മടുപ്പിക്കുന്ന ചോദ്യം ചെയ്യൽരീതി, ഭീഷണി പ്രയോഗത്താൽ ഉള്ള ചോദ്യം ചെയ്യൽ എന്നിങ്ങനെയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ "നിർബന്ധിത സാക്ഷ്യത്തിന്റെ" പരിധിയിൽ വരുന്നു.

എന്നാൽ, ഒരു കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മൊഴി നൽകാനോ, സത്യസന്ധമായി ഉത്തരം നൽകാനോ വിസമ്മതിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന നിയമക്കുരുക്കുകൾ പൂർണ്ണമായി അനുച്ഛേദം 20(3) ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നതായി കണക്കാക്കാൻ ആവില്ലെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

രഹസ്യമായ ഇടപെടലിലൂടെയോ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെയോ ഒരു വ്യക്തിയെ കൊണ്ട് സ്വയം കുറ്റക്കാരനായി മൊഴിനൽകാൻ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയോ നിർബന്ധിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം എന്ന വാദത്തിന്

പരിഹാരമായി, ചോദ്യം ചെയ്യലിൽ ഒരു അഭിഭാഷകന്റെ സാന്നിധ്യം കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചു.

ഇന്ത്യൻ പീനൽ കോഡിലെ 179 വകുപ്പിലെ അഭിവാജ്യ ഘടകമാണ് മെൻസ് റിയ (ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അധികാരമുള്ള പൊതുപ്രവർത്തകന് ഉത്തരം നൽകാൻ വിസമ്മതിക്കുക). അധികാരികൾ ഉന്നയിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതിൽ ആശങ്കയുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഒരു വ്യക്തിയെ കുറ്റക്കാരനായി കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയില്ലെങ്കിലും, യുക്തിരഹിതവും അവ്യക്തവുമായ ആശങ്കാകുലതകൾക്ക് വിധേയനായി പ്രതിക്ക് അത് നിഷേധിക്കാനാവില്ല. കുറ്റക്കാരൻ ആക്കപ്പെടാൻ ഉള്ള വ്യക്തമായ പ്രവണതയില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ ഉത്തരം നൽകാൻ പ്രതി ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നും കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

**ഹൂസൈനാറ
വാത്തുൺ
അഭി.
ഹോം സെക്രട്ടറി,
സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ്
ബീഹാർ**

MANU/SC/0119/1979
MANU/SC/0121/1979

**മുൻകൂർ തടങ്കൽ/
വിചാരണയ്ക്ക്
മുമ്പുള്ള തടങ്കൽ**

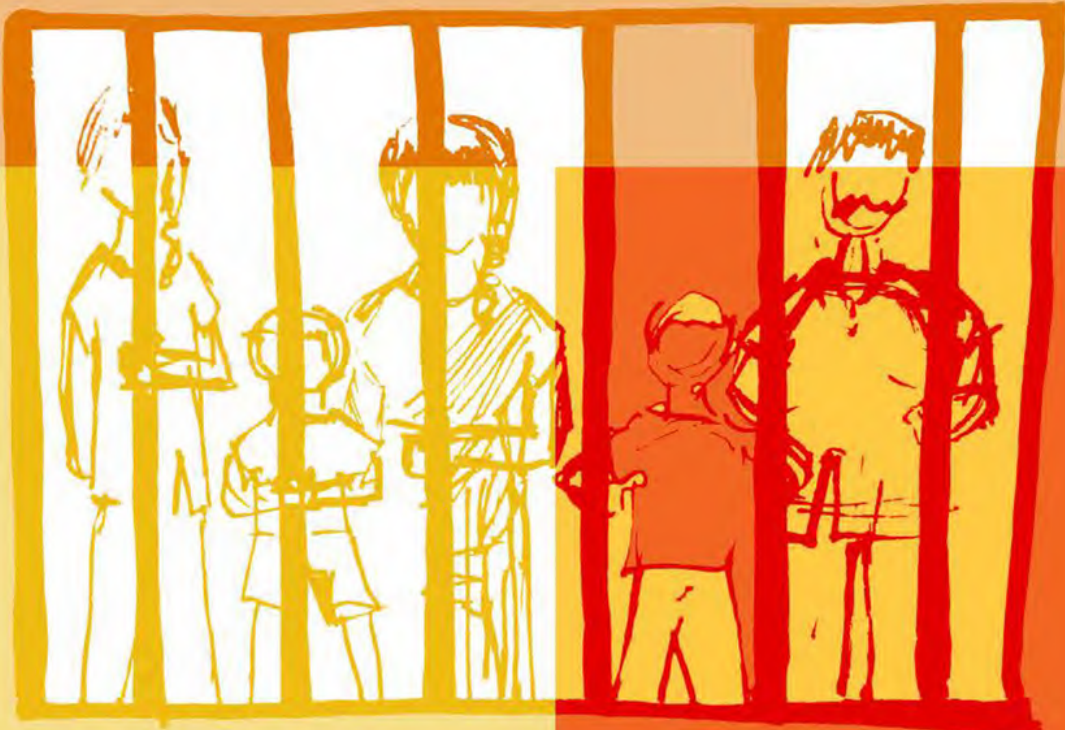
ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ് പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനങ്ങൾ പ്രകാരം ധാരാളം പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും വർഷങ്ങളായി കോടതി വിചാരണ കാത്ത് ജയിലിലുണ്ടെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തൽ ഉണ്ടായി.

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമപ്രശ്നം

ദരിദ്രർക്കുള്ള സൗജന്യ നിയമ സേവനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 39A പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതന്റെ മൗലികാവകാശങ്ങളെയും ഭരണകൂടത്തിന്റെ കടമകളെയും കുറിച്ചായിരുന്നു നിയമപ്രശ്നം. കാലതാമസമുള്ള വിചാരണാ സംവിധാനത്തിൽ ഇത് നിഷേധിക്കുന്നത് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21-ൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും നിഷേധത്തെ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ വ്യക്തികളെ വിചാരണ ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ദീർഘകാലത്തേക്ക് തടവിലാക്കിയത് അവരുടെ അടിസ്ഥാന സ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതിന് കാരണമാവുകയും അങ്ങനെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ കടുത്ത ലംഘനമാവുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നാണ്. ദരിദ്രർക്കും നിർദ്ധനർക്കും പ്രതികൂലമായി നിയമ-നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കോടതി കണ്ടെത്തി, ഇത് മൂലം ഇന്ത്യൻ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ബോധ്യപ്പെട്ടു.

ജാമ്യ ഉടമ്പടികളെ സംബന്ധിച്ച്

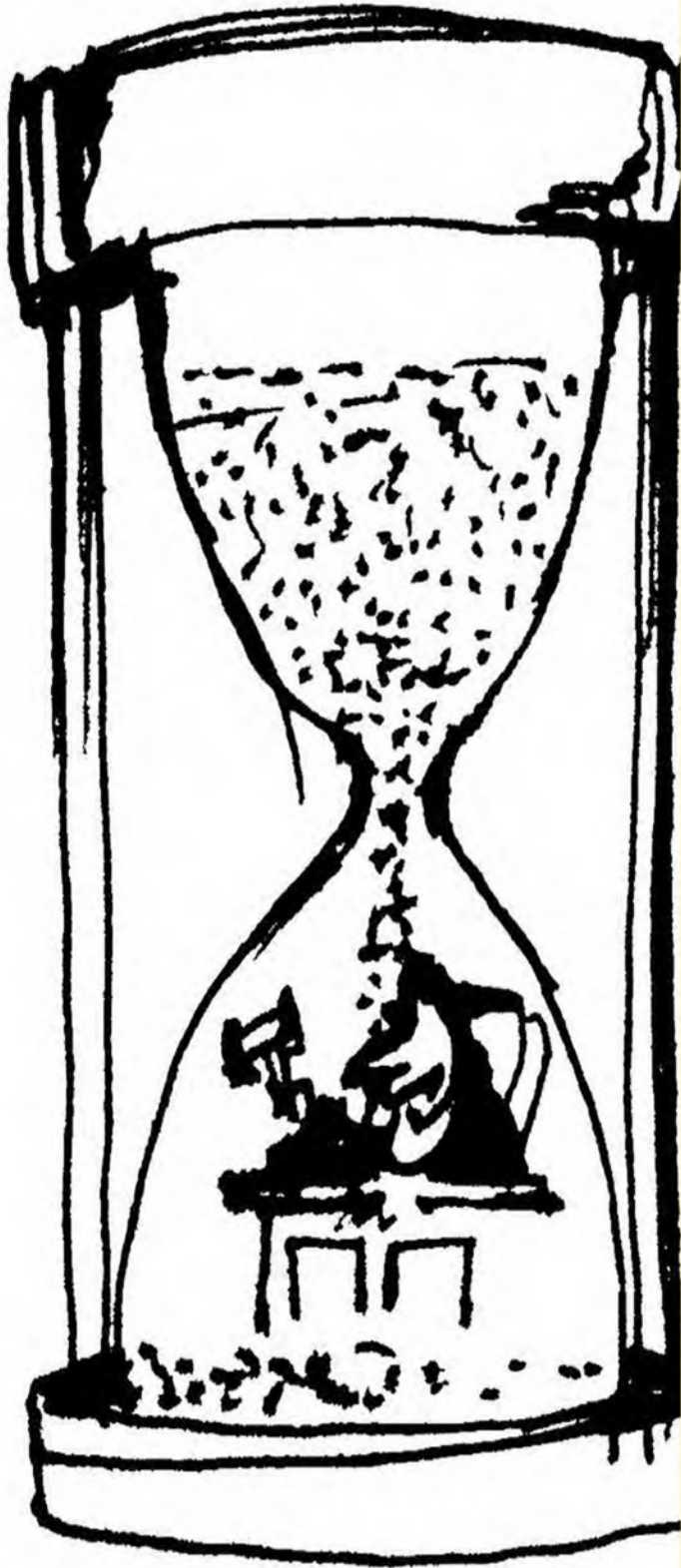

അത്യപ്തകരമായ ജാമ്യവ്യവസ്ഥകളാണ് നീതി പാവപ്പെട്ടവരുടെ കൈകളിലേക്ക് എത്തുന്നതിനു തടസ്സമാവുന്നത് എന്ന് കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ സംവിധാനം സമ്പന്നരുടെ നേട്ടത്തിനായി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുകയും ദരിദ്രരോട് പരിശമാവുകയും ചെയ്തു. കോടതികൾ നിശ്ചയിച്ച ഭീമമായ തുക കാരണം പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ജാമ്യം നേടാൻ സാധിച്ചില്ല. ജാമ്യക്കാരുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം വിചാരണ തടവുകാർക്ക് മോചനം നൽകുന്ന പഴഞ്ചൻ രീതി ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പണബാധ്യതകളില്ലാതെ വ്യക്തിഗത ഉടമ്പടികളുടെ ജാമ്യവും കോടതി അംഗീകരിച്ചു.

"യഥാർത്ഥത്തിൽ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ദുഷ്യഫലങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാനും നീതിനിർവഹണത്തിൽ ദരിദ്രർക്ക് നീതിയുക്തമായ ന്യായം ഉറപ്പാക്കാനും നമ്മൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ജാമ്യവ്യവസ്ഥകൾ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതും സമ്പന്നരുടേതു പോലെ തന്നെ എളുപ്പത്തിൽ ദരിദ്രർക്കും ജാമ്യം സാധ്യമാകുന്ന തരത്തിൽ ജാമ്യവ്യവസ്ഥ സമഗ്രമായി പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ സംബന്ധിച്ച്

കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, കുറ്റാരോപിതരുടെ വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണയ്ക്കുള്ള മൗലികാവകാശം നടപ്പിലാക്കാൻ ഭരണകൂടം ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നും, ആവശ്യമായ നടപടികളിലൂടെ കോടതി സ്ഥാപിക്കുകയും, അന്വേഷണ സംവിധാനം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, കൂടുതൽ ജഡ്ജിമാരെ നിയമിക്കുക തുടങ്ങി സമഗ്രമായ നിയമസേവന പരിപാടി ആവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്. ഇത്തരമൊരു സമീപനം, ദാരിദ്ര്യം കാരണം ജാമ്യം നേടാനോ അഭിഭാഷകനെ സമീപിക്കാനോ കഴിയാത്ത പാവപ്പെട്ടവർക്കുള്ള പ്രശ്നപരിഹാരമാണ്.

ഇതിനായി ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 39A കോടതി പ്രയോഗിച്ചു.

SPEEDY TRIAL

"കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തി അഭിഭാഷകനെ നൽകുന്നതിനെ എതിർക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളും നീതിയുടെ ആവശ്യങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ, കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിക്ക് ഒരു അഭിഭാഷകനെ നൽകാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഭരണകൂടത്തിന് ഉണ്ട്. ദാരിദ്ര്യം, പരാധീനത അല്ലെങ്കിൽ ആശയവിനിമയമില്ലാത്ത സാഹചര്യം തുടങ്ങിയ കാരണങ്ങളാൽ ഒരു അഭിഭാഷകനെ ഏർപ്പെടുത്താനോ നിയമ സേവനങ്ങൾ സുരക്ഷിതമാക്കാനോ കഴിയാത്ത ഓരോ കുറ്റാരോപിതന്റെയും ഭരണഘടനാപരമായ അവകാശമാണിത്."

മേൽപ്പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസിന്റെ രണ്ട് ലക്കങ്ങളിൽ പണ ബാധ്യതയില്ലാതെ വ്യക്തിഗത ഉടമ്പടികളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന വിചാരണത്തടവുകാരെ വിട്ടയക്കാൻ കോടതി വിധിച്ചു.

സുനിൽ ബത്ര അഭി. ഡൽഹി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ MANU/SC/0265/1979

വസ്തുതകൾ

ഈ കേസിൽ, തിഹാർ ജയിലിൽ കഴിയുന്ന സുനിൽ ബത്ര എന്ന തടവുകാരൻ , സഹതടവുകാരനായ പ്രേംചന്ദിന് ജയിൽ വാർഡൻ ക്രൂരമായ രക്തസ്രാവം വരുത്തിയെന്ന് ആരോപിച്ച് ജഡ്ജിമാരിൽ ഒരാൾക്ക് എഴുതിയ കത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉയർന്നുവന്ന ഒരു ഹർജി കോടതി അംഗീകരിച്ചു.

നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ

ജയിലിൽ കഴിയുന്ന തടവുകാരുടെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ, ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടും തടവുകാർക്ക് ലഭ്യമായ മൗലികാവകാശങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടായിരുന്നു കോടതിയുടെ മുന്നിലുള്ള ചോദ്യം.

കോടതി തീരുമാനം

കോടതിയുടെ പരിധിയെ സംബന്ധിച്ച്
ജയിൽ അധികാരികൾ ചെയ്യുന്ന അതിക്രമങ്ങൾക്കെതിരായി തടവുകാരന്റെ അവകാശം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട്, ഹേബിയസ് കോർപ്പസ് റിട്ടിന്റെ നടപടിക്രമപരമായ പരിമിതികൾ കോടതി ഉദാരമാക്കി.

കോടതികളുടെ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത നിർവ്വഹിക്കുന്ന പങ്ക് അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി പറഞ്ഞു, "കോടതി എന്നത് പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന ശക്തമായ ഒരു വസ്തുത മാത്രമല്ല, മറിച്ച് ഒരു സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതാസ്ഥാപനമാണ്, അത് പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷയുടെ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമാണ്.

തടവുകാരുടെ പദവി സംബന്ധിച്ച്

തടവുകാരുടെ പദവി സംബന്ധിച്ച സുപ്രധാന തത്വങ്ങൾ ബെഞ്ച് വിലയിരുത്തി. കോടതി അതിന്റെ തീരുമാനത്തിൽ യു.എൻ ജനറൽ അസംബ്ലി അംഗീകരിച്ച 'പീഡനത്തിനും മറ്റ് ക്രൂരവും മനുഷ്യത്വരഹിതവും അപമാനകരവുമായ പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്നും അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷയ്ക്ക് വിധേയരാകുന്നതിൽ നിന്നും എല്ലാ വ്യക്തികളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രഖ്യാപനം' (1975 ഡിസംബർ 9 ലെ പ്രമേയം 3452)-ത്തെ ആശ്രയിച്ചു. ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് തടവുകാരുടെ മൗലികാവകാശങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും, അത് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

"തടവുകാർ വ്യക്തികളാണോ? അതെ, തീർച്ചയായും. ഇതിന് നിഷേധാത്മകമായ ഉത്തരം നൽകിയാൽ അത് തീർത്തും മനുഷ്യത്വരഹിതവും രാജ്യത്തെയും ഭരണഘടനയെയും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും, ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യം അംഗീകരിച്ച തടവുകാരുടെ അവകാശങ്ങളുടെ അന്താരാഷ്ട്ര ഉടമ്പടിയുടെ ലോക നിയമവ്യവസ്ഥയെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്.. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ബന്ദുക്കളുടെ ഈ കേസിൽ, കോടതി കൈകഴുകി ഒഴിവാക്കാതെ ജയിലിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് മൗലികാവകാശങ്ങൾ അകലരുതെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു, നമ്മുടെ ഭരണഘടനാ സംസ്കാരം ഇപ്പോൾ ജയിൽ നീതിക്കും ജുഡീഷ്യൽ അധികാരപരിധിക്കും കൂടുതൽ അനുകൂലമായി മാറിയിരിക്കുന്നു."

നിർദ്ദേശങ്ങൾ:

തടവുകാരനായ പ്രേംചന്ദ് നിയമവിരുദ്ധമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നിരിക്കെ, ജയിൽ ഭരണത്തിന്റെ മാനുഷികവൽക്കരണം ഉറപ്പാക്കാൻ കോടതി ഭരണകൂടത്തിനും ജയിൽ ജീവനക്കാർക്കും ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യക്തവും നിർബന്ധിതവുമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി:

- നിയമ മേൽനോട്ട സമിതിയുടെ കർത്തവ്യങ്ങൾ :** ജില്ലാ മജിസ്ട്രേറ്റ്, സെഷൻസ് ജഡ്ജി, ഹൈക്കോടതി, സുപ്രീം കോടതി എന്നിവ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്ന അഭിഭാഷകർക്ക് അച്ചടക്കത്തിനും സുരക്ഷാ പരിഗണനകൾക്കും വിധേയമായി തടവുകാരുമായി അഭിമുഖത്തിനും സന്ദർശനത്തിനും രഹസ്യ ആശയവിനിമയത്തിനും എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും നൽകും. അങ്ങനെ നിയുക്തരായ അഭിഭാഷകർ ആനുകാലിക സന്ദർശനങ്ങൾ നടത്താനും നിയമപരമായ പരാതികൾക്ക് പ്രസക്തമായ ബന്ധപ്പെട്ട കോടതി ഫലങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താനും റിപ്പോർട്ടുചെയ്യാനും ബാധ്യസ്ഥരാണ്.
- പരാതി രേഖപ്പെടുത്തൽ:** എല്ലാ തടവുകാർക്കും ഉപയോഗയോഗ്യമായതരത്തിൽ പരാതി നിക്ഷേപ-പെട്ടികൾ സ്ഥാപിക്കണം. ഈ പെട്ടികൾ ഇടയ്ക്കിടെ തുറക്കുകയും പരിഹാരത്തിന് ഉചിതമായ നടപടി സ്വീകരിക്കുകയും വേണം.
- കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ:** മജിസ്ട്രേറ്റുകളും സെഷൻസ് ജഡ്ജിമാരും വ്യക്തിപരമായി ജയിലുകൾ സന്ദർശിക്കുകയും വേഗത്തിലുള്ള അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ഉചിതമായ പരിഹാര നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യണം. ഉചിതമായ കേസുകളിൽ, ഹൈക്കോടതിയിൽ റിപ്പോർട്ടുകൾ നൽകുകയും ആവശ്യമെങ്കിൽ ഹേബിയസ് നടപടി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം.
- കോടതിയുടെ വിലയിരുത്തൽ :** സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ വിലയിരുത്തൽ കൂടാതെ ഏകാന്തമായതോ അല്ലാതെയോ ശിക്ഷിക്കുന്ന തടവറ, കഠിനാധ്വാനം അല്ലെങ്കിൽ വേദനാജനകമായി അടിമപ്പെടുത്തുന്ന ഭക്ഷണക്രമം, മറ്റ് ശിക്ഷകൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും നിഷേധിക്കൽ, ശിക്ഷാപരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുള്ള മറ്റ് ജയിലുകളിലേക്ക് മാറ്റൽ എന്നിവ പാടില്ല.

ഇവ കൂടാതെ, കോടതി ചില ശുപാർശകളും കൂടി നൽകി:

തടവുകാരുടെ അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിയമപരമായ അവബോധം നൽകുന്നതിനായി തടവുകാരുടെ കൈപ്പുസ്തകവും. മെച്ചപ്പെടുത്തൽ പദ്ധതികളെക്കുറിച്ചുള്ള ആനുകാലിക ഔദ്യോഗികപത്ര നവീകരണങ്ങളും പരാതി പരിഹാരത്തിനുള്ള ഒരു ലഘുലേഖനം ഭരണകൂടം ഹിന്ദിയിൽ തയ്യാറാക്കി പ്രചരിപ്പിക്കണം. (തടവുകാരുടെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 61).

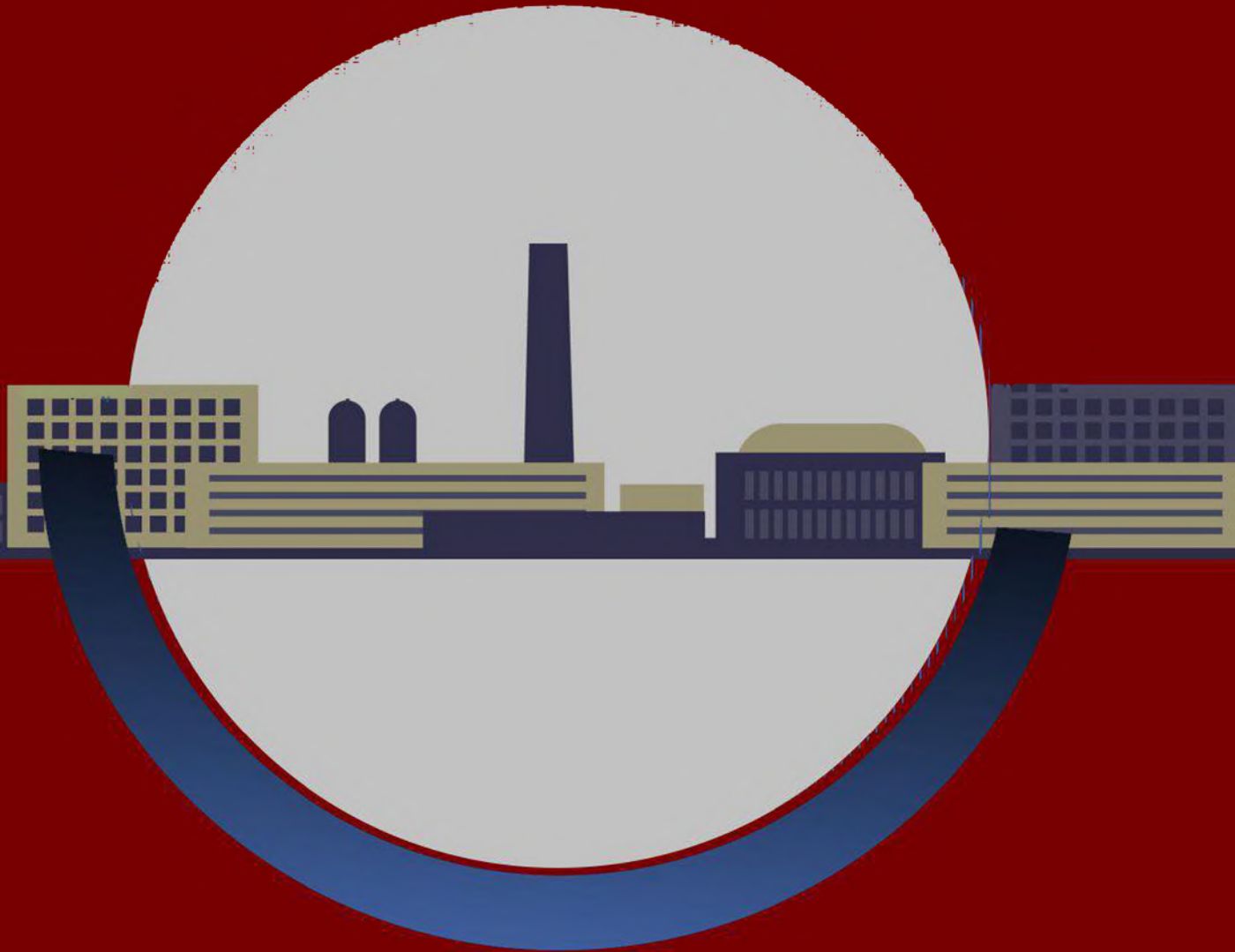
ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ ശുപാർശ ചെയ്യുന്ന “തടവുകാരെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനുള്ള കുറഞ്ഞപക്ഷം ഏകീകരിച്ചനിയമങ്ങൾ” പാലിക്കാൻ ഭരണകൂടം നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്, പ്രത്യേകിച്ച് ജോലിയും കുലിയും, അന്തസ്സോടെ സമൂഹവുമായി ബന്ധപ്പെടൽ, തിരുത്തൽ-തന്ത്രങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ.

ജയിൽ ജീവനക്കാർക്കായി ഭരണഘടനാ മൂല്യങ്ങൾ, ചികിത്സാ സൗകര്യങ്ങൾ, സമ്മർദ്ദരഹിത നിർവ്വഹണം എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു തിരുത്തലിനുപരി നവീകരണപദ്ധതി.

തടവുകാരുടെ പരിപാടികളിലേക്കുള്ള സൗജന്യ നിയമ സേവനങ്ങൾ കോടതി അംഗീകരിച്ച ഔദ്യോഗിക സംഘടനകൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഉദാഹരണത്തിന് സൗജന്യ നിയമസഹായ (സുപ്രീം കോടതി) സംഘങ്ങൾ.

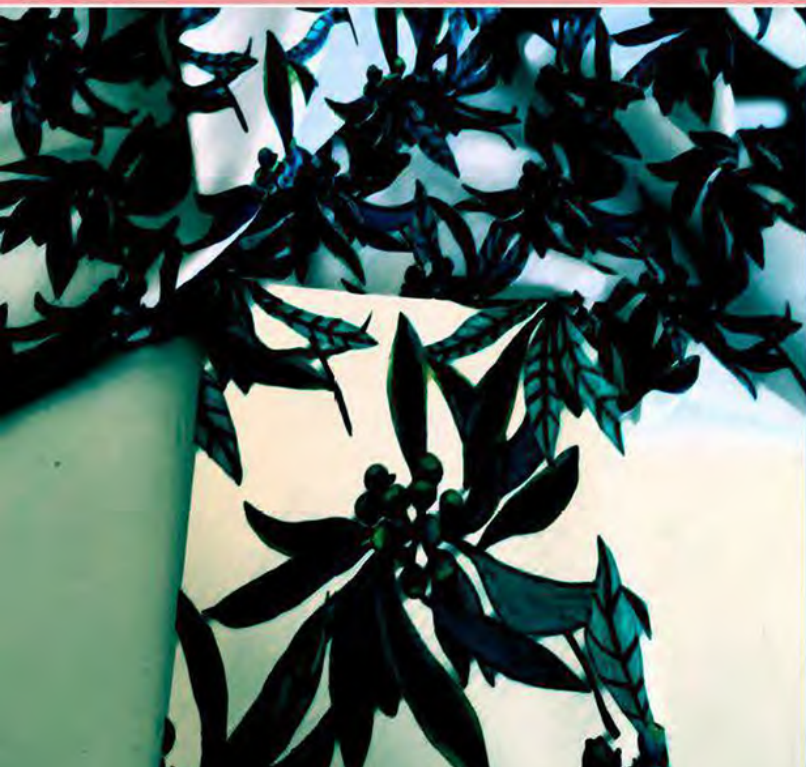

മിനർവ മിത്ത്സ്
അഭി.
യൂണിയൻ ഓഫ്
ഇന്ത്യ
MANU/SC/0075/1980

വസ്തുതകൾ

മിനർവ മിൽസ് ലിമിറ്റഡ് ഒരു സ്വകാര്യ ടെക്സ്റ്റൈൽ കമ്പനിയായിരുന്നു. 1970 ഓഗസ്റ്റിൽ, 1951 ലെ ഇൻഡസ്ട്രീസ് (ഡെവലപ്മെന്റ് റെഗുലേഷൻ) ആക്ട് പ്രകാരം ഉൽപ്പാദനം കുറഞ്ഞതിന് കമ്പനിക്കെതിരെ അന്വേഷണത്തിന് ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റ് ഉത്തരവിട്ടു. 1971 ഒക്ടോബർ 19-ന് മിനർവ മിൽസിന്റെ നടത്തിപ്പ് ഏറ്റെടുക്കാൻ സർക്കാർ നാഷണൽ ടെക്സ്റ്റൈൽ കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡിന് അധികാരം നൽകി. പൊതുതാൽപ്പര്യത്തിന് അത്യന്തം ഹാനികരമായ വിധത്തിലാണ് അതിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് എന്ന കാരണത്താൽ, 1974 ലെ സിക്ക് ടെക്സ്റ്റൈൽ അണ്ടർടേക്കിംഗ്സ് (നാഷണലൈസേഷൻ) ആക്ട് പ്രകാരം കമ്പനി പിന്നീട് ദേശസാൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. സിക്ക് ടെക്സ്റ്റൈൽ അണ്ടർടേക്കിംഗ്സ് (ദേശീയവൽക്കരണം) നിയമത്തിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധൂതയെയാണ് ഹർജിക്കാരൻ ചോദ്യം ചെയ്തത്. 42-ദേശഗതിയിലെ വകുപ്പ് 4, 55 എന്നിവയുടെ ഭരണഘടനാ സാധൂതയെയും അവർ വെല്ലുവിളിച്ചു.

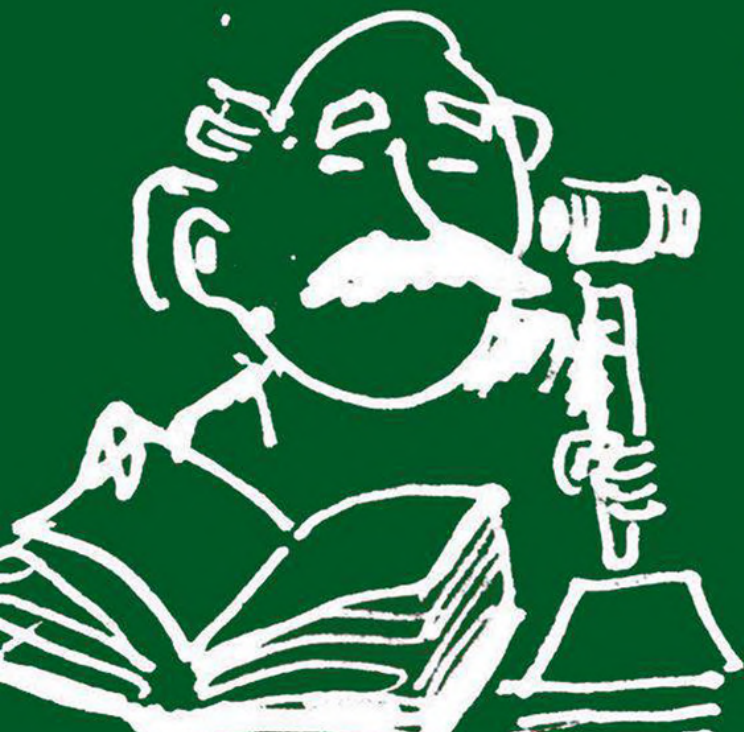
നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ

1976-ലെ ഭരണഘടന (42-ദേശഗതി) നിയമത്തിന്റെ 4, 55 വകുപ്പുകൾ മുഖേന കൊണ്ടുവന്ന ഭേദഗതികൾ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയെ തകർക്കുമോ?

കോടതി തീരുമാനം

1976 ലെ ഭരണഘടനാ ഭേദഗതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 4, 55 കൊണ്ടുവന്ന നിരവധി മാറ്റങ്ങളിൽ, വകുപ്പ് 4 അനുച്ഛേദം 31C ഭേദഗതി ചെയ്തപ്പോൾ വകുപ്പ് 55 ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 368-ൽ (4), (5) വകുപ്പുകൾ ചേർത്തു. നിബന്ധന (5), ഭേദഗതി ചെയ്യാനുള്ള അധികാരത്തിലെ എല്ലാ പരിമിതികളും നീക്കംചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു, അതേസമയം നിബന്ധന (4), ഭരണഘടനയുടെ ഏത് ഭേദഗതിയേയും ചോദ്യം ചെയ്യാനുള്ള കോടതികളുടെ അധികാരത്തെ എടുത്തു കളയുകയും ചെയ്യുന്നു.

അനുച്ഛേദം 368-ലെ (42- ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയിലെ വകുപ്പ് 55 പ്രകാരം ചേർത്തത്) പുതുതായി ചേർത്ത നിബന്ധനകൾ (4), (5) എന്നിവ ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധവും അസാധുവുമാണെന്ന് സുപ്രീം കോടതി വിധിച്ചു. ഇവ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിലൂടെ കേശവാനന്ദ ഭാരതി കേസിൽ ഭേദഗതി ചെയ്യാനുള്ള പാർലമെന്റിന്റെ അധികാരത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പരിമിതികളെ ലംഘിച്ചതായി കണ്ടെത്തി. ഭരണഘടനയുടെ

അടിസ്ഥാനപരവും അനിവാര്യവുമായ സവിശേഷതകളെ തകർക്കുന്ന ഭേദഗതി ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം വിപുലീകരിക്കാൻ പാർലമെന്റിന് കഴിയില്ലെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

"നമ്മുടെ ഭരണഘടനയിലെ മൂന്ന് അനുച്ഛേദങ്ങൾ, മൂന്നേ മൂന്ന് മാത്രം, ടാഗോർ തന്റെ രാജ്യം ഉണർത്താൻ ആഗ്രഹിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗകവാടത്തിനും അനിയന്ത്രിതമായ അധികാരത്തിന്റെ അഗാധതയ്ക്കുമിടയിലാണ് നിൽക്കുന്നത്. അവ അനുച്ഛേദം 14, 19, 21 എന്നിവയാണ്.

ഭരണഘടന ഭാഗങ്ങൾ III ഉം IV ഉം ഒരേ പീഠത്തിൽ നിൽക്കുന്നു. ഒന്നിന് മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ മുൻഗണന നൽകാനാവില്ല. മൗലികാവകാശങ്ങളും നിർദ്ദേശക തത്വങ്ങളും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പും സന്തുലിതാവസ്ഥയും ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയുടെ അനിവാര്യമായ സവിശേഷതയാണ്.

"ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന സ്ഥാപിതമായത് ഭാഗം മൂന്നും നാലും തമ്മിലുള്ള സന്തുലിതാവസ്ഥയുടെ അടിത്തറയിലാണ്. ഒന്നിനുമേൽ ഒന്നിന് പരമമായ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത് ഭരണഘടനയുടെ ഐക്യം തകർക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്. മൗലികാവകാശങ്ങളും നിർദ്ദേശക തത്വങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഈ യോജിപ്പും സന്തുലിതാവസ്ഥയും ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയുടെ ഒരു പ്രധാന സവിശേഷതയാണ്."

ബച്ചൻ സിംഗ് അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ്

MANU/SC/0111/1980

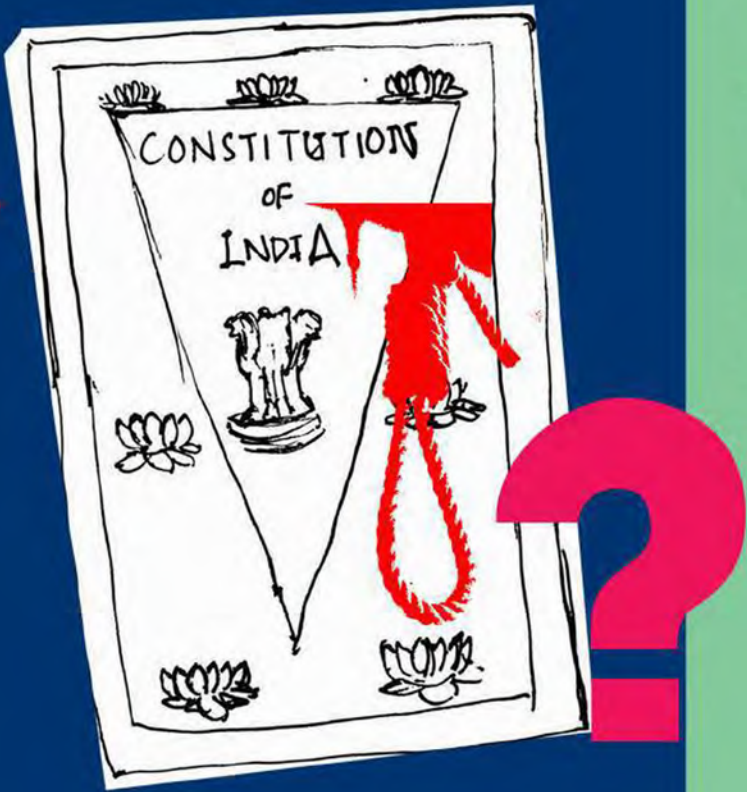
വസ്തുതകൾ

മുൻ പേരെ കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസിൽ ബച്ചൻ സിംഗിനെ വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിച്ചു. വധശിക്ഷ ഹൈക്കോടതി ശരിവച്ചു. പ്രത്യേക അവധിയിൽ അപ്പീൽ പ്രകാരം 1973-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ 354(3) വകുപ്പിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന വധശിക്ഷയുടെ ഭരണഘടനാപരമായ സാധുതയെ അന്വേഷിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്തു.

നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ

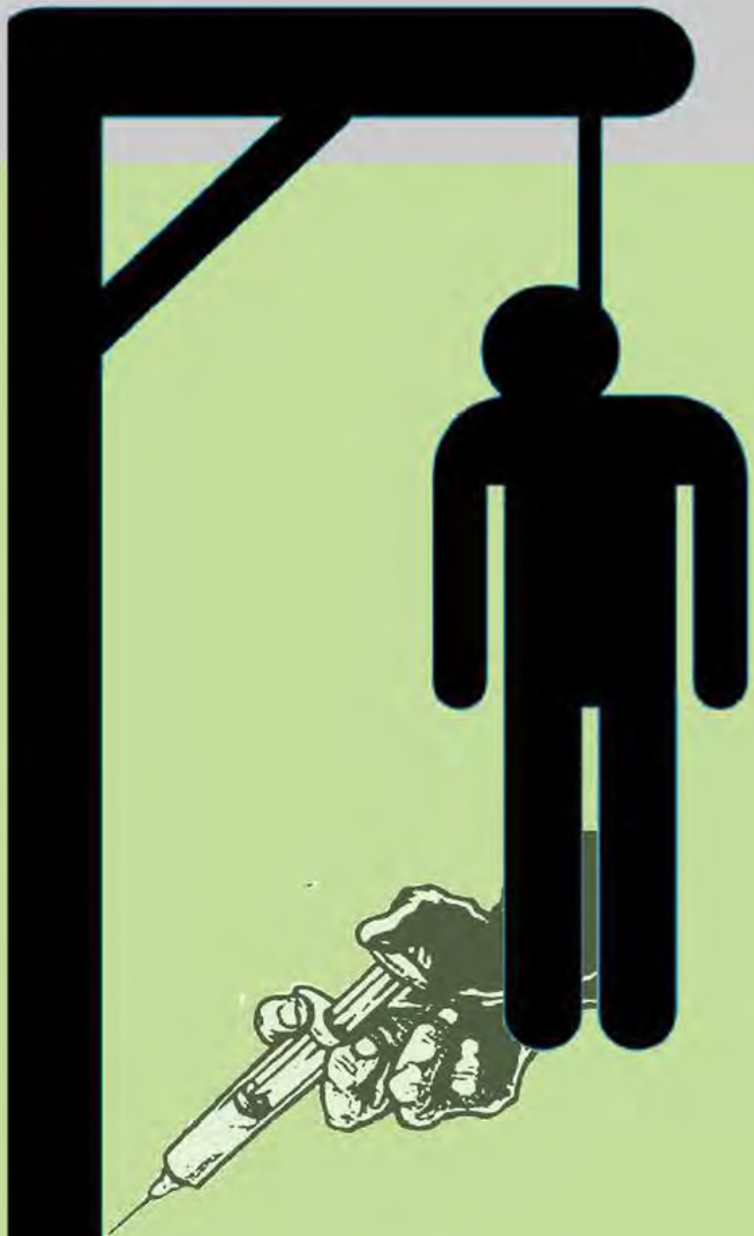
1. വകുപ്പ് 354(3) CrPC യ്ക്കൊപ്പം വായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 302 IPC പ്രകാരം വധശിക്ഷ വിധിക്കുന്നത് ഏകപക്ഷീയവും യുക്തിരഹിതവും ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധവും ആണോ?
2. കീഴ്ക്കോടതികൾ കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതകൾ വകുപ്പ് 354(3) CrPC പ്രകാരം വധശിക്ഷ നൽകുന്നതിന് "പ്രത്യേക കാരണങ്ങൾ" ആയി പരിഗണിക്കുമോ?

ഈ കേസിൽ കോടതി ഐപിസി വകുപ്പ് 302 ന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തു.

" അനുച്ഛേദം 19(1) പ്രകാരം ഉറപ്പുനൽകിയിരിക്കുന്ന ആറ് മൗലിക സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ സമ്പൂർണ്ണ അവകാശങ്ങളല്ല. ഒന്നാമതായി, ഒരു പൗരസമൂഹത്തിലെ ഒരു അംഗത്തിന്റെ അവകാശങ്ങൾ ലംഘിക്കാതിരിക്കാൻ അവന്റെ അവകാശങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള പരസ്പര ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന അന്തർലീനമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾക്ക് സമാനമായ അവകാശങ്ങൾ വ്രണപ്പെടുത്തുകയാണ്. ഇത് 'sic uteri tuo ut alienum non laedas' എന്ന തത്ത്വത്തിൽ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. രണ്ടാമതായി, നിബന്ധന(2) മുതൽ (6) വരെയുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഭരണകൂടത്തിന്റെ നിയന്ത്രണ അധികാര പരിധിയിലാണെന്ന് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു, അത് ഈ അവകാശങ്ങളുടെ വിനിയോഗത്തിൽ, നിരോധനം വരെ നീളാം."

"ഈ വ്യവസ്ഥയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ "പ്രത്യേക കാരണങ്ങൾ" എന്ന പ്രയോഗം, വ്യക്തമായും അർത്ഥമാക്കുന്നത് "അസാധാരണമായ കാരണങ്ങൾ" കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രത്യേക കേസിന്റെ അസാധാരണമായ ഗുരുതരമായ സാഹചര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്."

എന്നിരുന്നാലും, വധശിക്ഷ വിധിക്കുന്നതിൽ സുപ്രീം കോടതി "അപൂർവങ്ങളിൽ അപൂർവമായ കേസുകൾ" എന്ന തത്വം സ്ഥാപിച്ചു. കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വഷളായ സാഹചര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം കുറ്റവാളിയെ ലഘൂകരിക്കാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾക്കും മതിയായ പ്രാധാന്യം നൽകണമെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു.

"...ഞങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ച വിശാലമായ ചിത്രീകരണ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ കോടതികൾ, വകുപ്പ് 354(3),-ൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണ നയത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം, എക്കാലവും സൂക്ഷ്മശ്രദ്ധയോടും മാനുഷികമായ പരിഗണനയോടും കൂടി ഭാരിച്ച പ്രവർത്തനം നിർവഹിക്കുകയെന്നത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അതായത്, കൊലപാതകത്തിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾക്ക് ജീവപര്യന്തം തടവ് നിയമമാണ് എന്നാൽ വധശിക്ഷ അസാധാരണമാണ്....'

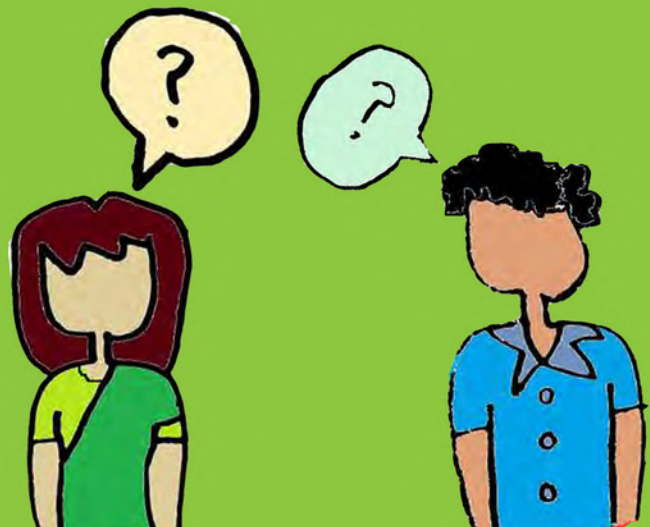
എസ്.പി ഗുപ്ത അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ MANU/SC/0080/1981

വസ്തുതകൾ

ഈ കേസിൽ, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന സവിശേഷതയായ ജുഡീഷ്യറിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ബാധിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ സുപ്രീം കോടതി അവലോകനം ചെയ്തു.

നിയമ ചോദ്യം

രണ്ട് ജഡ്ജിമാരെ നിയമിക്കാത്തതിനെക്കുറിച്ചുള്ള കേന്ദ്രസർക്കാർ ഉത്തരവുകളുടെ സാധുതയും, നിയമമന്ത്രി, ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ഇന്ത്യയുടെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് തമ്മിലുള്ള കത്തിടപാടുകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും സംബന്ധിച്ചതാണ് ഉന്നയിച്ച പ്രശ്നങ്ങളിൽ മറ്റൊന്ന്

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

നിയമനവും സ്ഥലംമാറ്റവും സംബന്ധിച്ച കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ തീരുമാനത്തെ വെല്ലുവിളിക്കാൻ കഴിയുന്ന രണ്ട് തർക്കങ്ങളുണ്ടെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു. തുറന്നതും ഫലപ്രദവുമായ പങ്കാളിത്ത ജനാധിപത്യത്തിന് ഉത്തരവാദിത്തവും സർക്കാരിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് പൊതുജനങ്ങളുടെ വിവരങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശനവും ആവശ്യമാണെന്ന് കോടതി വാദിച്ചു.

തുടക്കത്തിൽ തന്നെ, ജുഡീഷ്യറിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന ആശയത്തെക്കുറിച്ച് കോടതി വിശദീകരിച്ചു.

"ജുഡീഷ്യറിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന ആശയം എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതല്ല എന്ന് സ്വയം ഓർമ്മിപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്, എന്നാൽ ഇത് വളരെ വിശാലമായ ഒരു ആശയമാണ്. അതിന് നിരവധി മാനങ്ങളുണ്ട്, അതായത് സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം, മുൻവിധികളിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവ.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 124, 217 എന്നിവ സുപ്രീം കോടതിയുടെയും വിവിധ ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിമാരുടെയും നിയമനത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. ജഡ്ജിമാരെ ഉയർന്ന ജുഡീഷ്യറിയിലേക്ക് നിയമിക്കുന്നതിൽ അന്തിമ അഭിപ്രായം ആരാണെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിനിടെ കോടതി ഇവയെ വ്യാപകമായി ചർച്ച ചെയ്തു. നിയമനവും കൈമാറ്റവും സംബന്ധിച്ച കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ തീരുമാനത്തെ വെല്ലുവിളിക്കാൻ കഴിയുന്ന രണ്ട് അടിസ്ഥാനങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂവെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി-

1. കേന്ദ്ര സർക്കാരും ഉചിതമായ അധികാരികളും തമ്മിൽ പൂർണ്ണവും ഫലപ്രദവുമായ ഗൂഢാലോചന നടന്നിട്ടില്ല.
2. തീരുമാനം അപ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. ഈ പരിഗണനകൾ പ്രകാരം ഒരു പ്രത്യേക രേഖ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് പൊതുതാൽപര്യത്തിന് വിരുദ്ധമാണോ എന്ന് കോടതി തീരുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, സംശയാസ്പദമായ കത്തിടപാടുകൾ സംരക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ജഡ്ജിമാരുടെ നിയമനവും കൈമാറ്റവും കൈകാര്യം ചെയ്തതിനാൽ ഇത് പൊതുതാൽപര്യത്തിന്റെ വലിയ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. ഉത്തരവാദിത്തവും വിമർശനവും ഒഴിവാക്കുന്നതിനായി ഒരു ജനാധിപത്യ സമൂഹത്തിന് സർക്കാരിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങളിൽ നിന്ന് മറച്ചുവെക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കോടതി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കോടതി, "ജനാധിപത്യത്തെ അതിന്റെ വിശ്വാസമായി അംഗീകരിക്കാൻ ഒരു സമൂഹം തിരഞ്ഞെടുത്തിടത്ത്, പൗരന്മാർ അവരുടെ സർക്കാർ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് അറിയേണ്ടത് പ്രാഥമികമാണ്" എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 19 (1) (a) പ്രകാരം അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ആവിഷ്കാരത്തിനുമുള്ള അവകാശത്തിൽ ഇത് ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയാനുള്ള അവകാശത്തിൽ നിന്ന് തുറന്ന സർക്കാരിനെ കോടതി നിർവചിക്കുന്നു

ബന്ധുവ മുക്തി
മോർച്ച
അഭി.
യൂണിയൻ ഓഫ്
ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ

MANU/SC/0051/1983

വസ്തുതകൾ

ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതി, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജസ്റ്റിസ് ഭഗ്വതിക്ക് കിട്ടിയ കത്തിനെ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം റിട്ട് നിവേദനമായി പരിഗണിച്ചു. ഹരിയാനയിലെ ഫരീദാബാദിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കല്ല് ക്വാറികളിലും വനികളിലും മനുഷ്യത്വരഹിതവും അസഹനീയവുമായ അവസ്ഥയിൽ ധാരാളം ബോണ്ടഡ് തൊഴിലാളികൾ ജോലി ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട് എന്ന് കത്തിൽ അപേക്ഷകൻ ആരോപിച്ചു. 1952 ലെ ഖനന നിയമം, ബോണ്ടഡ് ലേബർ സിസ്റ്റം നിർത്തലാക്കൽ നിയമം 1976, മിനിമം വേതന നിയമം എന്നിവ ശരിയായി നടപ്പാക്കണമെന്ന് ഇതിൽ അപേക്ഷിച്ചു.

നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ

1. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 ആകർഷിക്കുന്നതിനായി നിവേദനത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ ഏതെങ്കിലും മൗലികാവകാശം ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
2. ഈ കോടതിയിൽ ഒരു സാധാരണക്കാരൻ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന ഒരു കത്ത് ഒരു റിട്ട് നിവേദനമായി കണക്കാക്കാമോ?
3. ബോണ്ടഡ് ലേബർ സിസ്റ്റം നിർത്തലാക്കൽ നിയമം 1976, നിർബന്ധിത തൊഴിലാളികളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടോ

കോടതി തീരുമാനം

ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ഓരോ വ്യക്തിക്കും മനുഷ്യന്റെ അന്തസ്സോടെ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം നൽകുന്നു. ഇത് നിർദ്ദേശക തത്വങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രത്യേകിച്ചും അനുച്ഛേദം 39 ലെ (e), (f), 41, 42 എന്നീ വകുപ്പുകളിൽ നിന്നും ഉൽഭവിക്കുന്നു. ഈ അവകാശങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ നിലനിൽപ്പിന് അടിസ്ഥാനപരമാണ്, ഒപ്പം ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം അർത്ഥവത്തായതും മൂല്യവത്തായതുമായ ജീവിതമാക്കി മാറ്റുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32(1) പ്രകാരം സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ വൈകല്യം കാരണം പൊതുജനങ്ങളിൽ ഏതൊരു കാര്യത്തിനും കോടതിയിലേക്ക് പോകാം.

പൊതുതാൽപര്യ വ്യവഹാരം സർക്കാരിനും അതിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും അടിസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ സമൂഹത്തിലെ പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്നവരും ദുർബലരുമായ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് അർത്ഥവത്താക്കാനും അവർക്ക് സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ നീതി ഉറപ്പ് നൽകാനും ഉള്ള അവസരമാണ്.

ബോണ്ടഡ് ലേബർ സിസ്റ്റം (നിർത്തലാക്കൽ) ആക്റ്റ്, 1976 ബോണ്ടഡ് തൊഴിലാളികളെ നിർബന്ധിത തൊഴിലാളികളായി അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള നിർബന്ധിത തൊഴിലാളികളുടെ തുടർച്ചയ്ക്കെതിരെയെന്ന് നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. നിർബന്ധിത അധ്വാനം നൽകാൻ ഒരു തൊഴിലാളിയെ സൃഷ്ടിക്കുമ്പോഴെല്ലാം കോടതി 'അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച ഒരു മുന്നേറ്റമോ മറ്റ് സാമ്പത്തിക പരിഗണനയോ കണക്കിലെടുത്ത് അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഒരു ബോണ്ടഡ് തൊഴിലാളിയാണെന്നും അനുമാനിക്കുക'

കൂടാതെ, മിനിമം വേതന നിയമം 1948, വേതന നിയമം 1948, പോലുള്ള നിയമങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പാക്കുന്നത് ഉറപ്പാക്കാൻ കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ ഭരണഘടനാപരമായി ബാധ്യസ്ഥരാണെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി. മാതൃത്വ ആനുകൂല്യ നിയമം 1961, ബോണ്ടഡ് ലേബർ നിർമ്മാണ നിയമം തുടങ്ങിയവ, വിവിധ സാമൂഹ്യക്ഷേമ നിയമപ്രകാരം തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തകരെ ബോധവൽക്കരിക്കേണ്ടത് വളരെ പ്രധാനമാണെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി. അത്തരം അറിവ് ചൂഷണത്തിന്റെ നിഷ്ക്രിയ സ്വീകർത്താക്കളിൽ നിന്ന് അവരെ തടയുകയും അവരുടെ നിയമാനുസൃതമായ കുടിശ്ശിക സുരക്ഷിതമാക്കാൻ പോരാടാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യും

ഒരു വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നിയമം അനുച്ഛേദം 19, 21 എന്നിവയുടെ പരിശോധനയിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരും

ഷീല ബാർസെ
അഭി.
സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര
MANU/SC/0382/1983

വസ്തുതകൾ

പോലീസ് ലോക്ക് അപ്പുകളിലെ വനിതാ തടവുകാരുടെ സുരക്ഷയും പീഡനത്തിനും മോശം ചികിത്സയ്ക്കുമെതിരായ അവരുടെ സംരക്ഷണവും പൊതു തടവുകാരുടെ നിയമപരമായ അവകാശങ്ങളും സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു നിവേദനം.

മുംബൈ പോലീസിൽ വനിതാ തടവുകാരെ അഭിമുഖം നടത്തിയ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനായ ഷീല ബാർസെ, അവർ സംസാരിച്ച 11 സ്ത്രീകളിൽ 5 പേരിൽ നിന്ന് ലോക്ക് അപ്പുകളിൽ ആക്രമണവും പീഡനവും നേരിട്ട കേസുകളെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചു. തന്മൂലം, മുംബൈ പോലീസ് പൂട്ടിയിട്ട വനിതാ തടവുകാർക്കെതിരായ കസ്റ്റഡി അതിക്രമങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന ഒരു കത്ത് അവർ എഴുതി. ഇത് ഒരു റിട്ട് നിവേദനമായി സുപ്രീം കോടതി അംഗീകരിച്ചു. കോടതി, നിവേദനത്തിന്റെ ആരോപണങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനായി ബോംബെ സെൻട്രൽ ജയിൽ സന്ദർശിക്കാനും അവിടെ വനിതാ തടവുകാരെ അഭിമുഖം നടത്താനും കോളേജ് ഓഫ് സോഷ്യൽ വർക്ക് മുംബൈയിലെ എ.ആർ ദേശായിയെ ഏൽപ്പിച്ചു. കത്തിന്റെ വസ്തുതകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ട് വനിതാ തടവുകാർ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളെയും കുറിച്ച് വിശദമായ വിവരണം നൽകി. രണ്ട് വിദേശ ദേശീയ വനിതാ തടവുകാരെ കബളിപ്പിക്കുകയും ഒരു അഭിഭാഷകൻ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെക്കുറിച്ചും ഇത് വിശദീകരിച്ചു.

നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ

കുത്തിലും റിപ്പോർട്ടിലും നടത്തിയ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ കാരണം കോടതി അഭിസംബോധന ചെയ്ത ഈ കേസിന്റെ കേന്ദ്രമായ നിയമത്തിന്റെ ചോദ്യം, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ ഉറപ്പുനൽകുന്ന ജീവിതവും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യവും സംബന്ധിച്ചതാണ്. ഭരണഘടനയിൽ നിന്നോ നിയമ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്നോ കുറ്റവാളികളോ വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയരായ തടവുകാരെ യോ മാറ്റി നിർത്തേണ്ടത് ഉണ്ടോ

കോടതി തീരുമാനം

തടവുകാർക്ക് നിയമത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 പ്രകാരം സമത്വത്തിനുള്ള അവകാശത്തെയും അനുച്ഛേദം 21 -ൽ പറയുന്ന ജീവിതത്തിനും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുള്ള അവകാശത്തെ അപകടത്തിലാക്കുമെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി. കോടതി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു-

"ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു തടവുകാരന്റെ നിസ്സഹായാവസ്ഥ സങ്കല്പിക്കുക, തന്റെ നിരപരാധിത്വം വിശദീകരിക്കുന്നതിനോ നിയമപരവും പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനോ ആർക്കാണ് സഹായം തേടേണ്ടതെന്ന് അറിയില്ല. ഭരണഘടനാ അവകാശങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ പോലീസിൽ നിന്നും നേരിടുന്ന പീഡനത്തിനും ഉപദ്രവത്തിനും വിരുദ്ധമായി സ്വയം പരിരക്ഷിക്കുക. അണ്ടർ ട്രയൽ അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട തടവുകാർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള നിയമപരമായ സഹായം ജയിലുകളിൽ ലഭ്യമാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ കോടതി നിവേദനത്തിന്റെ വസ്തുതകളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുകയും പുരുഷ-സ്ത്രീ തടവുകാർക്ക് നിയമ സഹായം നൽകുകയും മഹാരാഷ്ട്രയ്ക്ക് ബാധകമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. ജയിലിലെ തടവുകാർക്ക് നിയമ സഹായം നൽകുന്നതിന് ഒരു സംവിധാനം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്റെ അടിയന്തിര ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് ഈ നിവേദനം വെളിച്ചം വീശിയതായും ഇനിപ്പറയുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ജയിൽ ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറൽ, ലീഗൽ എയ്ഡ്, സ്റ്റേറ്റ് ബോർഡിന് നൽകിയതായും കോടതി പറഞ്ഞു,

ഓൾഗ ടെല്ലിസ് മുതൽ പേർ അഭി.

ബോംബെ മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ MANU/SC/0039/1985

വസ്തുതകൾ

ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനായ ഓൾഗ ടെല്ലിസും രണ്ട് നടപ്പാത നിവാസികളും ഒരു റിട്ട് നിവേദനം നൽകി. മഹാരാഷ്ട്ര സർക്കാർ ബോംബെ മുനിസിപ്പൽ ആക്റ്റ് 1888 പ്രകാരം, ചേരി, നടപ്പാത നിവാസികളെ നാടുകടത്താനും സ്ഥാപനങ്ങൾ പൊളിച്ചു മാറ്റാനുമുള്ള ഉത്തരവിട്ടതിനെ തുടർന്നായിരുന്നു ആദ്യ അപേക്ഷ. കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഉത്തരവിൽ വ്യക്തമാക്കിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ തടയുന്ന ഒരു നിർദ്ദേശ ഉത്തരവ് ലഭിച്ചിട്ട് കൂടിയും അവരുടെ സെറ്റിൽമെന്റ് സ്ഥലത്ത് നിന്ന് നാടുകടത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയെന്നും ആരോപിച്ചു രണ്ട് വ്യത്യസ്ത ചേരികളിൽ നിന്നും രണ്ടാമത്തെ അപേക്ഷ നൽകി.

നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ

- അനുച്ഛേദം 32 നുള്ളിൽ മൗലികാവകാശങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനെതിരെ ഒരു എസ്റ്റോപ്പൽ ലഭിക്കുമോ?

- നിർബന്ധിതമായി കുടിയൊഴിപ്പിക്കലും അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ പിഴുതെറിയുന്നതും ചേരി നിവാസികൾക്ക് അവരുടെ ഉപജീവനമാർഗം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നും അതിന്റെ ഫലമായി അനുച്ഛേദം 21 ഉറപ്പുനൽകുന്ന ജീവിതത്തിനുള്ള അവകാശം, അത് അവരുടെ ലംഘനമാണോ എന്നും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 19 (1)(g) ൽ നൽകിയിട്ടുള്ള തൊഴിൽ അവകാശത്തിനും താമസത്തിനുമുള്ള അവകാശം ഹനിക്കുന്നുണ്ടോ
- ബോംബെ മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 314, , 312 ഉം 313 ഉം പ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിയമം മുനിസിപ്പൽ കമ്മീഷണറെ അറിയിപ്പോടെ ഏതെങ്കിലും തെരുവിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വസ്തുക്കളോ ഘടനയോ നീക്കംചെയ്യാൻ പ്രാപ്തരാക്കുന്നുണ്ടോ?

കോടതി തീരുമാനം

അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം നിവേദനങ്ങൾ നിലനിർത്താൻ കഴിയുമെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി, ഇത് മൗലികാവകാശ ലംഘനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സുപ്രീം കോടതിയെ നേരിട്ട് സമീപിക്കാനുള്ള അവകാശം നൽകുന്നു, ഭരണഘടനയ്ക്കെതിരെ ഒരു എസ്റ്റോപലും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയില്ല.

കോടതി ഇനിപ്പറയുന്നവ പറഞ്ഞു; ഭരണഘടന നമ്മൾക്ക് നൽകിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയാൻ ഒരു വ്യക്തിക്കും കഴിയില്ല. നിയമത്തിന്റെ തെറ്റിലായാലും അല്ലാതെയോ ഒരു പ്രത്യേക മൗലികാവകാശം കൈവശം വയ്ക്കാത്തതോ നടപ്പാക്കാത്തതോ ആയ ഒരു നടപടികളിൽ നൽകിയ ഇളവ്, അല്ലെങ്കിൽ തുടർന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും നടപടികളിൽ നമ്മൾക്കെതിരെ ഒരു എസ്റ്റോപ്പൽ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയില്ല. അത്തരമൊരു ഇളവ് നടപ്പിലാക്കിയാൽ ഭരണഘടനയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തും.

ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21-മായി ബന്ധപ്പെട്ട കോടതി അഭിസംബോധന ചെയ്ത അടുത്ത ചോദ്യം- നിയമം സ്ഥാപിച്ച നടപടിക്രമങ്ങൾക്കല്ലാതെ ഒരു വ്യക്തിക്ക് അവന്റെ ജീവൻ അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെടില്ല. ഉപജീവനമാർഗം ഉറപ്പാക്കാതെ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം അർത്ഥശൂന്യമാകുമെന്ന് സുപ്രീം കോടതി വ്യക്തമായി പറഞ്ഞപ്പോൾ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം ഉപജീവനത്തിനുള്ള അവകാശമാണോ എന്ന വാദം മായ്ച്ചു. ഇനിപ്പറയുന്നവ കോടതി ശരിവച്ചു-

ജീവ മാർഗ്ഗങ്ങളില്ലാതെ ഒരു വ്യക്തിക്കും ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല, അതായത് ഉപജീവനമാർഗം. ഉപജീവനത്തിനുള്ള അവകാശത്തെ ജീവിതത്തിനുള്ള ഭരണഘടനാ അവകാശത്തിന്റെ ഭാഗമായി കണക്കാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരു വ്യക്തിക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും എളുപ്പമുള്ള മാർഗം അയാളുടെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗങ്ങൾ റദ്ദാക്കൽ എന്നതാണ്.

അത്തരം അഭാവം അതിന്റെ ഫലപ്രദമായ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെയും അർത്ഥവത്തിന്റെയും ജീവിതത്തെ നിരാകരിക്കുക മാത്രമല്ല, ജീവിക്കാൻ അസാധ്യമാക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നിട്ടും, ഉപജീവനത്തിനുള്ള അവകാശം ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിന്റെ ഭാഗമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിയമം സ്ഥാപിച്ച നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി അത്തരം അഭാവം ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല. നടപ്പാത നിവാസികളുടെ ദുരവസ്ഥയ്ക്കും മോശമായ ജീവിതം നയിക്കാൻ അവരെ നിർബന്ധിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക നിർബന്ധങ്ങൾക്കും പരിഗണന നൽകുന്നു. അനുച്ഛേദം 19 (1)(e), (19) (1)(g) എന്നിവ ലംഘിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് സുപ്രീം കോടതി വിലയിരുത്തി.

കോടതി ഇങ്ങനെയും പ്രസ്താവിച്ചു -

314- വകുപ്പ് വാസ്തവത്തിൽ സാധുവായ നിയമമാണെന്നും ഒരു തരത്തിലും യുക്തിരഹിതമല്ലെന്നും കോടതി വിലയിരുത്തി, കാരണം നൽകിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥ പ്രവർത്തനക്ഷമമായ സ്വഭാവമുള്ളതാണ്, അത് നിർബന്ധിതമല്ല ആവശ്യമെങ്കിൽ തെരുവിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിനെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ പൊളിച്ചുമാറ്റാനുള്ള അവകാശം ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഉണ്ട് എന്നിരുന്നാലും, അത്തരമൊരു 'ആവശ്യത്തെ' ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിഭജിക്കണമെന്നും മറ്റൊരു ഓപ്ഷനും ലഭ്യമല്ലാത്തപ്പോൾ മാത്രമേ പ്രയോഗിക്കാവൂ എന്നും കോടതി വ്യക്തമാക്കി. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, കോടതി പറഞ്ഞു 'കേൾക്കാനുള്ള അവകാശം' നടപ്പാത നിവാസികളിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കണം, അതായത്, കുടിയൊഴിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു അറിയിപ്പ് നൽകേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ന്യായവാദത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, ബദൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതിനൊപ്പം കോടതി കുടിയൊഴിപ്പിക്കാനുള്ള ഉത്തരവ് പാസാക്കി, ഒരു മാസത്തെ അറിയിപ്പ് നടപ്പാത നിവാസികളിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കും.

പൗരന്മാർക്ക് മതിയായ ഉപജീവന മാർഗ്ഗവും ജോലി ചെയ്യാനുള്ള അവകാശവും സുരക്ഷിതമാക്കാൻ സംസ്ഥാനത്തിന് ബാധ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ, ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിൽ നിന്ന് ഉപജീവനത്തിനുള്ള അവകാശം ഒഴിവാക്കുന്നത് തികച്ചും നിഷ്ക്രിയമായിരിക്കും.

മുഹമ്മദ് അഹമ്മദ് ഖാൻ അഭി.

ഷാ ബാനോ ബീഗം മുതൽ പേർ MANU/SC/0194/1985

വസ്തുതകൾ

ഈ കേസിലെ അപ്പീൽ ഹർജിക്കാരൻ എതിർകക്ഷിയെ 1932-ൽ വിവാഹം കഴിച്ചു. 1975-ൽ, അപ്പീൽക്കാരനായ ഭർത്താവ് പ്രതിയെയും ഭാര്യയെയും ഭർത്യഗൃഹത്തിൽനിന്ന് നിന്ന് പുറത്താക്കി, 1978-ൽ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ സെക്ഷൻ 125 പ്രകാരം എതിർകക്ഷി ജീവനാംശത്തിനായി അപേക്ഷ നൽകി. അതേ വർഷം തന്നെ, അപ്പീൽ ഹർജിക്കാരൻ അവരെ പിൻവലിക്കാനാകാത്ത "തലാക്ക്" വഴി വിവാഹമോചനം ചെയ്യുകയും, അവർ ഇപ്പോൾ തന്റെ ഭാര്യ അല്ലാത്തതിനാൽ, മുസ്ലിം വ്യക്തിനിയമപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് പോലെ, 'ഇദുത്ത്' കാലഘട്ടത്തിൽ താൻ ഇതിനകം തന്നെ 'ഡവർ' നൽകിയിരുന്നെന്നും വാദം ഉന്നയിച്ചു. മുസ്ലിം വ്യക്തി നിയമപ്രകാരം എതിർകക്ഷിയെ പരിപാലിക്കേണ്ട ബാധ്യത തനിക്കില്ലെന്നും അഹമ്മദ് ഖാൻ കോടതിയിൽ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. 1979-ൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉത്തരവിലൂടെ ഹർജിക്കാരൻ എതിർകക്ഷിക്ക് ചിലവിനായി എല്ലാ മാസവും നാമമാത്രമായ തുക 25 രൂപ നൽകണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതി ഈ തുക പ്രതിമാസം 179.20 രൂപയായി ഉയർത്തി. പ്രത്യേക റിട്ട് പെറ്റീഷൻ മുഖേനയാണ് ഹർജിക്കാരൻ സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകിയത്.

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമ പ്രശ്നങ്ങൾ

കക്ഷികളുടെ വ്യവസ്ഥകൾ വിശ്വാസപ്രകാരമുള്ള വ്യക്തിനിയമത്തിലെ സിആർപിസിയുടെ അസാധുവാംവിധം അവയ്ക്ക് മുകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുമോ? 125- വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ

ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 44 പ്രകാരം ഓരോ പൗരനെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന പൊതുവായ ഒരു നിയമഘടന ഉപയോഗിച്ച് ഭാരതത്തിലെ വ്യക്തിനിയമങ്ങളെ ആകെ മാറ്റിമറിക്കാൻ ഉതകുന്ന ഏകീകൃത സിവിൽ കോഡിലേക്ക് ചുവടുവെക്കുന്നതിൽ കോടതികൾ എന്ത് പങ്കാണ് വഹിക്കുന്നത്?

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

CrPC-യുടെ 125- വകുപ്പിന്റെ സ്വഭാവം യഥാർത്ഥത്തിൽ “മതേതരമാണ്” എന്നും ഈ വ്യവസ്ഥയുടെ ഉദ്ദേശ്യം, സ്വയം നിലനിൽപ്പിന് ആവശ്യമായ ചിലവ് കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്തവർക്ക് സമയനഷ്ടമില്ലാതെ പ്രതിവിധി ഉറപ്പ് വരുത്തുക എന്നതും ആണെന്നും കോടതി വിലയിരുത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടായി. മതിയായ

വരുമാനസ്രോതസ്സുള്ള ഒരു വ്യക്തി ഏതെങ്കിലും കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ജീവനാംശം, ആശ്രിതർക്ക് നൽകുന്നത് അവഗണിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയാൽ, CrPC യുടെ 125- വകുപ്പ് ആകർഷിക്കപ്പെടുമെന്നും കോടതി കുട്ടിച്ചേർത്തു. കക്ഷികളുടെ വ്യക്തിനിയമങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ ഈ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് കീഴിലുള്ള അവകാശങ്ങൾ നിലനിൽക്കും. ഭർത്താവിന്, ജീവനാംശം നൽകാനുള്ള ബാധ്യത 'ഇദുത്ത്' കാലയളവിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും, 'ഇദുത്ത്' കാലയളവ് കഴിഞ്ഞാലും ഭാര്യക്ക് സ്വന്തം ചിലവ് വായിക്കാൻ കഴിയാത്ത കാലത്തോ പുനർവിവാഹം ചെയ്യുന്നത് വരെയോ ആണെന്നും കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഇന്ത്യയുടെ ഭരണഘടനയിലെ അനുച്ഛേദം 44-ൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന യൂണിഫോം സിവിൽ കോഡിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് കോടതി ഇപ്രകാരം പ്രതിപാദിച്ചു- "ഒരു പൊതു സിവിൽ കോഡ്, പരസ്പരവിരുദ്ധമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളുള്ള നിയമങ്ങളോടുള്ള പക്ഷപാതപരമായ താല്പര്യങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ട് ദേശീയോദ്ഗ്രഥനത്തിന് സഹായിക്കും.

ഈ വിഷയത്തിൽ അകാരണമായ ഇളവുകൾ നൽകി ഒരു സമൂഹവും "പൂച്ചയ്ക്ക് മണിക്കെട്ടാൻ" സാധ്യതയില്ല. ഭാരതം എന്ന രാജ്യത്തിന് അതിന്റെ സർവ്വ പൗരന്മാർക്കും ബാധകം ആയിട്ടുള്ള പൊതുവ്യക്തി നിയമം നടപ്പിലാക്കാനുള്ള ബാധ്യതയുണ്ട്. സംശയാതീതമായി, അതിന് നിയമനിർമ്മാണത്തിനുള്ള അധികാരവും ഉണ്ട്.

വൈവിധ്യമാർന്ന വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും പാലിക്കുന്നവരെ ഒരു പൊതുവേദിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നത് വെല്ലുവിളികൾ നിറഞ്ഞ ഒരു പ്രക്രിയ ആണെന്ന് ഈ കോടതി മനസ്സിലാക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടന അർത്ഥവത്താകണമെങ്കിൽ കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ചുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകേണ്ടതുണ്ട്. .

ഭാരതത്തിലെ കോടതികൾ ഒരു സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവിന്റെ ചുമതല കൂടി ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം, പൗരന്മാർ അനീതിക്ക് വിധേയമാക്കപ്പെടുമ്പോൾ അതിനെതിരെ ചൂണ്ടുവിരൽ ഉയർത്തി പ്രതികരിക്കുക എന്നത് ഭാരതം എന്ന രാജ്യത്തിലെ ഓരോ കോടതിയുടെയും ചുമതലയും ഉത്തരവാദിത്വവുമാണ്. എന്നാൽ ഒരു ഏകീകൃത സിവിൽ കോഡിന്റെ അഭാവത്തിൽ വ്യക്തിനിയമങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിടവ് നികത്താനുള്ള കോടതികളുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ ഏറെ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുകയില്ല. 'ഓരോ കേസിലും നീതി' എന്നതിലുപരി "ഒരു സമൂഹത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കും ആയി നീതി" നൽകുന്നതിലാണ് നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ വിജയം നിലകൊള്ളുന്നത്.

റൂറൽ ലിറ്റിഗേഷൻ ആൻഡ് എൻടൈറ്റിൽമെൻറ് കേന്ദ്ര അഭി.

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി.

MANU/SC/0043/1985 / MANU/SC/0111/1986

കേസിലെ വസ്തുതകൾ

ഹർജിക്കാരനിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ഒരു കത്ത് റിട്ട് ഹർജിയായി കണക്കാക്കിയാണ് കോടതി ഈ കേസ് പരിഗണിക്കുന്നത്. മസൂരി കുറുപ്പുകളിലും പരിസരങ്ങളിലും നടക്കുന്ന ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് ക്വാറികളുടെ ഖനനം പ്രദേശത്തിന്റെ പരിസ്ഥിതിക ഘടനയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുകയും പ്രകൃതിയിൽ അസ്വസ്ഥതകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും നീരുറവകളിലെ ജലാംശത്തെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി പരാതിക്കാരൻ ആരോപിച്ചു.

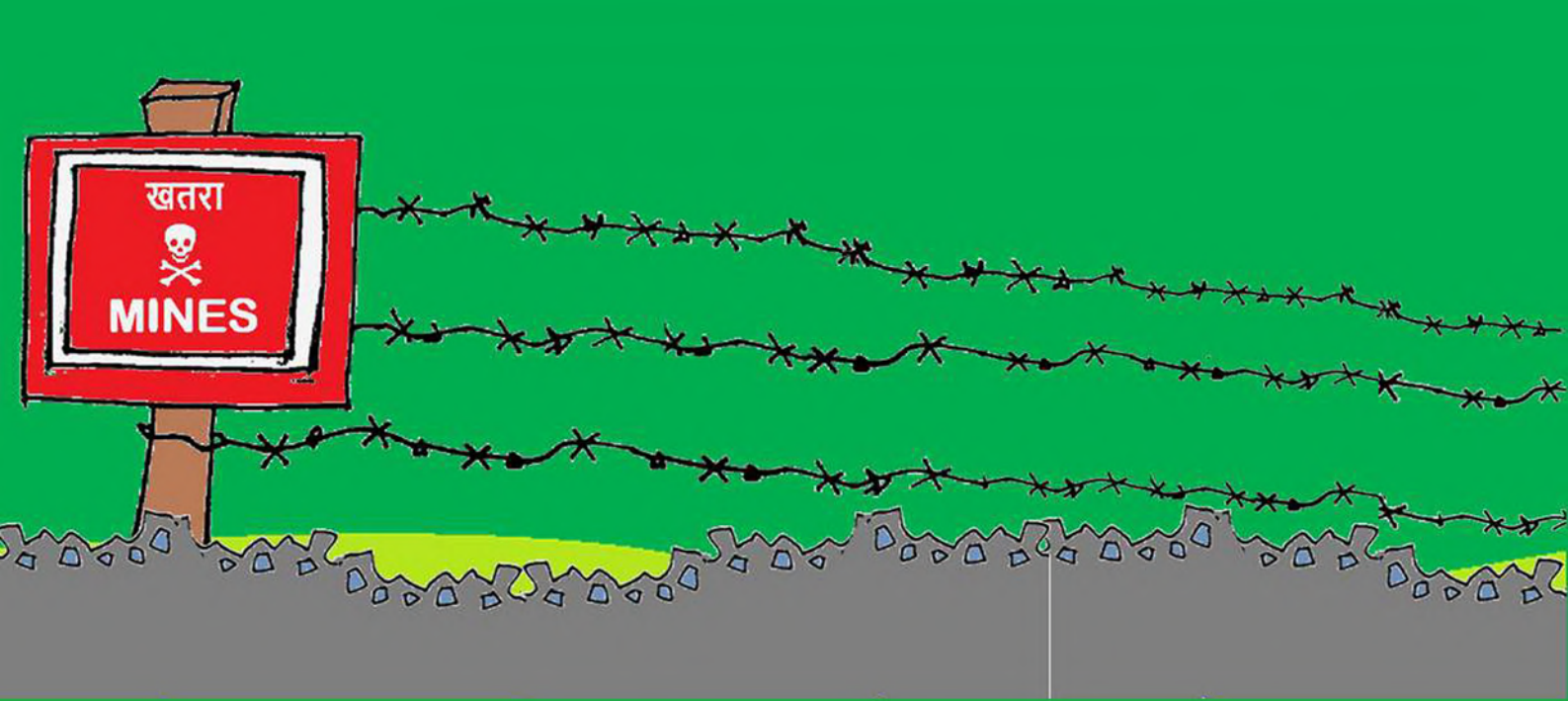
വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമ പ്രശ്നം

ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമായ 'വികസനം', 'പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം' എന്നീ ഇരട്ട ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ സന്തുലിതാവസ്ഥ കൈവരിക്കാൻ കോടതി അതിന്റെ വിധിന്യായത്തിൽ ഊന്നൽ നൽകി

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

ഈ കേസിന്റെ പ്രാധാന്യം ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം പ്രതിപാദിച്ചു -

"ഈ കേസ് 'വികസനം', 'പാരിസ്ഥിതിക സംരക്ഷണം' എന്നിവ തമ്മിലുള്ള മുർച്ചയേറിയ സംഘർഷം, നിയമസംവിധാനത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുകയും രാജ്യത്തിന്റെ പൊതു താൽപര്യത്തിന് ഉതകും വിധം, ഇവ രണ്ടും അനുരഞ്ജിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഊന്നിപ്പറയുകയും ചെയ്യുന്നു."

1952-ലെ മൈൻസ് ആക്ടിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സുരക്ഷാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നും ഖനനം തുടരുന്നതിലൂടെ വ്യക്തികൾക്കും കന്നുകാലികൾക്കും കൃഷിഭൂമിക്കും ഹാനിയോ മണ്ണിടിച്ചിൽ മൂലമുള്ള ഏതെങ്കിലും അപകടത്തിന് സാധ്യതയോ ഉണ്ടോ എന്നും പഠനത്തിലൂടെ നിർണയിക്കുന്നതിനായി കോടതി ഭാർഗവ കമ്മിറ്റിയെ നിയോഗിച്ചു. സമിതി അതിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് ക്വാറികളെ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്; എ, ബി, സി വിഭാഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ലഘുവായ പ്രതിഫലനം നൽകുന്ന ക്വാറികൾ എ വിഭാഗത്തിലും, സി വിഭാഗത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രതികൂല ഫലങ്ങൾ നൽകുന്ന ക്വാറികളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

റിപ്പോർട്ടുകളുടെ താരതമ്യ വിശകലനത്തിന് ശേഷം കോടതി താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി -

- ഭാർഗവ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ (സി) കാറ്റഗറിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് ക്വാറികൾ അടച്ചുപൂട്ടണം. ഏതെങ്കിലും കോടതിയിൽ നിന്ന് ഖനനപ്രക്രിയകൾ തുടരാൻ അനുവദിക്കുന്ന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടാൽ അവ അസാധുവാക്കപ്പെടും. കൂടാതെ, ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്മേൽ യാതൊരുതരത്തിലുമുള്ള ബാധ്യതയും ചുമത്തപ്പെടാത്ത രീതിയിൽ ഈ ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് ക്വാറികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, കേവലം ഉപജീവനത്തിന് ഉപകരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പാട്ടങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കണം.
- ഭാർഗവ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിലെ എ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്ന ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് ക്വാറികൾ/ വർക്കിംഗ് ഗ്രൂപ്പ് റിപ്പോർട്ടിലെ കാറ്റഗറി ഒന്നിൽ പെട്ട ക്വാറികൾ രണ്ട് ക്ലാസുകളായി വിഭജിക്കപ്പെടണം; ഒരു ക്ലാസ് മുസ്സൂറിയുടെ നഗരപരിധിക്കുള്ളിൽ ഉള്ളവയും മറ്റൊന്ന് നഗര പരിധിക്ക് പുറത്തുള്ളവയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. 1952-ലെ മൈൻസ് ആക്ട്, 1961-ലെ മെറ്റലിഫറസ് മൈൻസ് റെഗുലേഷൻസ്, മറ്റ് പ്രസക്തമായ ചട്ടങ്ങൾ, നിയമങ്ങൾ, എന്നിവയുടെ ആവശ്യകതകൾക്ക് വിധേയമായി മുസ്സൂറിയുടെ നഗരപരിധിക്ക് പുറത്തുള്ള ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് ക്വാറികൾ പ്രവർത്തിക്കാൻ അനുവദിക്കണം.

ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് ക്വാറികളുടെ പാട്ടക്കാർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങളേക്കാൾ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിന് മുൻഗണന നൽകി, കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"ഈ ഉത്തരവ് ഖനി തൊഴിലാളികൾക്ക് ഉണ്ടാക്കിയേക്കാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടിനെ കോടതി മാനിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനും, ഇത്തരം ഖനന മേഖലകളിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ അവകാശങ്ങൾ പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതിനും, സുരക്ഷിതമായ അന്തരീക്ഷവും പ്രകൃതിയിലെ സന്തുലിതാവസ്ഥയും നിലനിർത്തപ്പെടേണ്ടതിനും, ഇത്തരം മേഖലകളിലെ കന്നുകാലികളുടെയും ഭവനങ്ങളുടെയും, കൃഷി ഭൂമിയുടെയും, വായു, വെള്ളം, സ്വാഭാവിക പ്രകൃതി എന്നിവ ഭാവി തലമുറകൾക്കായി നിലനിർത്തപ്പെടേണ്ടതിനും ആയി ഈ ബുദ്ധിമുട്ടും ത്യാഗവും വിലയായി നൽകേണ്ടിവരും. "

എന്നിരുന്നാലും, കോടതി ഉത്തരവ് മൂലം പുട്ടേണ്ടി വരുന്ന ക്യാറികളിലെ ജോലിക്കാർക്ക് ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന തൊഴിൽ നഷ്ടം കണക്കിലെടുത്ത കോടതി, ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് ക്യാറികളുടെ പാട്ടക്കാറോട് ഒരു പരിധിവരെ സംവേദനക്ഷമത കാണിച്ചു. സംസ്ഥാനത്തെ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രദേശം ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് ഖനനത്തിനായി തുറന്നു കൊടുക്കുമ്പോഴോ പാട്ടത്തിന് നൽകുമ്പോഴോ, ഈ ഉത്തരവിന്റെ ഫലമായി കുടിയിറക്കപ്പെട്ട പാട്ടക്കാർക്ക് മുൻഗണന നൽകണമെന്ന് കേന്ദ്രസർക്കാരിനും, യു.പി. സംസ്ഥാനത്തിനും കോടതി നിർദ്ദേശം നൽകി.

ഖനന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കീഴിലല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ വനവൽക്കരണവും മണ്ണ് സംരക്ഷണ പരിപാടികളും നിർദ്ദേശിച്ചതിന് പുറമേ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 51 A ഉദ്ധരിച്ച കോടതി 'പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം' എന്നത് ഓരോ ഭാരതീയ പൗരന്റെയും മൗലികമായ കടമയാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പ്രതിപാദിച്ചു -

"പാരിസ്ഥിതിക സന്തുലിതാവസ്ഥയെ ബാധിക്കാതെ പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷിക്കുക എന്നത് സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥരോ പാരിസ്ഥിതിക സംഘടനകളോ മാത്രമല്ല, ഓരോ പൗരനും ഏറ്റെടുക്കേണ്ട ഒരു കടമയാണ്. ഇത് ഒരു സാമൂഹിക ബാധ്യതയാണ്. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 51 എ (ജി) ൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇത് ഓരോ ഭാരതീയ പൗരന്റെയും കടമയാണെന്ന് ഈ കോടതി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു."

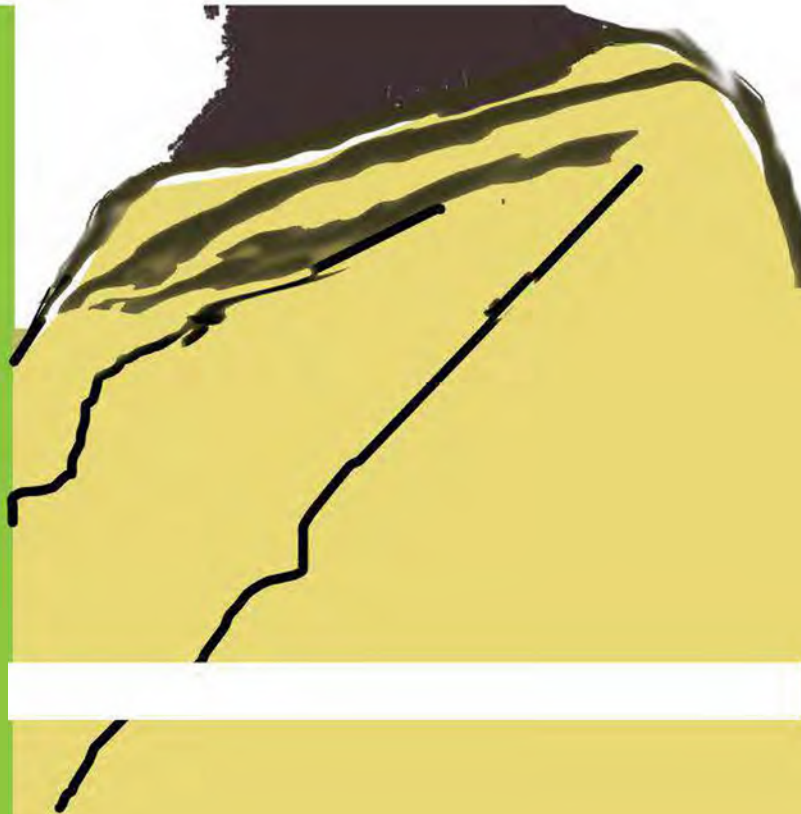
മേരി റോയ് അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള

MANU/SC/0716/1986

വസ്തുതകൾ

സ്വന്തം അനുഭവത്താൽ പ്രകോപിതയായ ഹർജിക്കാരി, 1925ലെ ഇന്ത്യൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ സിറിയൻ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിലെ സ്ത്രീകളെയും ഉൾപ്പെടുത്തി, തുല്യ അവകാശം ലഭ്യമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് രാജ്യത്തെ നിയമ സംവിധാനത്തെ സമീപിച്ചത്.

ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 32 പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിൽ, 1092-ലെ തിരുവിതാംകൂർ ക്രിസ്ത്യൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമത്തിലെ 24, 2,8 29 എന്നീ വകുപ്പുകൾ സ്ത്രീ സമൂഹത്തോടു വിവേചനം പുലർത്തുന്നു എന്നും ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ഉറപ്പ് നൽകുന്ന, തുല്യതയ്ക്കുള്ള ഭരണഘടനാപരമായ അവകാശത്തെ ലംഘിക്കുന്നുവെന്നും ഹർജിക്കാരി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി.

പിതാവ് ഒസ്യത്ത് ഇല്ലാതെ മരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ മകന് പിതൃ സ്വത്തിന്മേൽ ലഭിച്ചിരുന്ന അതേ തട്ടിലുള്ള പിന്തുടർച്ച അവകാശം മകൾക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല.

● മകന് ലഭിച്ച ഓഹരിയുടെ നാലിലൊന്ന് അല്ലെങ്കിൽ 5000 രൂപ (ഇവയിൽ കുറവ് ഏതോ അത്) മാത്രമാണ് മകൾക്ക് പിതൃസ്വത്തായി അവകാശം ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയുന്നത്.

● പിതാവോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയോ ആൺമക്കളോ, മകൾക്ക് “സ്ത്രീധനം” നൽകുകയോ, നൽകുമെന്ന് ഉറപ്പു നൽകുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിതൃസ്വത്തിന് മേൽ അവകാശം ഉന്നയിക്കാൻ മകൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ല .

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമ പ്രശ്നം

1092-ലെ തിരുവിതാംകൂർ ക്രിസ്ത്യൻ പിന്തുടർച്ച അവകാശ നിയമം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയ്ക്ക് വിരുദ്ധമാണോ ?

1951-ലെ പാർട്ടി-ബി സ്റ്റേറ്റ്സ് (നിയമങ്ങൾ) നിയമം നിലവിൽ വന്നതോടെ, 1925-ലെ ഇന്ത്യൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമമോ, അല്ലെങ്കിൽ 1092-ലെ തിരുവിതാംകൂർ ക്രിസ്ത്യൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമമോ അനുസരിച്ചാണോ ഒസിയത്ത് പ്രകാരമല്ലാത്ത പിന്തുടർച്ചാവകാശം നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത് ?

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

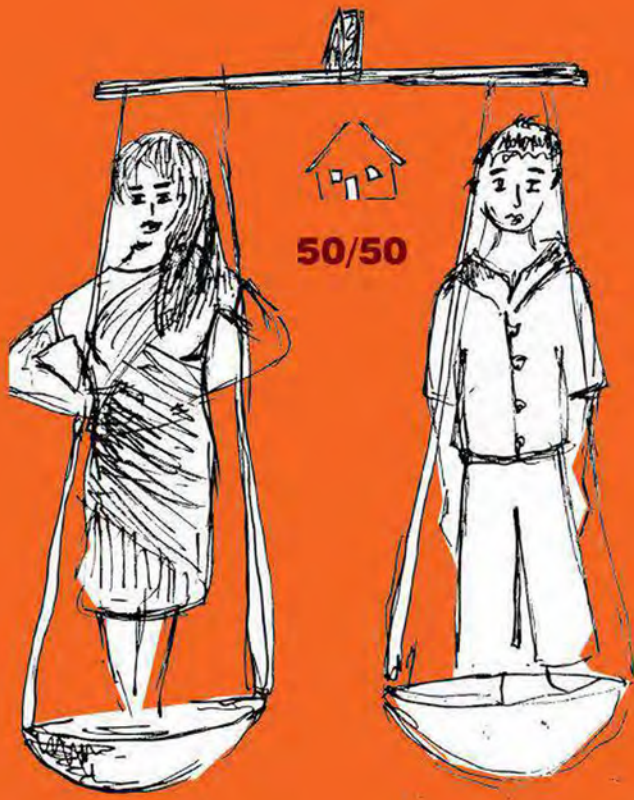
1092-ലെ തിരുവിതാംകൂർ ക്രിസ്ത്യൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട്, 1949-ന് മുമ്പ്, 1092-ലെ തിരുവിതാംകൂർ ക്രിസ്ത്യൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമം, തിരുവിതാംകൂർ നാട്ടുരാജ്യത്തിലെ ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ, കുടുംബ സ്വത്തിലുള്ള അനന്തരാവകാശം നിർണ്ണയിച്ചിരുന്നതായി കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

എന്നിരുന്നാലും, 1949-ന് ശേഷം, തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനം കൊച്ചി സംസ്ഥാനവുമായി ലയിപ്പിച്ച്, തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിസംസ്ഥാനം നിലവിൽ വന്നു . ഇതേസമയം ഇന്ത്യൻ നിയമനിർമ്മാണ 'സഭ പാർട്ട്-ബി സ്റ്റേറ്റ്സ് നിയമം' പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തി. 1925-ലെ ഇന്ത്യൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമം എല്ലാ പാർട്ട് ബി സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ബാധം ആക്കണമെന്ന് 'പാർട്ട്-ബി സ്റ്റേറ്റ്സ് നിയമം' അനുശാസിച്ചു.

'പാർട്ട്-ബി സ്റ്റേറ്റ്സ് നിയമം' തിരുവിതാംകൂർ പിന്തുടർച്ച അവകാശനിയമത്തെ അസാധുവാക്കിയെന്നും, അതുവഴി നിയമത്തിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം പരിശോധിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി കേസ് തീർപ്പാക്കി.

1951 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ, കേരളത്തിലെ തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പിന്തുടർച്ച അവകാശം നിർണ്ണയിക്കുന്ന നിയമം 1952-ലെ 'ഇന്ത്യൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമം' ആണെന്ന് കോടതി സ്ഥാപിച്ചു. അതിനുശേഷം, 1921ലെ 'കൊച്ചിൻ ക്രിസ്ത്യൻ പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമവും' 1951-ലെ 'പാർട്ട് ബി സ്റ്റേറ്റ്സ് നിയമം' വഴിയായി അസാധുവാക്കപ്പെട്ടതായി കേരള ഹൈക്കോടതി വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചു.

ഈ വിധിന്യായത്തിലൂടെ, ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതി സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ സ്വത്തിൽ തുല്യ അവകാശം ഉറപ്പു നൽകി. 1925-ലെ ഇന്ത്യൻ പിന്നുടർച്ചാവകാശനിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭാരതത്തിലെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവരുടെ പിന്നുടർച്ച അവകാശം പോലെ തന്നെ, തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിലെ വനിതകൾക്ക് തുല്യമായ അവകാശങ്ങൾ കൈവന്നു.

ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും പിതൃസ്വത്തിന്മേൽ തുല്യ അവകാശം ഉറപ്പാക്കിയ, ഈ ന്യായവിധിയിലൂടെ 1925ലെ 'ഇന്ത്യൻ പിന്നുടർച്ച അവകാശനിയമം' ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിൽ ആകെ ബാധകമായി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു.

ഇന്ദ്ര സാവ്നി മുതൽ പേർ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ MANU/SC/01 04/1993

കേസിലെ വസ്തുതകൾ

സ്വാതന്ത്രാനന്തരം ഭാരതസർക്കാർ, ഭരണഘടനാ മൂല്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനും ഭരണഘടനയിൽ അനുശാസിച്ചിട്ടുള്ള ക്ഷേമവ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുമായി ഒട്ടേറെ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി തന്നെ ഒന്നും രണ്ടും പിന്നാക്ക വിഭാഗ കമ്മീഷനുകൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു.

കേന്ദ്രസർക്കാരിലെയും ഓഫീസുകളിലെയും ജോലികൾക്ക് 27% സംവരണം ശുപാർശ ചെയ്ത മണ്ഡല കമ്മീഷൻ ശുപാർശകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനോടുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾ അതിരുകഴമായിരുന്നു. റിപ്പോർട്ട് പൊതുജനമധ്യത്തിൽ ലഭ്യമായതോടെ അത് വിദ്യാർത്ഥി പ്രക്ഷോഭങ്ങളിലേക്കും കലാപങ്ങളിലേക്കും നയിച്ചു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് മണ്ഡൽ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് നടപ്പാക്കുന്നത് ചോദ്യം ചെയ്ത് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ഹർജികളും സുപ്രീം കോടതി തങ്ങളിലേക്ക് തന്നെ മാറ്റിയത്.

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമ പ്രശ്നം

ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 16(1), 16(4) എന്നിവ തമ്മിലുള്ള അന്തർധാര, വ്യാപ്തി, പരസ്പരബന്ധം.

"പൗരന്മാരിലെ പിന്നോക്കവിഭാഗം" എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തത.

തിരിച്ചറിയൽ മാനദണ്ഡം.

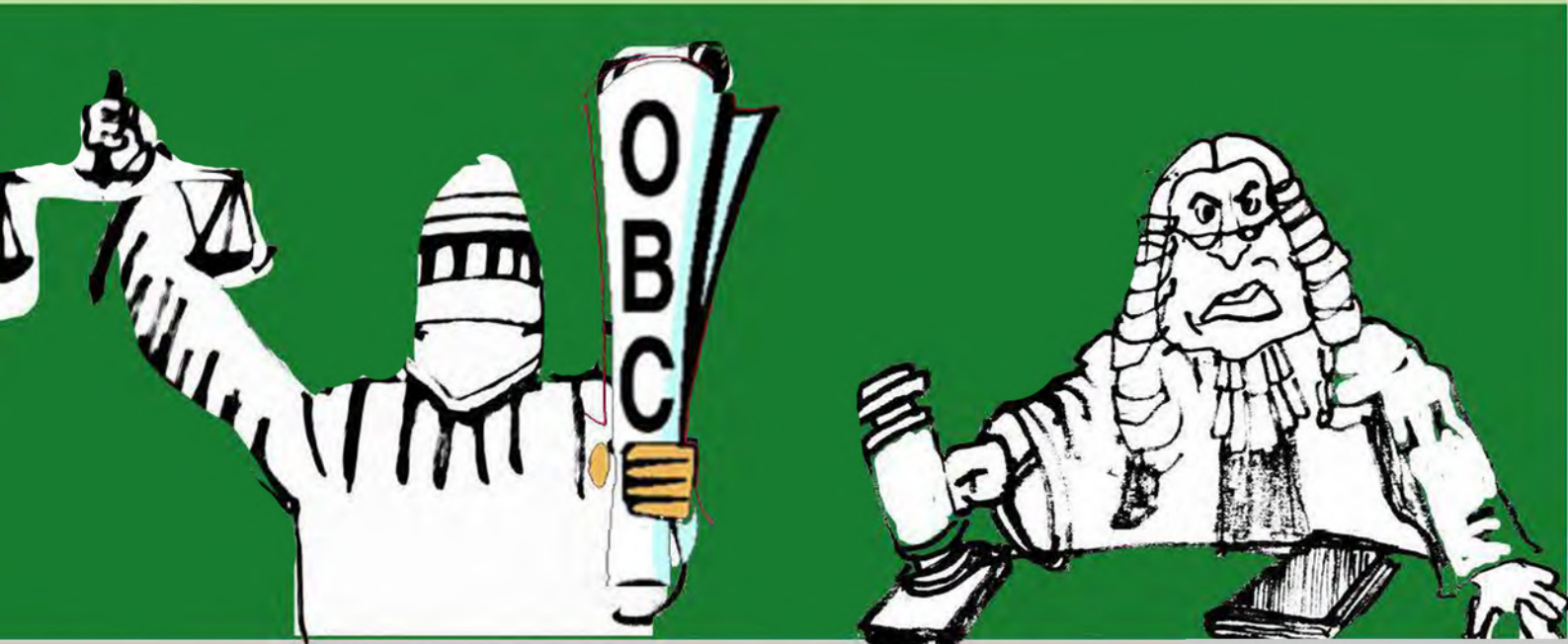
ലഭ്യമായ സംവരണങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും വ്യാപ്തിയും.

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

അനുച്ഛേദം 16 (4), അനുച്ഛേദം 16 (1) ന് കടകവിരുദ്ധം അല്ലെന്ന് ബെഞ്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ബെഞ്ചിലെ ഭൂരിഭാഗം ജഡ്ജിമാരും അനുച്ഛേദം 16 (4), സംവരണം എന്ന സമ്പൂർണ്ണ ആശയത്തിന് മാത്രമാണ് സമഗ്രത നൽകുന്നതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. "പൗരന്മാരിലെ പിന്നോക്ക വിഭാഗം" എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും നിർണ്ണയിക്കുക എന്നതായിരുന്നു കോടതിയുടെ മുൻപിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അടുത്ത വലിയ ദൗത്യം .

ഒരു ജോലിയിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ, പിന്നാക്ക വിഭാഗത്തിലുള്ള പൗരന്മാർക്ക് അനുകൂലമായി സംവരണം നൽകാമെന്ന് കോടതി പ്രതിപാദിച്ചെങ്കിലും,

ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ നിലനിർത്തപ്പെട്ടേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ, സേവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ഈ അംഗങ്ങളും സംവരണ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാത്ത മറ്റുള്ളവരുമായി മത്സരിക്കണമെന്നും, സ്ഥാനക്കയറ്റത്തിലും ജോലിയിലെ മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളിലും വിഭാഗത്തിന് ലഭിക്കുന്ന അതേ അവകാശവും പരിഗണനയും മാത്രമേ സംവരണ വിഭാഗത്തിനും ലഭിക്കുകയുള്ളെന്നും കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു; അതിനുശേഷം കൂടുതൽ വേർതിരിവ് സാധ്യമല്ല. ഒരാളുടെ തൊഴിൽ ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളം അവരെ സഹായിക്കാനായി സർക്കാരിനോ രാജ്യത്തെ നിയമ സംവിധാനത്തിന് ഒരു 'ഊന്നുവടി' ആയി വർത്തിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അത് രാജ്യ താല്പര്യത്തിനും ഭരണകാര്യക്ഷമതക്കും വിരുദ്ധമാണ്.

ഇതിനുശേഷം കോടതി,
 "പിന്നാക്ക വിഭാഗത്തിലെ
 പൗരന്മാരുടെ" തിരിച്ചറിയൽ
 മാനദണ്ഡങ്ങൾ
 നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലേക്ക് കടന്നു.
 പതിവ് മാനദണ്ഡങ്ങൾ മൂലം,
 പിന്നോക്ക വിഭാഗത്തിൽ
 വരുന്നവരിൽ സാമ്പത്തികമായി
 ഉന്നതിയിലുള്ളവരും സംവരണ
 നയങ്ങൾ അനാവശ്യമായി
 പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നവരുമാ
 എന്ന ഹർജിക്കാരുടെ
 ആരോപണം
 മുഖവിലയ്ക്കെടുത്ത കോടതി,
 "മീൻസ് ടെസ്റ്റ്" പ്രയോഗിക്കുകയും
 ക്രിമി ലെയർ സിദ്ധാന്തം
 രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

സുപ്രീംകോടതി ഇപ്രകാരം
 പ്രതിപാദിച്ചു::
 "ഈ എല്ലാ പരിഗണനകളും
 മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്,
 സംവരണത്തിൽ നിന്ന് ഒരു
 വിഭാഗത്തെയോ വ്യക്തിയെയോ
 ഒഴിവാക്കുന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡം
 എന്തെന്ന് - (വരുമാനമോ,
 കൈവശം വയ്ക്കുന്ന
 സമ്പത്തിന്റെ അളവോ,
 ഭവനത്തിന്റെ വിസ്തൃതിയോ,
 കൈവശാവകാശത്തിന്റെ
 വ്യാപ്തിയോ- അല്ലാത്തപക്ഷം-
 'ക്രിമി ലെയർ') വ്യക്തമാക്കാൻ
 ഈ ബെഞ്ച് ഭാരതസർക്കാരിനെ
 നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ഇത് കഴിയുന്നത്ര നേരത്തെ ചെയ്യണം, പക്ഷേ നാല് മാസത്തിൽ കൂടരുത്. ഇത്തരം മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലൂടെ, ഇത് നിർണ്ണയിക്കുന്ന വ്യാപ്തിക്കുള്ളിൽ വരാത്ത വ്യക്തികൾ (മുൻ സംവരണം ലഭിച്ചിരുന്ന വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും) , അനുച്ഛേദം 16(4) ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനായി - മറ്റ് പിന്നോക്ക സമുദായങ്ങൾ (ഒബിസി) എന്ന വിഭാഗത്തിന്റെ ഭാഗമാകാനും സംവരണ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാനും അർഹരല്ല."

ഒബിസികൾക്കുള്ളിലെ ഉപ-വർഗ്ഗീകരണം: "പട്ടികവർഗങ്ങളും പട്ടികജാതികളും മറ്റ് പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങളും ലയിപ്പിച്ചാൽ, ഒ.ബി.സി.കൾ പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് പരമ്പരാഗതമായി ലഭിച്ചിരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളിലേക്കും ജോലി സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും കടന്നു കയറുകയും പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ സംവരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യപൂർത്തീകരണത്തിന് തടസ്സം ആവുകയും ചെയ്യും. മറ്റു പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങൾക്ക് സംവരണം ലഭിക്കുന്നതിന് ഈ കോടതി ഒരുതരത്തിലും എതിരല്ല എന്ന് ഈ കോടതി വീണ്ടും ഊന്നി പറയുന്നു. ഒരു സംസ്ഥാനം അത് ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ അത് നിയമപരമായി അനുവദനീയമല്ല എന്ന് മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ പറയുന്നത്."

ഒറ്റത്തവണ സംവരണം: സംവരണം സ്ഥാനക്കയറ്റത്തിനും ജോലിയാനുകൂല്യങ്ങൾക്കും മറ്റുമുള്ള ഒരു മാനദണ്ഡമായും കൂടി പരിഗണിക്കപ്പെടാതെ, ഒരു ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കാനുള്ള ഒരു പ്രാരംഭ ആനുകൂല്യം മാത്രമായിരിക്കണമെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയ കോടതി, സംവരണം 'സർഗുണം മൂലമുള്ള അർഹതയ്ക്ക് വിരുദ്ധമല്ലെന്ന് പ്രതിപാദിച്ചു. "പ്രകൃതി മറ്റ് വിഭാഗങ്ങളിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് നൽകിയത് പോലെ തന്നെ പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങളിലെ മാനവർക്കും സർഗുണങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്നത് നിഷേധിക്കാനാവാത്ത വസ്തുതയാണ്. എന്നാൽ അത് തെളിയിക്കാനുള്ള ഒരു അവസരം അവർക്ക് നൽകേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, സംവരണം ഒരുതരത്തിലും സർഗുണ സിദ്ധാന്തത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് വാദിക്കാനാവില്ല."

50% നിയമം: സംവരണങ്ങൾ, നിയമം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന 50 ശതമാനം എന്ന തട്ട് മറികടക്കരുത്. എന്നാൽ, 'അസാധാരണമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ' ഈ നിയമത്തിൽ ചില ഇളവുകൾ അതീവ ജാഗ്രതയോടെ മാത്രം നൽകാനും സാധിക്കും .

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ അഭി.

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ആന്ധ്രാപ്രദേശ്

MANU/SC/0333/1993

വസ്തുത

ചില സ്വകാര്യ തൊഴിലതിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഈടാക്കുന്ന തലവരിപ്പണം നിയന്ത്രിക്കുന്ന സംസ്ഥാന നിയമങ്ങളുടെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെ, അത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ വെല്ലുവിളിച്ചതാണ് കേസ്

നിയമചോദ്യം

- അനുച്ഛേദം 21 ഉറപ്പുനൽകുന്ന ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവകാശം ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ?
- പ്രൊഫഷണൽ ബിരുദം അനുച്ഛേദം 21 - ലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള മൗലികാവകാശത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുമോ?

കോടതി വിധി

വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശക തത്വവുമായി (അനുച്ഛേദം 41) ചേർത്തു വായിക്കുമ്പോൾ അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവകാശം ജീവിക്കാനുള്ള മൗലികാവകാശമാണെന്ന് (അനുച്ഛേദം

21) സുപ്രീം കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഭരണഘടനയുടെ ആരംഭം മുതൽ പത്ത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ, 14 വയസ്സിന് താഴെയുള്ള എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും സൗജന്യവും നിർബന്ധിതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാൻ ഭരണകൂടം ശ്രമിക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന അനുച്ഛേദം 45 ഉൾപ്പെടെ, സംസ്ഥാന നയത്തിന്റെ നിർദ്ദേശക തത്വങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അവകാശത്തിന്റെ അളവു കോലുകൾ മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു. .

പ്രൊഫഷണൽ ബിരുദം അനുച്ഛേദം 21-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള മൗലികാവകാശമല്ലെന്ന് കോടതി വിധിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഭരണഘടന നിലവിൽ വന്നതിന് ശേഷം 44 വർഷം പിന്നിട്ടപ്പോൾ, 14 വയസ്സിന് താഴെയുള്ള കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ന്യായീകരിക്കാനാകാത്ത അവകാശത്തെ ഫലപ്രദമായി നിയമപ്രകാരം നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നാക്കി കോടതി മാറ്റി.

"കുട്ടികൾക്ക് 14 വയസ്സ് പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ മാത്രമേ സൗജന്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവകാശം ലഭ്യമാകൂ. അതിനുശേഷം, വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാനുള്ള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ബാധ്യത അതിന്റെ സാമ്പത്തിക ശേഷിയുടെയും വികസനത്തിന്റെയും പരിധിക്ക് വിധേയമാണ്."

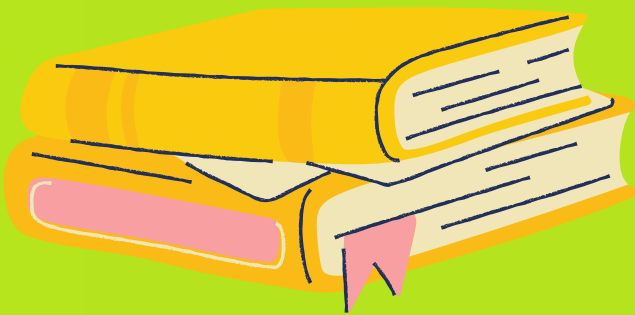

കൂടാതെ, ഒരു അവകാശത്തെ മൗലികാവകാശമായി കണക്കാക്കുന്നതിന്, അത് ഭരണഘടനയുടെ മൂന്നാം ഭാഗത്തിലൊന്നായി വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും കോടതി പറഞ്ഞു. "ഭാഗം III, ഭാഗം IV എന്നിവയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുബന്ധവും പരസ്പര പൂരകവുമാണ്." ഭാഗം III-ലെ വ്യവസ്ഥകളിൽ (മൗലികാവകാശങ്ങൾ) പ്രതിപാദിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ ഭാഗം IV-ലെ (നിർദ്ദേശക തത്വങ്ങൾ) വ്യവസ്ഥകളിൽ പ്രതിപാദിപ്പിക്കുന്ന ധാർമ്മിക അവകാശവാദങ്ങളേക്കാളും അഭിലാഷങ്ങളേക്കാളും മികച്ചതാണെന്ന വസ്തുത കോടതി നിരാകരിച്ചു.

പ്രാധാന്യം

ഒമ്പത് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ഭരണഘടനയുടെ എൺപത്തിയാറാം ഭേദഗതി പ്രഖ്യാപനമായ അനുച്ഛേദം 21-എയിലെ ആറനും പതിനാലിനും ഇടയിൽ പ്രായമുള്ള കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള മൗലികാവകാശം നൽകിയാണ് ഭരണകൂടം ഇതിനോട് പ്രതികരിച്ചത്.

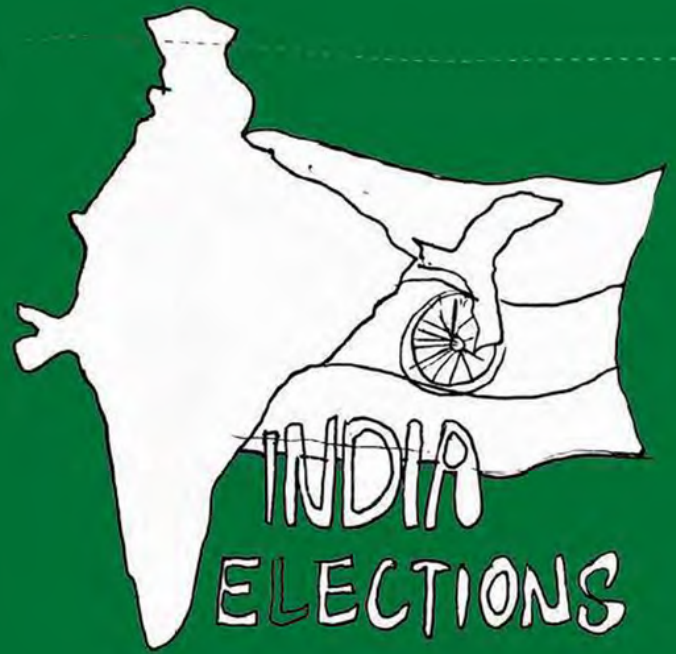
എസ്. ആർ. ബൊമ്മൈ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ MANU/SC/0444/1994

വസ്തുത

1985: കർണാടക സംസ്ഥാനത്ത് ശ്രീ എസ് ആർ ബൊമ്മെയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ജനതാദൾ അധികാരത്തിൽ വന്നു.
1989: ഭരണകക്ഷിയിൽ നിന്ന് നിരവധി വ്യക്തികൾ കുറുമാറി. ഏപ്രിൽ 20: കുറുമാറിയ 7 പേർ ശ്രീ ബൊമ്മൈക്ക് വീണ്ടും പിന്തുണ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഗവർണർക്ക് കത്തെഴുതി. അനുച്ഛേദം 356 പ്രയോഗിക്കുകയും ബൊമ്മൈ സർക്കാർ പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു.

1992: രാമജന്മഭൂമി-ബാബറി മസ്ജിദ് തകർത്തതിന് ശേഷം, രാഷ്ട്രപതി ഭരണഘടനയുടെ 356- അനുച്ഛേദം പ്രയോഗിക്കുകയും രാജസ്ഥാൻ, മധ്യപ്രദേശ്, ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ നിയമസഭകൾ പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു. പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ സാധൂതയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് നിരവധി ഹർജികൾ നൽകപ്പെട്ടു. അവ ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീംകോടതി ഒരുമിച്ച് കേട്ടു.

Governments dissolved

നിയമചോദ്യം

- അനുച്ഛേദം 356 പ്രകാരമുള്ള രാഷ്ട്രപതിയുടെ പ്രഖ്യാപനം ഒരു കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാമോ?
- ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 356(1) പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ രാഷ്ട്രപതിക്ക് അനിയന്ത്രിതമായ അധികാരമുണ്ടോ?
- രാഷ്ട്രപതിയുടെ വിജ്ഞാപനം വഴി പിരിച്ചുവിട്ട നിയമസഭ, ആ വിജ്ഞാപനം റദ്ദാക്കിയാൽ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണോ?

- അനുച്ഛേദം 356(2)-ലെ നിബന്ധന (3) പ്രകാരം പാർലമെന്റിന്റെ ഇരുസഭകളും അംഗീകരിച്ചതിന് ശേഷവും അനുച്ഛേദം 356 (1) പ്രകാരം പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ സാധുത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമോ?
- പുതിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നതിനെതിരെ കോടതിക്ക് ഇടക്കാല സ്റ്റേ നൽകാൻ കഴിയുമോ?

കോടതി വിധി

പ്രഖ്യാപനം ദുരുദ്ദേശ്യപരമോ തീർത്തും അപ്രസക്തമോ ബാഹ്യമോ ആയ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ സുപ്രീം കോടതിക്കോ ഹൈക്കോടതിക്കോ അത് റദ്ദാക്കാമെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി. രാഷ്ട്രപതിയുടെ അധികാരം കേവലമായ ഉപാധികളോടെയുള്ള ഒരു അധികാരമാണെന്നും സോപാധികമല്ലെന്നും പ്രസക്തമായ വസ്തുക്കളുടെ അസ്തിത്വം സംതൃപ്തിയുടെ രൂപീകരണത്തിന് ഒരു മുൻവ്യവസ്ഥയാണെന്നും കോടതി പറഞ്ഞു.

സർക്കറിയ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അനുച്ഛേദം 356 ന്റെ പ്രയോഗം നല്ലതായി കണക്കാക്കേണ്ട സന്ദർഭങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്നവയായി തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു-

- 1) രാഷ്ട്രീയ പ്രതിസന്ധികൾ
- 2) ആന്തരിക അട്ടിമറി
- 3) ബാഹ്യ ഇടപെടലുകൾ
- 4) ഭരണ നിർവഹണ സമിതിയുടെ നിർദ്ദേശലഘനങ്ങൾ.

പ്രഖ്യാപനം ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ സംസ്ഥാന സർക്കാരിനെ അതിന്റെ ഓഫീസിലേക്ക് പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്.

അനുച്ഛേദം 356 (1) പ്രകാരം പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ സാധുത, അനുച്ഛേദം 356 ലെ നിബന്ധന (3) പ്രകാരം പാർലമെന്റിന്റെ ഇരുസഭകളും അംഗീകരിച്ചതിന് ശേഷവും വെല്ലുവിളിക്കാവുന്നതാണ്.

അവസാനമായി, "ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ സാധുതയെ വെല്ലുവിളിച്ചു കൊണ്ടുള്ള അന്തിമ വാദം തീർപ്പാക്കുന്നതുവരെ ഉചിതമായ കേസുകളിൽ നിയമനിർമ്മാണ സഭയിലേക്ക് പുതിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നത് തടയാൻ, കോടതിക്ക് ഒരു ഇടക്കാല നിരോധനത്തിലൂടെ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും". ജുഡീഷ്യൽ പുനരവലോകനത്തിന്റെ പ്രതിവിധി നിഷ്ഫലമായിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, പ്രഖ്യാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനെയാ ഏതെങ്കിലും പ്രയോഗം നടത്തുന്നതിനെയാ കോടതി തടസ്സപ്പെടുത്തുകയില്ല.

സർള മുദ്ഗൽ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ MANU/SC/0290/1995 വസ്തുതകൾ

ഈ കേസിൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 44 നടപ്പാക്കേണ്ടതിന്റെ അടിയന്തര പ്രാധാന്യം സുപ്രീം കോടതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു, അത് വ്യക്തിഗത നിയമങ്ങൾക്ക് പകരം എല്ലാ പൗരന്മാരെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു പൊതു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച നാല് ഹർജികൾ കോടതി പരിഗണിച്ചു, ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം വ്യക്തികൾക്ക് അവരുടെ മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനത്തിന് പരിഹാരം തേടാം. ആദ്യ വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്താതെ, ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ച് ആ മതനിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ജീവിക്കുന്ന രീതിക്കെതിരെയോ ഹർജിക്കാർ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തത്.

നിയമചോദ്യം

- ഹിന്ദു നിയമപ്രകാരം വിവാഹിതനായ ഒരു ഹിന്ദു ഭർത്താവിന്, ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു രണ്ടാം വിവാഹം കഴിക്കാൻ നിയമ സാധുതയുണ്ടോ?
- നിയമപ്രകാരം ആദ്യവിവാഹം വേർപെടുത്താതെയുള്ള അത്തരമൊരു വിവാഹം, ആദ്യഭാര്യ ഹിന്ദുവായി തുടരുന്ന നിലയിൽ അസാധുവാകുമോ?
- ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (IPC) വകുപ്പ് 494 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് വിശ്വാസത്യാഗിയായ ഭർത്താവ് കുറ്റക്കാരനാണോ?

കോടതിവിധി

ഹിന്ദു വ്യക്തിനിയമമനുസരിച്ച്, ഇണകളിൽ ഒരാൾ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷവും വിവാഹബന്ധം യാന്ത്രികമായി വേർപെടുത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു യാന്ത്രിക പിരിച്ചുവിടലിന് മതപരിവർത്തനം മതിയായ കാരണമല്ല, കോടതി തുടർന്ന് പറഞ്ഞു-

"ഇത് ഹിന്ദുവായി തുടരുന്ന മറ്റ് പങ്കാളിയുടെ നിലവിലുള്ള അവകാശങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് തുല്യമായിരിക്കും".

നിലവിലുള്ള ഹിന്ദു നിയമം ഏകഭാര്യത്വം കർശനമായി നടപ്പാക്കുന്നുവെന്ന് അംഗീകരിച്ച കോടതി, 1955-ലെ ഹിന്ദു വിവാഹ നിയമം അനുസരിച്ചുള്ള വിവാഹം മറ്റൊരു തരത്തിലും വേർപെടുത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും, ആ നിയമത്തിൽ തന്നെ ലഭ്യമായ കാരണങ്ങളില്ലാതെ സ്വവിശ്വാസം ത്യജിച്ച് ഒരു രണ്ടാം വിവാഹവും, ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനവും അവരുടെ ആദ്യ വിവാഹത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ ലംഘനമായിരിക്കും.

ആദ്യവിവാഹം വേർപെടുത്താതെ ഭർത്താവിന്റെയോ ഭാര്യയുടെയോ ജീവിതകാലത്ത് പുനർവിവാഹം ചെയ്താൽ ഏഴ് വർഷം വരെ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന ഇന്ത്യൻ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 494-ൽ താഴെപ്പറയുന്ന അവശ്യഘടകങ്ങളുണ്ടെന്ന് കോടതി അംഗീകരിച്ചു. (1) ഭർത്താവോ അല്ലെങ്കിൽ ഭാര്യയോ ജീവിച്ചിരുപ്പുണ്ടെങ്കിൽ (2) ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ അവർ പുനർ വിവാഹിതരായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ (3) അത്തരം വിവാഹം അസാധുവായിരിക്കും (4) കാരണം ഭർത്താവോ അല്ലെങ്കിൽ ഭാര്യയോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ.

ഈ അവശ്യഘടകങ്ങൾ ഓരോന്നുമുണ്ടെന്ന് നിരീക്ഷിച്ച കോടതി, ആദ്യ വിവാഹം നിലനിൽക്കെ, ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ച് രണ്ടാം വിവാഹം കഴിക്കുന്ന ഒരു ഹിന്ദു ഭർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തി, ഐപിസിയുടെ 494- വകുപ്പിന്റെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുന്നുവെന്ന് കണ്ടെത്തി.

ഒരു ഏകീകൃത സിവിൽ കോഡിന്റെ അനിവാര്യമായ ആവശ്യം ആവർത്തിച്ച കോടതി, ഭരണഘടനാ-ദർശനത്തിന്റെ പരിഷ്കർത്താവും നടത്തിപ്പുകാരനും എന്ന നിലയിൽ ജുഡീഷ്യറിയുടെ പങ്കു അംഗീകരിക്കുകയും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരുടെ സംരക്ഷണത്തിനും, ദേശീയ ഐക്യവും ഐക്യദാർഢ്യവും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു ഏകീകൃത കോഡിന്റെ അഭികാമ്യത ഊന്നിപ്പറയുകയും ചെയ്തു.

ശ്രീബോധിസത്യ ഗൗതം അഭി.

മിസ് ശുഭ ചക്രവർത്തി

MANU/SC/0245/1996

വസ്തുതകൾ

കൊഹിമയിലെ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥിനിയായ ശുഭ ചക്രവർത്തി അതേ കോളേജിലെ അധ്യാപകനായ ബോധിസത്യ ഗൗതമിനെതിരെ ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ പരാതി നൽകി.

മിസ് ശുഭയും ബോധിസത്യയും തമ്മിൽ അവിഹിതബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു, അതിനിടയിൽ മിസ് ശുഭ ഗർഭിണിയായി. ആദ്യം വിവാഹം കഴിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച ബോധിസത്യ അവളെ രഹസ്യമായി വിവാഹം കഴിച്ചു. തുടർന്ന് കുട്ടിയെ ഗർഭച്ഛിദ്രം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് രണ്ടാം തവണയും അവൾ ഗർഭിണിയായപ്പോൾ അയാൾ അവളെ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയയാക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു.

ഇതിനെല്ലാം ഇടയിൽ ബോധിസത്യ ഗൗതമൻ സിൽച്ചാറിലെ ഒരു കോളേജിൽ ജോലി ലഭിച്ചപ്പോൾ. മിസ് ശുഭ്ര അയാളോടൊപ്പം സിൽച്ചാറിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചെങ്കിലും അവരുടെ വിവാഹത്തെയും വാഗ്ദാനങ്ങളെയും പൂർണ്ണമായും അവഗണിച്ച് അയാൾ അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചു.

ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ വേണ്ടി ബോധിസത്യ തന്നെ വഞ്ചിച്ചുവെന്നും ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്നും ശുഭ്ര പരാതി നൽകി. നിയമപരമായി വിവാഹിതയായ ഭാര്യയാണ് താനെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചതായും തന്നെ രണ്ടുതവണ ഗർഭച്ഛിദ്രത്തിന് വിധേയയാക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചതായും അവർ ആരോപിച്ചു. അതിലുപരിയായി പ്രതിയുടെ ഈ പ്രവൃത്തികൾ മൂലം കടുത്ത മാനസിക - ശാരീരിക വേദനകൾ അനുഭവിച്ചതായും അവരുടെ പരാതിയിൽ പറയുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ നിരവധി വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമാണ് ക്രിമിനൽ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരുന്നത്. പരാതി പിൻവലിക്കാനും നടപടികൾ റദ്ദാക്കുവാനും പ്രതി ഹൈക്കോടതിയെയും തുടർന്ന് സുപ്രീം കോടതിയെയും സമീപിച്ചുവെങ്കിലും, കോടതികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹർജി തള്ളുകയും നടപടിക്രമങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ ഇരയ്ക്ക് പ്രതിമാസം നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു.

നിയമചോദ്യം

പരാതിക്കാരിക്ക് ജീവനാംശം നൽകാൻ പ്രതിയെ നിർബന്ധിക്കാമോ?

കോടതി വിധി

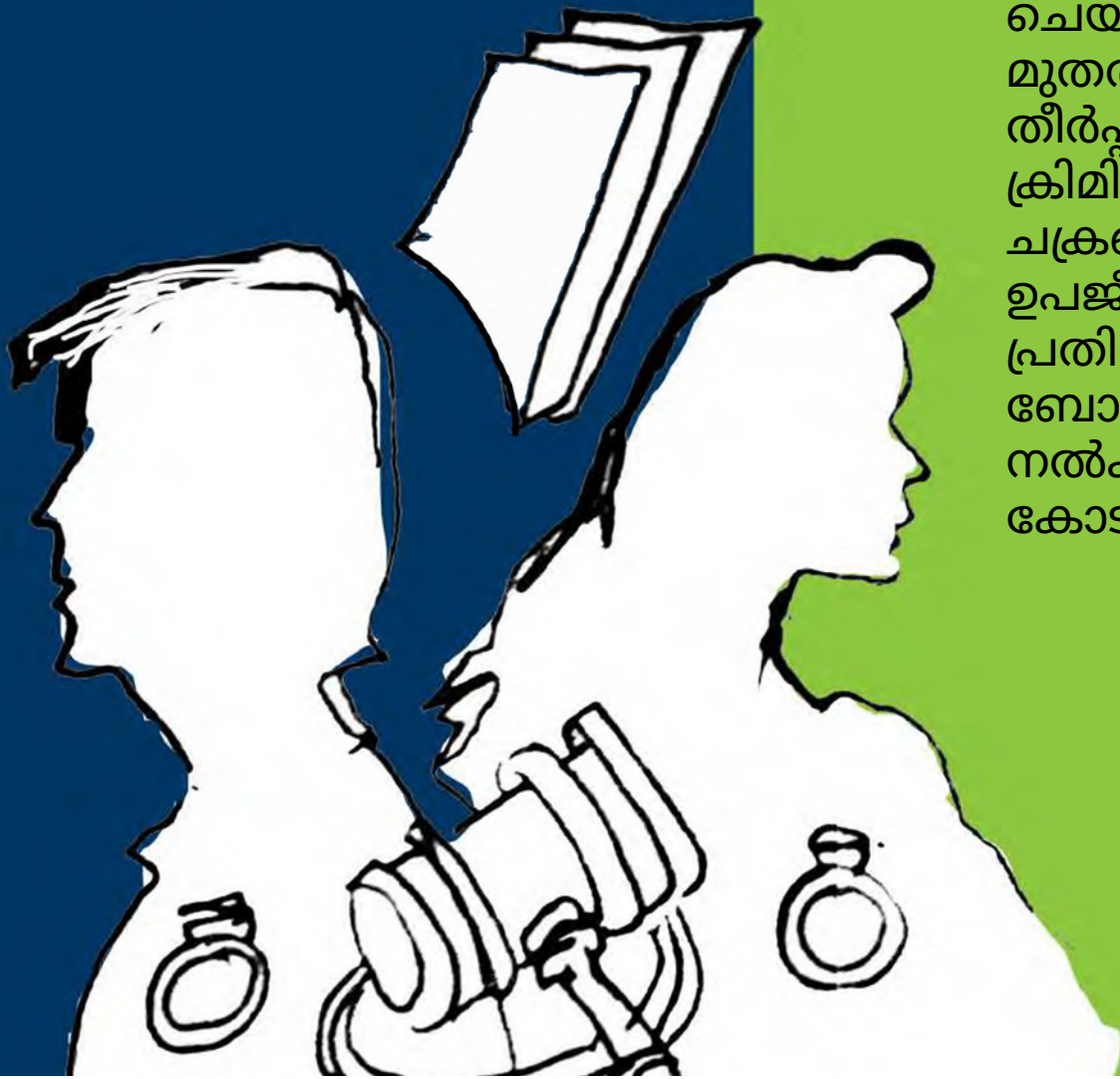
പരാതിക്കാരിക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ ബോധിസത്യ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി. മാന്യമായി ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശമായി അനുച്ഛേദം 21-ൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിന്റെ ലംഘനമാണ് ബലാത്സംഗമെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി.

ബോധിസത്യയുടെ പ്രവൃത്തികൾ മിസ് ശുഭ്ര ചക്രവർത്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും അന്തസ്സോടെ ജീവിക്കാനുമുള്ള അവകാശത്തെയും ലംഘിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തി. ഇന്ത്യയിൽ സ്ത്രീകൾ നേരിടുന്ന സാമൂഹിക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ച്, ബലാത്സംഗ ഇരകളുടെ മാനസികവും സാമൂഹികവുമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ എന്നിവ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട കോടതി, ലൈംഗികാതിക്രമത്തിന്റെ ഇരകൾ അനുഭവിക്കുന്ന നഷ്ടങ്ങൾ നികത്താൻ ഒരു ക്രിമിനൽ ഇൻജൂറീസ് നഷ്ടപരിഹാര ബോർഡ് രൂപീകരിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടു.

1985 ലെ കുറ്റകൃത്യത്തിനും അധികാര ദുർവിനിയോഗത്തിനും ഇരയായവർക്കുള്ള യുഎൻ നീതിന്യായ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി മെഡിക്കൽ, മാനസിക, നിയമ സേവനങ്ങൾ താങ്ങാൻ കഴിയാത്ത നിർദ്ധനരായ ബലാത്സംഗ ഇരകളെ സഹായിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയുള്ള ഒരു കൂട്ടം മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ചു.

പരാതി ഫയൽ ചെയ്ത തീയതി മുതൽ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത ക്രിമിനൽ കേസിൽ ചക്രബർത്തിയുടെ ഉപജീവനത്തിനായി പ്രതിമാസം 1000 രൂപ ബോധിസത്വഗൗതം നൽകണമെന്ന് കോടതി ഉത്തരവിട്ടു.

ഡി.കെ ബസു അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ

MANU/SC/0157/1997

വസ്തുതകൾ

പടിഞ്ഞാറൻ ബംഗാളിലെ ലീഗൽ എയ്ഡ് സർവീസസ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ചെയർമാൻ, ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്, ടെലഗ്രാഫ് എന്നീ പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ചില വാർത്താ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ഓഫ് ഇന്ത്യയ്ക്ക് കത്തയച്ച് അഭിസംബോധന ചെയ്തു. പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലുള്ള മരണങ്ങളെ കുറിച്ചാണ് കത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരുന്നത്. ഈ കത്തിലൂടെ 'കസ്റ്റോഡിയൽ കർമ്മശാസ്ത്രം' വികസിപ്പിക്കാനും ഇരയ്ക്ക് അല്ലെങ്കിൽ അതിക്രമങ്ങൾക്കും മരണത്തിനും ഇരയായ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുന്നതിനുള്ള രീതികൾ രൂപീകരിക്കാനും കോടതിയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. സുപ്രീം കോടതി കത്തിനെ ഒരു റിട്ട് നിവേദനമായി കണക്കാക്കി.

വിധി

വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കസ്റ്റഡി ആക്രമണക്കേസുകളിൽ പരിഭ്രാന്തരായ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്നവ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു- "കസ്റ്റോഡിയൽ ആക്രമം ആശങ്കാജനകമാണ്. പൗരന്റെ സംരക്ഷകരായി കരുതപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളാണ് ഇത് ചെയ്യുന്നത് എന്ന വസ്തുത ഇത് രൂക്ഷമാക്കുന്നു"

കസ്റ്റഡി പീഡനം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 21 പ്രകാരം ഉറപ്പുനൽകുന്ന ജീവിക്കാനുള്ള മൗലികാവകാശത്തിന്റെ ലംഘനത്തിന് തുല്യമാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ കോടതി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു "നിയമവാഴ്ച നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു പരിഷ് കൃത സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും മോശമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലൊന്നാണ് കസ്റ്റഡി മരണം. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 21, 22 (1) ൽ അന്തർലീനമായ അവകാശങ്ങൾ സൂക്ഷ്മതയോടെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രശ്നം വെറുതെ കഴുകിക്കളയാൻ കഴിയില്ല "

"ഒരു പൗരൻ തന്റെ ജീവിക്കാനുള്ള മൗലികാവകാശത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുമോ, ഒരു പോലീസുകാരൻ അവനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത നിമിഷം? ഒരു പൗരനോടുള്ള ജീവിതത്തിനുള്ള അവകാശം അയാളുടെ അറസ്റ്റിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാൻ കഴിയുമോ? ഈ ചോദ്യങ്ങൾ മനുഷ്യാവകാശ കർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മനാനാഡി സ്പർശിക്കുന്നു. അങ്ങനെ പരിശോധിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ ഉത്തരം ഇല്ല എന്നായിരിക്കും.

കസ്റ്റഡി അക്രമത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർക്ക് അപൂർവമായി മാത്രമേ ശിക്ഷ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്ന വസ്തുതയും കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു.

കസ്റ്റഡി മരണത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളുടെ കൃത്രിമത്വം പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ സഹായിക്കുന്നു.

പോലീസിന്റെ അധികാരം ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തടയുന്നതിനും സുതാര്യതയും ഉത്തരവാദിത്തവും ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനും, അറസ്റ്റ് അല്ലെങ്കിൽ തടങ്കലിൽ വയ്ക്കുന്ന എല്ലാ കേസുകളിലും ഇനിപ്പറയുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കണമെന്ന് കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ചു.

"അറസ്റ്റു ചെയ്യുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരും അറസ്റ്റിന്റെ ചോദ്യം ചെയ്യൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവരും കൃത്യവും വ്യക്തവുമായ തിരിച്ചറിയലും നെയിം ടാഗുകളും വഹിക്കണം. അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആളുകളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന അത്തരം എല്ലാ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും വിശദാംശങ്ങൾ ഒരു രജിസ്റ്ററിൽ രേഖപ്പെടുത്തണം"

അറസ്റ്റിലായയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അറസ്റ്റ് സമയത്ത് അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള ഒരു മെമ്മോ തയ്യാറാക്കും, അത്തരമൊരു മെമ്മോ ഒരു സാക്ഷിയെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തും, ഒന്നുകിൽ അറസ്റ്റുകാരന്റെ കുടുംബത്തിലെ അംഗമോ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് പ്രദേശത്തെ മാന്യനായ വ്യക്തിയോ ആകാം. അറസ്റ്റി ഒപ്പിട്ട കൗണ്ടറും അതിൽ അറസ്റ്റിന്റെ സമയവും തീയതിയും അടങ്ങിയിരിക്കും.

അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെടുകയോ തടങ്കലിൽ വയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തി ഒരു പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലോ ചോദ്യം ചെയ്യൽ കേന്ദ്രത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് ലോക്ക് അപ്പിലോ കസ്റ്റഡിയിൽ കഴിയുന്ന ഒരാൾക്ക് ഒരു സുഹൃത്തിനോ ബന്ധുവിനോ അല്ലെങ്കിൽ അറസ്റ്റിലായ വ്യക്തിയുടെ ക്ഷേമത്തിൽ താൽപ്പര്യമുള്ള മറ്റൊരാൾ അറസ്റ്റിലായതായും അറസ്റ്റിലായതായും തടങ്കലിൽ വയ്ക്കുന്നതായും അറിയിക്കേണ്ടതാണ്.

സമയം, അറസ്റ്റിലായ വ്യക്തിയുടെ അറസ്റ്റും കസ്റ്റഡി വേദിയും പോലീസ് അറിയിക്കണം, അവിടെ അറസ്റ്റിലായ വ്യക്തിയുടെ സുഹൃത്തിനോ ബന്ധുവിനോ അറസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞ് 8 മുതൽ 12 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ. അറസ്റ്റിലായ വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെടുകയോ തടങ്കലിൽ വയ്ക്കുകയോ ചെയ്താലുടൻ അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെടാനോ തടങ്കലിൽ വയ്ക്കാനോ ഉള്ള അവകാശത്തെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാകണം. അറസ്റ്റുചെയ്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തടങ്കലിൽ കഴിയുന്ന സ്ഥലത്ത് ഡയറിയിൽ അറസ്റ്റിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ നൽകേണ്ടതുണ്ട്, അത് സുഹൃത്തിന്റെയോ ബന്ധുവിന്റെയോ പേര് വെളിപ്പെടുത്തും അറസ്റ്റിലായ വ്യക്തിയെ കസ്റ്റഡിയിലുള്ള പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ അറസ്റ്റിനെയും പേരുകളെയും വിശദാംശങ്ങളെയും കുറിച്ച് അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അറസ്റ്റിലായ വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റുചെയ്ത സമയത്ത് അയാളുടെ പ്രധാന പരസ്യ ചെറിയ പരീക്ഷകളൊന്നും അവരുടെ ശരീരത്തിൽ പരിശോധിക്കണം. 'പരിശോധന മെമ്മോ' അറസ്റ്റിലായ

വ്യക്തിയും അറസ്റ്റ് നടപ്പിലാക്കുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനും ഒപ്പിടണം, അതിന്റെ പകർപ്പ് അറസ്റ്റിലായ വ്യക്തിക്ക് നൽകേണ്ടതുണ്ട്.

അറസ്റ്റിലായ വ്യക്തിയെ ഓരോ 48 മണിക്കൂറിലും കസ്റ്റഡിയിലെടുത്ത സമയത്ത് പരിശീലനം ലഭിച്ച ഡോക്ടർ വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കണം.

അറസ്റ്റിന്റെ മെമ്മോ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ രേഖകളുടെയും പകർപ്പുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റെക്കോർഡിനായി മജിസ്റ്റ്രേറ്റിലേക്ക് അയയ്ക്കണം.

ചോദ്യം ചെയ്യലിലുണ്ടെങ്കിലും അറസ്റ്റിലായ വ്യക്തിയെ ചോദ്യം ചെയ്യലിനിടെ അഭിഭാഷകനെ കാണാൻ അനുവദിച്ചേക്കാം. എല്ലാ ജില്ലകളിലും സംസ്ഥാന ആസ്ഥാനത്തും ഒരു പോലീസ് നിയന്ത്രണ മുറി നൽകണം, അവിടെ അറസ്റ്റിലായ വ്യക്തിയുടെ അറസ്റ്റും കസ്റ്റഡി സ്ഥലവും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ അറസ്റ്റുചെയ്യാൻ കാരണമാകുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അറിയിക്കും അറസ്റ്റ് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തി 12 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഇത് വ്യക്തമായ അറിയിപ്പ് ബോർഡിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കണം. പൗരന്മാരുടെ ജീവിതത്തിനുള്ള മൗലികാവകാശം ലംഘിച്ചതിന് കാരണമായ പൊതുപ്രവർത്തകരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് സംസ്ഥാനം ബാധ്യസ്ഥനാണെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി.

എൽ. ചന്ദ്ര കുമാർ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ MANU/SC/0261/1997

വസ്തുതകൾ

അനുച്ഛേദം 323-എ, സബ് ക്ലോസ് എന്നിവയുടെ (d) (2) ക്ലോസിന്റെ (d) o വകുപ്പ് (3) അനുച്ഛേദം 323-ന്റെ 3 ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ബി. അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ട്രിബ്യൂണൽസ് ആക്റ്റ് 1985 ന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെക്കുറിച്ചും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ഭാഗം XIV-A പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച ട്രൈബ്യൂണലുകൾ ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഹൈക്കോടതികൾക്ക് പകരമാക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും ഇത് ആശങ്കപ്പെടുന്നു.

നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ-

അനുച്ഛേദം 323 എ പ്രകാരം അല്ലെങ്കിൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 323 ബി പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്ക് നിയമപരമായ നിയമത്തിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുത പരിശോധിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ടോ?

ഈ ട്രൈബ്യൂണലുകൾ നിലവിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ, ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിന്റെ അധികാരം നിർവഹിക്കുന്നതിൽ ഉയർന്ന കോടതികൾക്ക് ഫലപ്രദമായ പകരക്കാരാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ? ഇല്ലെങ്കിൽ, അവരെ അവരുടെ സ്ഥാപക ലക്ഷ്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

സംസ്ഥാന നിയമസഭകളുടെ പാർലമെന്റിന് നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരം, അനുച്ഛേദം 323 എയുടെ (2) ഉപവാക്യം അല്ലെങ്കിൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 323 ബിയിലെ (d) വകുപ്പിന്റെ (3) ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം 'എല്ലാ കോടതികളും', അനുച്ഛേദം 323 എയുടെ (1) വകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന തർക്കങ്ങളും പരാതികളും സംബന്ധിച്ച് അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരമുള്ള സുപ്രീം കോടതി ഒഴികെ അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തമാക്കിയ എല്ലാ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്

അനുച്ഛേദം 323 ബി യുടെ (2) വകുപ്പിൽ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിന്റെ അധികാരത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം 227 സുപ്രീം കോടതിയിലും?

അനുച്ഛേദം 323 എ യുടെ 2 (d), അനുച്ഛേദം 323 ബിയിലെ 3 (d) വകുപ്പ്, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226, 227, 32 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതികളുടെയും സുപ്രീം കോടതിയുടെയും അധികാരപരിധി അവർ ഒഴിവാക്കുന്നു. ഉന്നത കോടതികൾക്കൊപ്പം, അനുച്ഛേദം 323 ബി പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ച ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്കും നിയമനിർമ്മാണ നടപടിയുടെ ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിന്റെ അധികാരമുണ്ട്. അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ തീരുമാനങ്ങൾ ഹൈക്കോടതികളുടെ റിട്ട് അധികാരപരിധിക്ക് വിധേയമാണ്.

ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ അധികാരപരിധി നിർവചിക്കുന്നതിൽ കോടതി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു: "നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകളുടെ സാരാംശം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്ക് കഴിവുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കടമ നിർവഹിക്കുന്നതിൽ, ഞങ്ങളുടെ ഭരണഘടനാ സജ്ജീകരണത്തിന് കീഴിൽ, അത്തരം ബാധ്യത പ്രത്യേകമായി ഏൽപ്പിച്ച ഹൈക്കോടതികൾക്കും സുപ്രീം കോടതിക്കും പകരക്കാരനായി അവർക്ക് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവരുടെ പ്രവർത്തനം അനുബന്ധമാണ്, ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ അത്തരം എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളും അതത് ഉയർന്ന കോടതികളുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുമ്പായി പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമായിരിക്കും. തന്മൂലം സബോർഡിനേറ്റ് നിയമനിർമ്മാണങ്ങളുടെയും നിയമങ്ങളുടെയും സത്ത പരീക്ഷിക്കാൻ ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്ക് അധികാരമുണ്ടാകും. എന്നിരുന്നാലും, ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ ഈ അധികാരം ഒരു

പ്രധാന അപവാദത്തിന് വിധേയമായിരിക്കും. ഒരു നിയമത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായ ഒരു നിയമം ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന സെറ്റിൽഡ് തത്വത്തെത്തുടർന്ന് ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്ക് അവരുടെ രക്ഷാകർതൃ ചട്ടങ്ങളുടെ സത്തയെക്കുറിച്ച് ഒരു ചോദ്യവും നൽകില്ല. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രം, ഹൈക്കോടതിയെ നേരിട്ട് സമീപിക്കാം. "

ട്രൈബ്യൂണലുകൾ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിന്, കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി-
"അത്തരം എല്ലാ ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെയും ഭരണനിർവഹണത്തിനായി പൂർണ്ണമായും സ്വതന്ത്ര ഏജൻസി രൂപീകരിക്കുന്നതുവരെ, അത്തരം എല്ലാ ട്രൈബ്യൂണലുകളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അഭികാമ്യമാണ്, കഴിയുന്നിടത്തോളം, ഒരൊറ്റ നോഡൽ മന്ത്രാലയത്തിന് കീഴിൽ, ഈ ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനത്ത്. മന്ത്രാലയം ഉചിതമായി നിയമ മന്ത്രാലയമായിരിക്കണമെന്ന നിരവധി കാരണങ്ങളാൽ. അത് ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തുറന്നിരിക്കും, ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ ഒരു സ്വതന്ത്ര സൂപ്പർവൈസറി ബോഡിയെ നിയമിക്കുന്നതിന്. അത്തരം എല്ലാ ട്രൈബ്യൂണലുകളിലെയും അംഗങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിലനിർത്തുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ അത്തരമൊരു സൂപ്പർവൈസറി അതോറിറ്റി ശ്രമിക്കണം "

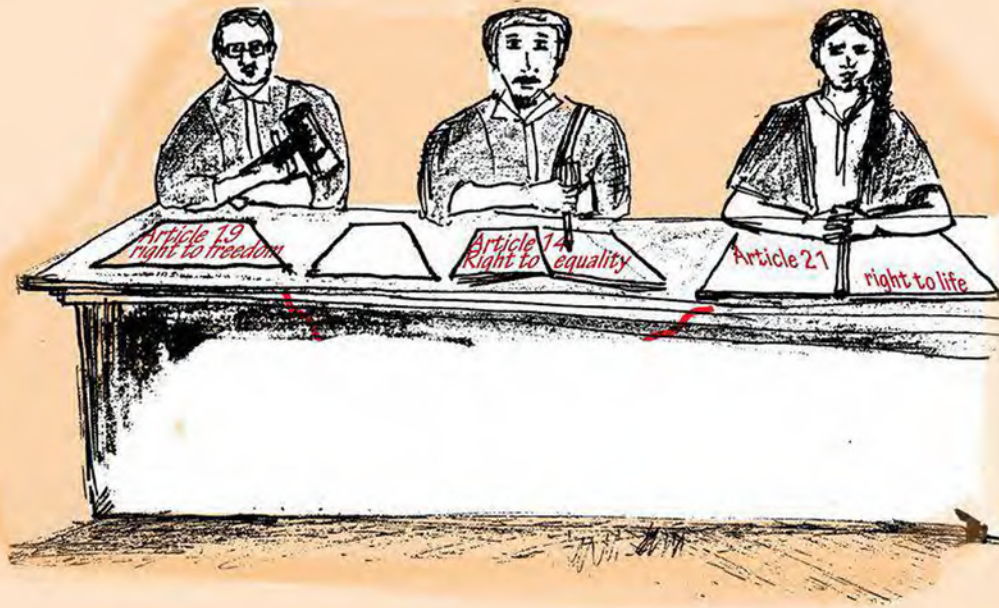
വിശാഖ അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ MANU/SC/0786/1997

വസ്തുതകൾ

ബാലവിവാഹത്തിനെതിരെ പോരാടുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന രാജസ്ഥാനിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകയെ ക്രൂരമായി ബലാത്സംഗം ചെയ്തതാണ് ഈ നിവേദനത്തിന്റെ ഉടനടി കാരണം. ഈ സംഭവം തൊഴിലാളി സ്ത്രീകളെ തുറന്നുകാട്ടുന്ന അപകടങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി.

ജോലിസ്ഥലത്ത് സ്ത്രീകളെ ലൈംഗികമായി ഉപദ്രവിക്കുന്നത് തടയുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ

1 ലൈംഗിക പീഡന പ്രവർത്തനങ്ങൾ തടയാനും പരിഹരിക്കാനും ഉറപ്പാക്കാനും തൊഴിലുടമയുടെ കടമ.

2 ജോലിസ്ഥലത്ത് ലൈംഗിക പീഡനം എന്താണ്?

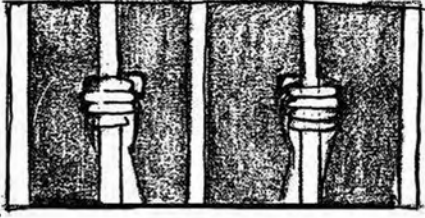
ശമ്പളത്തിന്റെയോ ഹോണറേറിയത്തിന്റെയോ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളുടെയോ കാര്യത്തിൽ ഇരയുടെ തൊഴിലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇത് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും ലൈംഗികമായി നിർബ്ബയിക്കപ്പെടുന്നതുമായ പെരുമാറ്റങ്ങളാണ്, ഇത് ആരോഗ്യ-സുരക്ഷാ പ്രശ്നമായിരിക്കാം.

3 ശത്രുതാപരമായ പ്രവർത്തന അന്തരീക്ഷം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിരോധ നടപടികൾ.

4 ഉചിതമായ അധികാരത്തോടെ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ ആരംഭിക്കണം.

5 അച്ചടക്ക നടപടി

7 ഒരു പരാതി സമിതി സ്ഥാപിക്കുകയും ഒരു സ്ത്രീയുടെ നേതൃത്വം നൽകുകയും വേണം.

9 ലൈംഗിക പീഡനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം

6 പരാതി സംവിധാനം പരാതികൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ഒരു പരാതി സംവിധാനം സ്ഥാപിക്കണം.

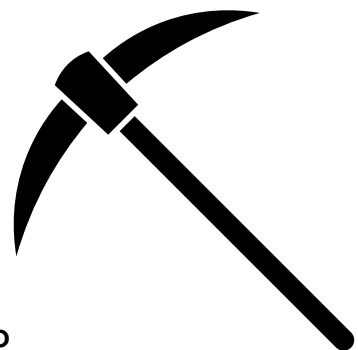
8 തൊഴിലാളി സംരംഭം ഉചിതമായ ഫോറത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ തൊഴിലാളികളെ അനുവദിക്കണം.

ജോലിസ്ഥലത്ത് സ്ത്രീകളെ ലൈംഗികമായി ഉപദ്രവിക്കൽ (പ്രതിരോധം, നിരോധനം, പരിഹാരം) നിയമം 2013 ൽ പാസാക്കി.

സാമന്ത അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ആന്ധ്രാപ്രദേശ് MANU/SC/1325/1997

വസ്തുതകൾ-

ഗോത്ര സമുദായങ്ങളുടെയും പരിസ്ഥിതിയുടെയും അവകാശങ്ങൾക്കും സംരക്ഷണത്തിനുമായി പോരാടുന്ന ആശ്രമത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു അഭിഭാഷക, സാമൂഹിക പ്രവർത്തന ഗ്രൂപ്പാണ് സമന്ത. ഹൈക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും പ്രാദേശിക കോടതികളും ആന്ധ്രാപ്രദേശിനെതിരായ കേസ് തള്ളിയതിനെത്തുടർന്ന് സമന്ത ഇന്ത്യയുടെ സുപ്രീം കോടതിയിൽ SLP ഫയൽ ചെയ്തു ഷെഡ്യൂൾ ചെയ്ത പ്രദേശങ്ങളിലെ സ്വകാര്യ ഖനന കമ്പനികൾ.

നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങൾ -

ഷെഡ്യൂൾ ചെയ്ത പ്രദേശങ്ങളിലെ ട്രൈബ്യൂണലുകൾക്ക് അനുകൂലമായി ഖനന പാട്ടത്തിന് നൽകാനുള്ള സർക്കാരിന്റെ അധികാരത്തെ ഈ കേസ് ചോദ്യം ചെയ്തു, റെഗുലേഷൻ (സെക്ഷൻ 11 (5) മൈനസിന്റെയും ധാതു (റെഗുലേഷൻ ആൻഡ് ഡവലപ്മെന്റ് ആക്റ്റ് b, 1957) ഷെഡ്യൂൾ ചെയ്ത പ്രദേശത്തെ ഏതെങ്കിലും ഭൂമി ഒരു ഗോത്രേതര പ്രദേശത്തേക്ക് മാറ്റുന്നത് നിരോധിക്കുകയും ഇത് പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു, ഖനന നിയമപ്രകാരം വിതരണക്കാരല്ലാത്തവർക്ക് അനുവദിച്ച പാട്ടങ്ങൾ സാധുതയുള്ളതാണോ)

വിധി

ഒരു ഖനന പാട്ടം ട്രൈബ്യൂണലുകൾ, കമ്പനി, കോർപ്പറേഷൻ, മൊത്തം അല്ലെങ്കിൽ പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനം എന്നിവയിലേക്ക് മാറ്റുന്നത് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധവും അസാധുവായതുമാണെന്ന് കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. പാട്ടക്കരാർ വഴി ഷെഡ്യൂൾ ചെയ്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ ഭൂമി ട്രിബ്യൂണലുകളല്ലാത്തവയിലേക്ക് മാറ്റുന്നത്, കോർപ്പറേഷൻ അഗ്രഗേറ്റ് മുതലായവ ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നത് തടയാൻ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒരു "വ്യക്തി" യിൽ ഒരു സ്വാഭാവിക വ്യക്തിയും ഒരു നിയമജ്ഞനും ഉൾപ്പെടുമെന്ന് കോടതി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

പൊതു കോർപ്പറേഷനുകളുടെ ലക്ഷ്യം പൊതുതാൽപര്യമുള്ളതിനാൽ സർക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളിലേക്ക് ഭൂമി കൈമാറുന്നത് പൊതു സ്വത്ത് ഏൽപ്പിക്കുകയാണെന്നും അതിനാൽ അത്തരം കൈമാറ്റങ്ങൾ ശരിവയ്ക്കുന്നുവെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ജലസ്രോതസ്സുകൾ, സ്കൂളുകൾ, ആശുപത്രികൾ, സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും പരിപാലിക്കുന്നതിനുമുള്ള വ്യാവസായിക പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മൊത്തം ലാഭത്തിന്റെ 20% എങ്കിലും സ്ഥിരമായ ഒരു ഫണ്ടായി വേർതിരിക്കണമെന്ന് കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചു, ശുചിത്വം തുടങ്ങിയവ

പാട്ടത്തിന്റെ പുതുക്കൽ പാട്ടത്തിന്റെ പുതിയ ഗ്രാന്റായി കണക്കാക്കും, അതിനാൽ അത്തരം പുതുക്കൽ നിലപാടുകൾ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഷെഡ്യൂൾ ചെയ്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ ഖനന പാട്ടത്തിനെടുക്കുന്നത് നിരോധിക്കുന്നതിന് നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകളില്ലാത്ത സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ, സെക്രട്ടറിമാരുടെ സമിതിയും സംസ്ഥാന കാബിനറ്റ് ഉപ കമ്മിറ്റിയും രൂപീകരിക്കുകയും അതിനുശേഷം തീരുമാനമെടുക്കുകയും വേണം.

എല്ലാ മുഖ്യമന്ത്രിമാരുടെയും സമ്മേളനം, ബന്ധപ്പെട്ട ശുശ്രൂഷയും പ്രധാനമന്ത്രിയും ബന്ധപ്പെട്ട കേന്ദ്രമന്ത്രിമാരും ഗോത്രരാജ്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രാജ്യത്തുടനീളം സ്ഥിരമായ ഒരു പദ്ധതിക്കായി നയപരമായ തീരുമാനം എടുക്കണം.

വിനീത് നരേൻ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ MANU/SC/0827/1998

കേസിലെ വസ്തുതകൾ

ഹിസ്ബുൾ മുജാഹിദീൻ എന്ന ഭീകര സംഘടനയുടെ ഒരുപ്രവർത്തകൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ചോദ്യം ചെയ്യലിൽ അയാൾ നിരവധി ഉന്നത ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും തീവ്രവാദ സംഘടന മുഖേന കൈക്കൂലി നൽകിയതായി വെളിപ്പെടുത്തി. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ, ഹവാല കുംഭകോണം എന്ന പേരിൽ കുപ്രസിദ്ധി ആർജിച്ച ഈ വിവാദത്തിന് ശേഷം ഊർജ്ജിതമായ ഒരു അന്വേഷണവും സർക്കാർ ഏജൻസികളുടെയോ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടായില്ല.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 മുഖേന പൊതു താൽപ്പര്യമനുസരിച്ച് സുപ്രീംകോടതിയിൽ റിട്ട് ഹർജികൾ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുന്നതിൽ സെൻട്രൽ ബ്യൂറോ ഓഫ് ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ (സിബിഐ) പരാജയപ്പെട്ടതോടെ, സർക്കാരിൽ അങ്ങേയറ്റം സ്വാധീന ശക്തിയുള്ള വ്യക്തികൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് പൊതുസമൂഹത്തിൽ സംശയങ്ങളും ആരോപണങ്ങളും രൂപപ്പെട്ടു.

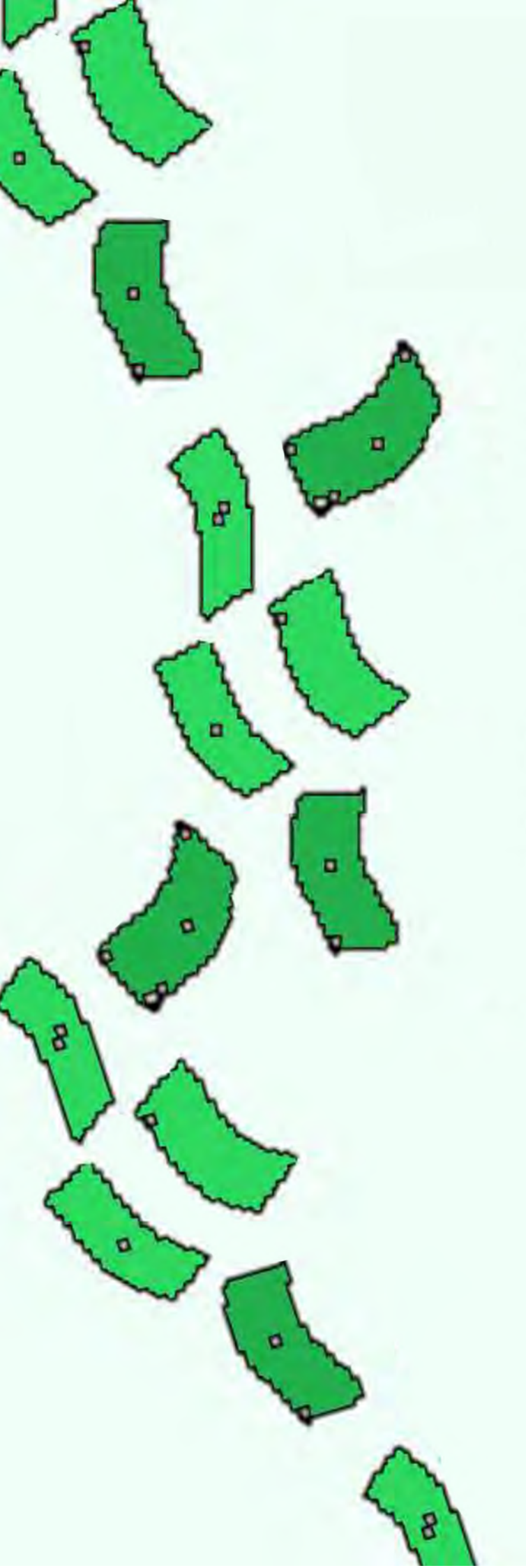
വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമപ്രശ്നം

ഉന്നത വ്യക്തിത്വങ്ങൾക്കെതിരായ ആരോപണങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കേസുകളിൽ സിബിഐ (എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള) അന്വേഷണം വൈകുന്ന സാഹചര്യത്തിന് എന്തെങ്കിലും ജുഡീഷ്യൽ പ്രതിവിധി ലഭ്യമാണോ?

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

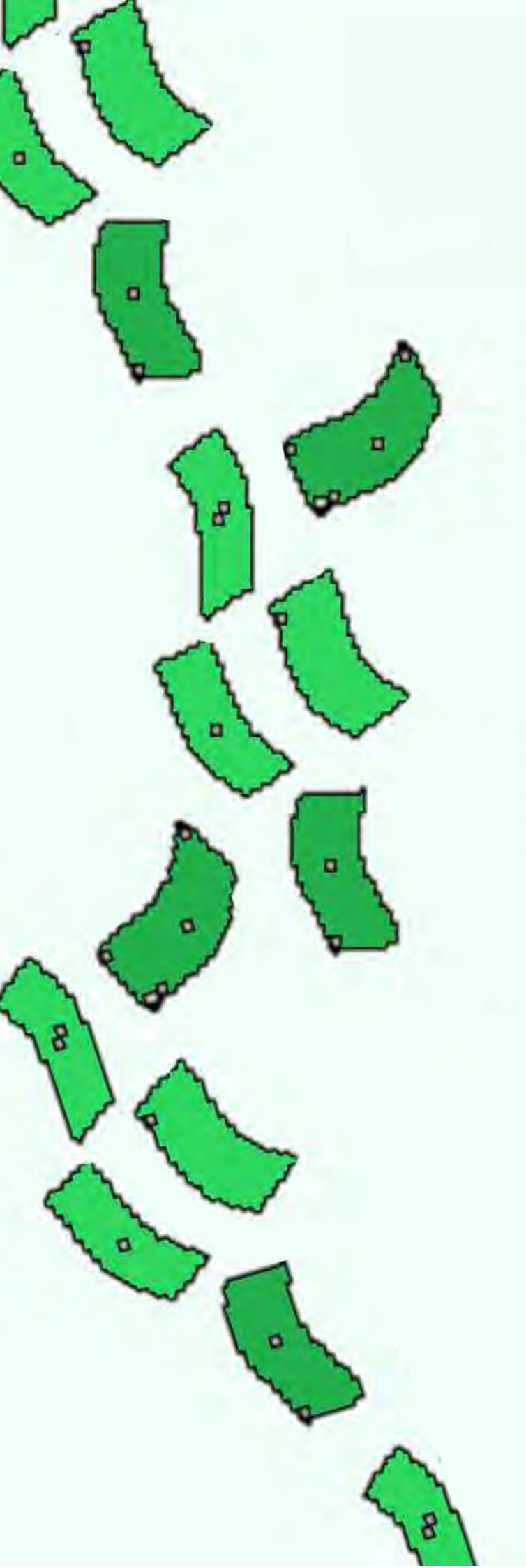
ഉന്നത രാഷ്ട്രീയക്കാരും ബ്യൂറോക്രാറ്റുകളും ക്രിമിനലുകളും തമ്മിലുള്ള അവിശുദ്ധ കുട്ടുകെട്ട് പരിഗണിച്ച സുപ്രീംകോടതി ഇതിനെ അതിരൂക്ഷമായി വിമർശിക്കുകയുണ്ടായി. വിധിക്ക് പിന്നിലെ യുക്തി വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട്, ബാഹ്യ സ്വാധീനങ്ങളിൽ നിന്ന് അന്വേഷണ ഏജൻസികളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ അടിയന്തിര ആവശ്യകതയും കോടതി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി.

"നിഷ്പക്ഷവും സമ്മർദ്ദമുക്തവും നീതിയുക്തവുമായ ഒരു അന്വേഷണാത്മക സംവിധാനവും ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദവും രൂപപ്പെടേണ്ടതിന് ആവശ്യമായ തീരുമാനങ്ങളും ഭരണഘടനാ മൂല്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്

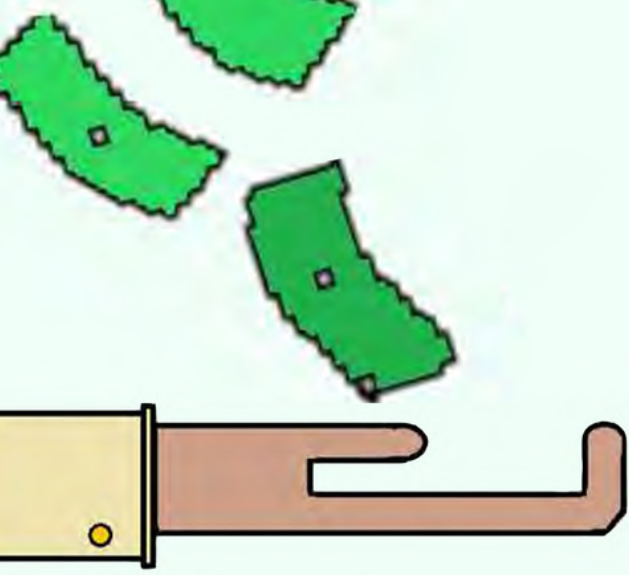

ആവശ്യമായ നടപടികളും സ്വീകരിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. പൊതുസമൂഹം നിയമവാഴ്ചയോടു പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാസവും പ്രതിബദ്ധതയുമാണ് അതിന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ഇതുതന്നെയാണ് ഒരു ഫെഡറൽ ജനാധിപത്യ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ അടിസ്ഥാന ശിലയും. "നിങ്ങൾ എത്ര ഉന്നതിയിൽ ആയിരുന്നാലും, നിയമം നിങ്ങൾക്ക് മുകളിലാണ്", എന്ന സമത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വം ഈ ബെഞ്ച് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ നടപടികളിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നു."

കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഹർജികളുടെ പ്രാധാന്യവും, അത്തരം കേസുകളിൽ ജുഡീഷ്യറിക്ക് വഹിക്കാനുള്ള പങ്കിനെയും സംബന്ധിച്ച്, ന്യായമായ സംശയമുള്ള ആരെയും നിയമപ്രകാരം തുല്യമായും സമാനമായും പരിഗണിക്കണമെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു. ഇത് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിൽ അന്വേഷണ ഏജൻസികൾ പരാജയപ്പെട്ടു എന്ന് കണ്ടെത്തിയ കോടതി രാജ്യത്തെ അന്വേഷണ സംവിധാനത്തെയും ഉദ്യോഗസ്ഥപുരത്തെയും ബാഹ്യസമ്മർദ്ദങ്ങളിൽനിന്ന് പൊതിഞ്ഞു പിടിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.

സിബിഐയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയംഭരണാവകാശവും ഉറപ്പാക്കാൻ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ച കോടതി, സിബിഐ ഡയറക്ടറുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സുതാര്യത വേണമെന്നും, എക്സിക്യൂട്ടീവ് നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്നും ഇടപെടലിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമാണെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനായി, സർക്കാർ ഏജൻസിയായ സെൻട്രൽ വിജിലൻസ് കമ്മീഷനെ (സിവിസി) ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അന്വേഷണം സംബന്ധിച്ച്, സി.ബി.ഐ.യുടെ മുൻകാല വീഴ്ചകൾക്ക് കാരണമായ ജഡത്യത്തിനും, അശ്രദ്ധക്കും, നിർവീകാരാവസ്ഥയ്ക്കും ഉത്തരവാദി കേന്ദ്രസർക്കാരാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയ കോടതി അതിൻറെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നിന്ന് സിബിഐയെ സ്വതന്ത്ര ആക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. പൊതു ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കെതിരായ അഴിമതിയാരോപണങ്ങൾ, കുറ്റാരോപിതരുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെയും സർക്കാരിന്റെ ഇടപെടലില്ലാതെയും സമഗ്രമായി അന്വേഷിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം സിവിസിക്കായിരുന്നു. സിവിസി യുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സുതാര്യതയും

ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും അതിന്, നിയമപരമായ അധികാരപരിധിയും പദവിയും കോടതി കൽപ്പിച്ചു നൽകി.

കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനവും സുതാര്യതയും ഉറപ്പാക്കാൻ എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഡയറക്ടറേറ്റ്, നോഡൽ ഏജൻസി, പ്രോസിക്യൂഷൻ ഏജൻസി എന്നിവയ്ക്കും കോടതി നിർദ്ദേശം നൽകി.

പൊതു അഴിമതി സംബന്ധിച്ച നിയമനിർമ്മാണ നയത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ, പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് നിരീക്ഷിക്കാൻ കോടതി അതിന്റെ അധികാരപരിധി വിനിയോഗിച്ചു.

ചെയർമാൻ, റെയിൽവേ
ബോർഡ്
അഭി.

ചന്ദ്രിമ ദാസ്

MANU/SC/0046/2000

കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിയിലെ അഭിഭാഷകയായ ശ്രീമതി ചന്ദ്രിമ ദാസ്, ഭരണഘടനയുടെ അനുചരദം 226 പ്രകാരം ഇരയായ ശ്രീമതിക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം ആവശ്യപ്പെട്ട്, റെയിൽവേ ബോർഡ് ചെയർമാൻ ഉൾപ്പെടെ ഇന്ത്യൻ റെയിൽവേയിലെ നിരവധി ജീവനക്കാർക്കെതിരെ ഹർജി സമർപ്പിച്ചു. ഈസ്റ്റേൺ റെയിൽവേയുടെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്ന ഹൗറ സ്റ്റേഷനിൽ വച്ച് ഹനുഫ് ഖാത്തൂൻ എന്നാൽ ബംഗ്ലാദേശ് സ്വദേശിനി, റെയിൽവേ ജീവനക്കാരാൽ കൂട്ടബലാത്സംഗത്തിനിരയാക്കപ്പെട്ടു

ഹൗറ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ നടമാടി കൊണ്ടിരുന്ന സാമൂഹ്യ വിരുദ്ധരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും അക്രമ സംഭവങ്ങളും ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് ശ്രീമതി ചന്ദ്രിമ ദാസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ ഹർജി സമർപ്പിച്ചത്.

റെയിൽവേയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള കെട്ടിടത്തിൽ റെയിൽ യാത്രി നിവാസ് വെച്ചാണ് ബലാൽസംഗം നടന്നതെന്നും റെയിൽവേ ജീവനക്കാരാണ് കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതെന്നും കണ്ടെത്തിയ ഹൈക്കോടതി, ഹനുഫ് ഖാത്തൂന് നഷ്ടപരിഹാരമായി 10 ലക്ഷം രൂപ വിധിച്ചു. ഹൈക്കോടതി വിധിക്കെതിരെ പ്രതികൾ സുപ്രീംകോടതിയിൽ അപ്പീൽ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു.

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമ പ്രശ്നങ്ങൾ

● ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള നടപടിക്രമങ്ങളിലൂടെ നഷ്ടപരിഹാരം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുമോ?

● ഇരയ്ക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ റെയിൽവേ/യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ ബാധ്യസ്ഥമാണോ?

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

നഷ്ടപരിഹാരത്തിനായുള്ള ഇരയുടെ അവകാശവാദത്തിന്റെ സാധുത ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച കോടതി, ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു, "നഷ്ടപരിഹാരത്തിനായി ശ്രീമതി ഹനുഫ ഖാത്തുൺ സിവിൽ കോടതിയെ സമീപിക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള ഹർജിയിൽ ഈ വിഷയം പരിഗണിക്കാൻ പാടില്ലെന്നുമായിരുന്നു എതിർകക്ഷിയുടെ വാദം. പൊതുപ്രവർത്തകർ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനവുമായോ പൊതു കടമകളുടെ നിർവ്വഹണവുമായോ ബന്ധപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, സ്വകാര്യ നിയമപ്രകാരം നാശനഷ്ടങ്ങൾക്കായി ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്യാമെങ്കിലും, പൊതു നിയമപ്രകാരമുള്ള പ്രതിവിധി തുടർന്നും ലഭ്യമാകും.

ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 പ്രകാരം ഉറപ്പുനൽകുന്ന ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം പൗരന്മാർക്കും പൗരന്മാരല്ലാത്തവർക്കും ലഭ്യമാണ്. അവർക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ സംസ്ഥാനത്തിന് ഭരണഘടനാപരമായ ബാധ്യതയുണ്ടെന്നും അതിനാൽ, നഷ്ടപരിഹാരം അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ മുൻ വിധിക്ക് സാധ്യതയുണ്ടെന്നും കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

റെയിൽവേയിലെ ജീവനക്കാർ നടത്തിയ ബലാത്സംഗ കുറ്റത്തിന് കേന്ദ്രസർക്കാരിന് ബാധ്യതയുണ്ടെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി. “ഒരു ക്ഷേമരാഷ്ട്രത്തിൽ, ഒരു ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രതിരോധവും ഭരണവും മാത്രമല്ല വിദ്യാഭ്യാസം, വാണിജ്യം, സാമൂഹികം, സാമ്പത്തികം, വൈവാഹികം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിലേക്കും വ്യാപിക്കുമെന്ന്” കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

നർമ്മദാ ബച്ചാവോ ആന്ദോളൻ അഭി.

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ

MANU/SC/0046/2000

കേസിലെ വസ്തുതകൾ

1994-ൽ, ഡാം വിരുദ്ധ സംഘടനയായ ഹർജിക്കാരൻ, നർമ്മദാ നദീതടത്തിലെ ജലസ്രോതസ്സുകളുടെ ഏറ്റവും മികച്ച ഉപയോഗത്തിനായി ഏറ്റെടുക്കപ്പെട്ട സർദാർ സരോവർ അണക്കെട്ടിന്റെ നിർമ്മാണത്തെ എതിർത്ത് സുപ്രീംകോടതിയിൽ ഒരു റിട്ട് ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. പാരിസ്ഥിതിക അനുമതികളുടെ അഭാവം, അപകടകരമായ തോതിലുള്ള സ്ഥാനചലനം, അപര്യാപ്തമായ പുനരധിവാസ പദ്ധതി എന്നിവ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ഹർജിക്കാരൻ അണക്കെട്ടിന്റെ നിർമ്മാണം നിർത്തിവയ്ക്കാൻ ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാൻ ഹർജിയിലൂടെ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

തുടക്കത്തിൽ തന്നെ കോടതി പദ്ധതിയുടെ നേട്ടങ്ങൾ എടുത്തുപറഞ്ഞു. സർദാർ സരോവർ നിർമ്മിക്കുന്നതിന്റെ ഗുണഫലങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപരമായി പ്രതിപാദിക്കുകയും, പദ്ധതിയുടെ ചെലവും നേട്ടവും വിശകലനം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത 1990ലെ ലോകബാങ്ക് റിപ്പോർട്ടിനെ ആശ്രയിച്ച കോടതി, പദ്ധതി

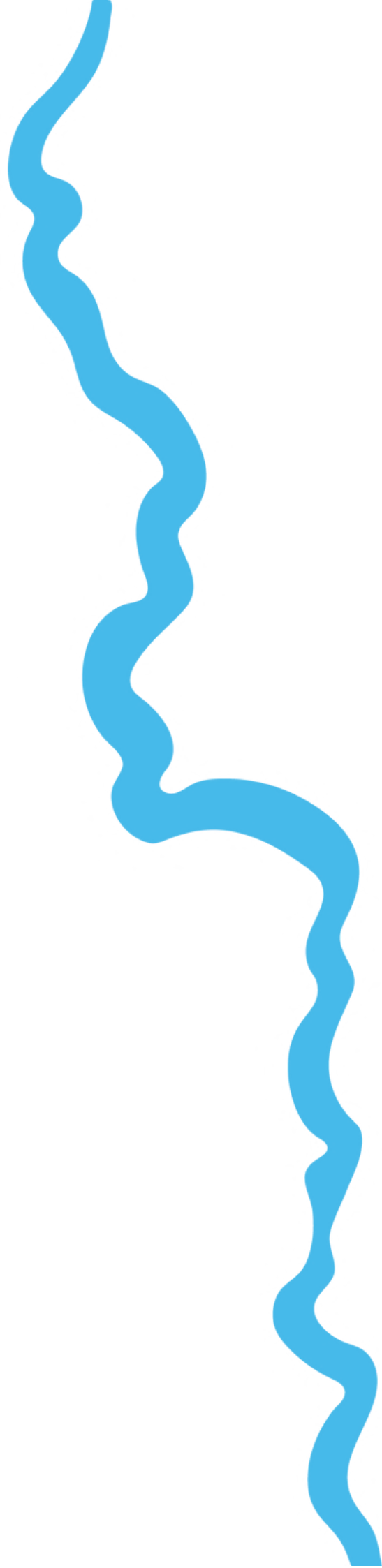
ദേശീയ താൽപ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന ഹർജിക്കാരന്റെ വാദം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. പ്രസ്തുത പദ്ധതിയുടെ പ്രാധാന്യവും നേട്ടങ്ങളും എണ്ണിപ്പറഞ്ഞ റിപ്പോർട്ട് ഈ പദ്ധതി മൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ഗുണങ്ങൾ, ഇത് സൃഷ്ടിക്കുന്ന പാരിസ്ഥിതികവും മാനുഷികവുമായ പ്രതികൂല ഘടകങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്താൽ ഏറെ മുകളിലാണെന്നും പ്രതിപാദിച്ചു.

ആവശ്യമായ പാരിസ്ഥിതിക അനുമതികളില്ലാതെ പദ്ധതി നിലവിൽ വന്നില്ല. ജലവിഭവ മന്ത്രാലയം, പരിസ്ഥിതി, വനം മന്ത്രാലയങ്ങൾ, ഗുജറാത്ത് സർക്കാർ എന്നിവ പദ്ധതിയുടെ പാരിസ്ഥിതിക ആഘാതം വിലയിരുത്തുന്ന അന്വേഷണങ്ങളുടെ വിശദമായ റിപ്പോർട്ടുകൾ സമർപ്പിച്ചു. ഇത് അംഗീകരിച്ച കോടതി, പദ്ധതി മൂലം ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന പാരിസ്ഥിതിക ഫലങ്ങളെല്ലാം സർക്കാർ പരിഗണിച്ചു എന്ന് വിലയിരുത്തി. ഈ നിർമ്മാണ പദ്ധതി പരിസ്ഥിതി വിരുദ്ധമാണെന്ന് ഹർജിക്കാരന്റെ വാദത്തിന് കടകവിരുദ്ധമായി, പ്രസ്തുത പദ്ധതി പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിന് ഏറെ സഹായകമാകുമെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി. പ്രളയ ഭീഷണി നേരിടുന്നതും , കുടിവെള്ളക്ഷാമം രൂക്ഷവുമായ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ പദ്ധതി ഒട്ടേറെ അനുകൂല ഫലങ്ങൾ നൽകുമെന്നും

, പ്രദേശത്തെ കാർഷിക മേഖലയ്ക്കും വനങ്ങൾക്കും ഉണർവ്വേ എന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

കുടിയിറക്കപ്പെട്ട ആദിവാസി, ഗോത്രവർഗ്ഗേതര കുടുംബങ്ങളുടെ പുനരധിവാസം സംബന്ധിച്ച ചോദ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, മതിയായ പുനരധിവാസ പദ്ധതി നിലവിലുണ്ടെന്ന് കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. 1979-ൽ തന്നെ, ജസ്റ്റിസ് വി.രാംസ്വാമിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ട്രിബ്യൂണൽ ഒരു പുനരധിവാസ പദ്ധതിക്ക് രൂപം നൽകിയിരുന്നു. അത് താഴെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു :

1. കൃഷിഭൂമിയുടെ 25 ശതമാനത്തിലധികം കൈവശം വച്ചിട്ടുള്ള കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഏറ്റെടുക്കപ്പെടുന്ന ഭൂമിയുടെ അതേ അളവിൽ ജലസേചനയോഗ്യമായ ഭൂമിക്ക് അർഹതയുണ്ട്. കൂടാതെ, ദുരിതബാധിതനായ ഓരോ വ്യക്തിക്കും സൗജന്യമായി ഭവനവും അതിനോട് ചേർന്ന് ഭൂമിയും അതിൽ പുനരധിവാസവും അനുവദിക്കും. അവർക്ക് സർക്കാർ വക പുനരധിവാസ സഹായധനവും ലഭിക്കും.
2. 100 കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂൾ എന്ന് കണക്കിന് പുറമേ, 500 കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഒരു പഞ്ചായത്ത് കാര്യാലയം, ഒരു

ഡിസ്പെൻസറി, ഒരു വിത്ത്
വിതരണശാല, ഒരു കുട്ടികളുടെ
പാർക്ക്, ഒരു ഗ്രാമ കുളം, ഒരു മത
ആരാധനാലയം എന്ന കണക്കിൽ,
പുനരധിവാസ മേഖലകളിൽ
സൗകര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കപ്പെടും ;
കുടിവെള്ള കിണർ, ഓരോ
കോളനിയെയും പ്രധാന
റോഡുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന
അപ്രോച്ച് റോഡ്, വൈദ്യുതീകരണം,
മാലിന്യ
സംസ്കരണസംവിധാനങ്ങൾ
തുടങ്ങിയവയും ഇതിൽ
ഉൾപ്പെടുന്നു.

പുനരധിവാസ പദ്ധതികൾ
നിരീക്ഷിക്കുന്നതിനും
നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുമായി
ചുമതലപ്പെടുത്തിയ,
ഏജൻസികളും ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദവും
കാര്യക്ഷമമായി
പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന്
കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

നർമ്മദ നിയന്ത്രണ അതോറിറ്റി:

1979 ലെ ട്രിബ്യൂണൽ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം സ്ഥാപിതമായ ഈ അതോറിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു:

- എസ്എസ്പിയുടെയും ഐഎസ്പിയുടെയും ആർ ആൻഡ് ആർ പ്രോഗ്രാമുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളെ/ഏജൻസികളെ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നതിന്.
- സർദാർ സരോവർ പ്രോജക്റ്റ് (എസ്എസ്പി), ഇന്ദിര (നർമ്മദ) സാഗർ പ്രോജക്റ്റ് (ഐഎസ്പി) എന്നീ പദ്ധതികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കലിന്റെ പുരോഗതി നിരീക്ഷിക്കുന്നതിന്.
- ബന്ധപ്പെട്ട സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ എസ്എസ്പി, ഐഎസ്പി എന്നീ പദ്ധതികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഗ്രാമങ്ങളിലെ, പദ്ധതി-ബാധിത കുടുംബങ്ങളുടെ പുനരധിവാസ പ്രവർത്തന പദ്ധതിയുടെ നടത്തിപ്പിന്റെ പുരോഗതി നിരീക്ഷിക്കുന്നതിന്.
- പുനരധിവാസ യജ്ഞങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, കാലാകാലങ്ങളിൽ (ആർ&ആർ) പ്രവർത്തന പദ്ധതി അവലോകനം ചെയ്യുക.
- പുനരധിവാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പുരോഗതി നിരീക്ഷിക്കുന്നതിനും വിലയിരുത്തുന്നതിനുമായി ഓരോ സംസ്ഥാനങ്ങളും ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഏജൻസികളുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ അവലോകനം ചെയ്യുക.
- ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റും പരിസ്ഥിതി, വനം മന്ത്രാലയവും പാരിസ്ഥിതികൾ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് ഐ.എസ്.പി, എസ്.എസ്.പി എന്നിവയ്ക്ക് നൽകിയ അനുമതി കണക്കിലെടുത്ത്, അണക്കെട്ടിന്റെ ഉയരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് പരിഗണിക്കുന്നതിനും, പുനരധിവാസ പരിപാടികളുടെ നടത്തിപ്പ് നിരീക്ഷിക്കുന്നതിനും അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിനും.
- ഐ.എസ്.പി, എസ്.എസ്.പി എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പുനരധിവാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഏതെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഏറ്റെടുക്കുക.

ഗുജറാത്ത്, മധ്യപ്രദേശ്, രാജസ്ഥാൻ എന്നീ മൂന്ന് സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പദ്ധതി-ബാധിതരായ കുടുംബങ്ങൾക്ക് അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ശബ്ദമുയർത്താൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന് പരാതി പരിഹാര സംവിധാനങ്ങൾ നിലവിൽ വരുകയുണ്ടായി.

അവസാനമായി ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതി താഴെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുകയുണ്ടായി :

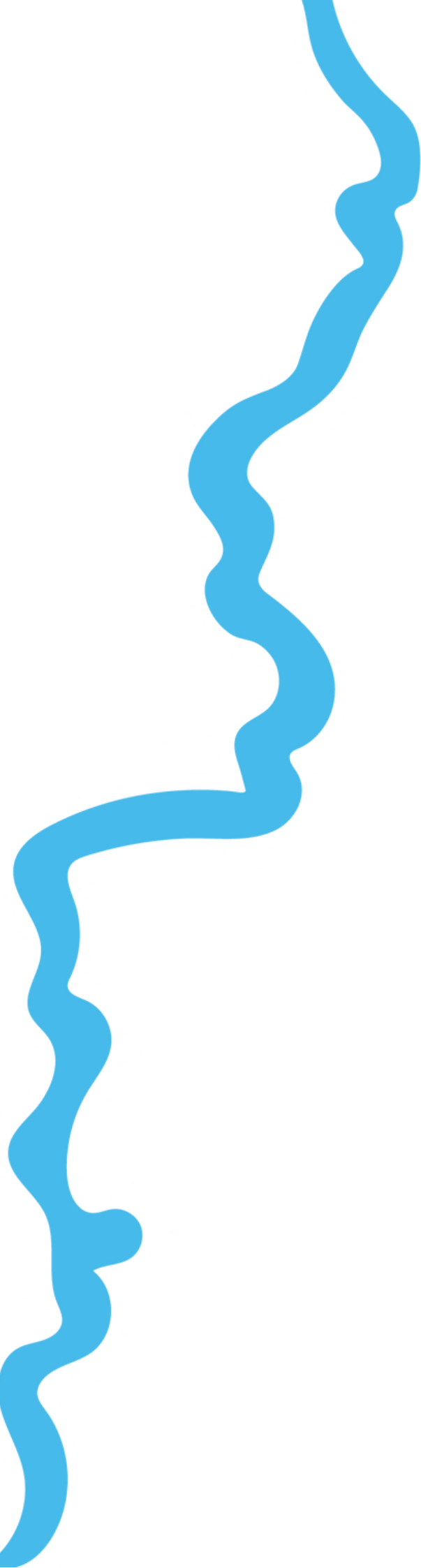
1. “ട്രിബ്യൂണലിന്റെ അവാർഡ് പ്രകാരം അണക്കെട്ടിന്റെ നിർമ്മാണം തുടരും”.

2. “റിലീഫ് ആൻഡ് റീഹാബിലിറ്റേഷൻ സബ് ഗ്രൂപ്പ് 90 മീറ്റർ വരെയുള്ള നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കിയതിനാൽ, ഉടൻ തന്നെ അത് ഏറ്റെടുക്കാനാകും.

ദുരിതാശ്വാസവും പുനരധിവാസവും നടപ്പിലാക്കുകയും, റിലീഫ് ആൻഡ് റീഹാബിലിറ്റേഷൻ സബ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ ക്ലിയറൻസ് ലഭിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ ഉയരം കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. മൂന്ന് പരാതി പരിഹാര അതോറിറ്റികളുമായി കൂടിയാലോചിച്ച ശേഷം റിലീഫ് ആൻഡ് റീഹാബിലിറ്റേഷൻ സബ് ഗ്രൂപ്പ് തുടർ നിർമ്മാണത്തിന് അനുമതി നൽകും.

3. “റിലീഫ് ആൻഡ് റീഹാബിലിറ്റേഷൻ സബ് ഗ്രൂപ്പിൽ നിന്നും എൻവയോൺമെന്റ് സബ് ഗ്രൂപ്പിൽ നിന്നും മുകളിൽ പറഞ്ഞ അനുമതികൾ നേടിയ ശേഷം, അണക്കെട്ടിന്റെ ഉയരം 90 മീറ്ററിൽ കൂടുതൽ ഉയർത്താനുള്ള അനുമതി നർമ്മദ കൺട്രാൾ അതോറിറ്റി കാലാകാലങ്ങളിൽ നൽകും”.

4. “ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ പരിസ്ഥിതി, വനം മന്ത്രാലയത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയുടെ കീഴിലുള്ള പരിസ്ഥിതി ഉപഗ്രൂപ്പ്, അണക്കെട്ടിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും, 90 മീറ്ററിൽ കൂടുതൽ നിർമ്മാണം നടത്തുന്നതിന് മുമ്പും, പരിസ്ഥിതി അനുമതി നൽകുന്നത് സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കണം”.

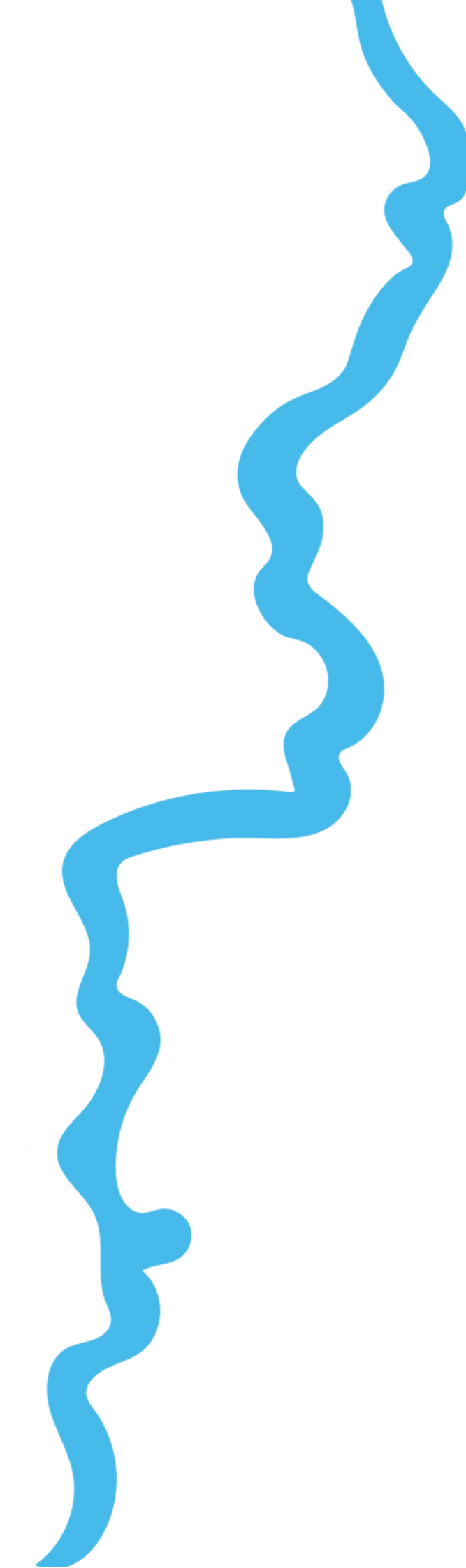
5. “ഭൂമി തിരിച്ചറിയൽ, അനുയോജ്യമായ ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കൽ, പദ്ധതിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ടവരെ പുനരധിവാസിപ്പിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ നടപടികൾ എന്നിവയിൽ കാര്യമായ വീഴ്ചകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്, പരാതി പരിഹാര അതോറിറ്റികളുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് കോടതിക്ക് ബോധ്യമായി. അവാർഡ് നടപ്പാക്കാനും ആശ്വാസ ധനസഹായം വിതരണം ചെയ്യുവാനും മധ്യപ്രദേശ്, മഹാരാഷ്ട്ര, ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനങ്ങളോട് ഞങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ സംസ്ഥാനങ്ങൾ, എൻസിഎയോ റിവ്യൂ കമ്മിറ്റിയോ അല്ലെങ്കിൽ പരാതി പരിഹാര അതോറിറ്റികളോ നൽകുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്” .

6. "പാരിസ്ഥിതിക അനുമതിക്ക് കീഴിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ കാര്യമായി പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, എൻസിഎയും പരിസ്ഥിതി ഉപഗ്രൂപ്പും പരിസ്ഥിതിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ മാത്രമല്ല, പുനഃസ്ഥാപിക്കാനും മെച്ചപ്പെടുത്താനും എല്ലാ നടപടികളും സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് തുടരും."

7. “പുനർനിർമ്മാണം, ഏറ്റെടുക്കപ്പെടേണ്ട ദുരിതാശ്വാസ പുനരധിവാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എൻസിഎ ഇന്നു മുതൽ നാലാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു കർമ്മപദ്ധതി തയ്യാറാക്കും. അണക്കെട്ടിന്റെ ഉയരം

വർധിപ്പിക്കുന്നതിനൊപ്പം ദുരിതാശ്വാസവും പുനരധിവാസവും ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് അത്തരമൊരു പ്രവർത്തന പദ്ധതി ഒരു സമയപരിധി നിശ്ചയിക്കും. ഓരോ സംസ്ഥാനവും എൻസിഎ തയ്യാറാക്കിയ ആക്ഷൻ പ്ലാനിലെ നിബന്ധനകൾ പാലിക്കുകയും എന്തെങ്കിലും തർക്കമോ ബുദ്ധിമുട്ടോ ഉണ്ടായാൽ റിവ്യൂ കമ്മിറ്റിക്ക് വിശദീകരണം നൽകുകയും ചെയ്യണം. എന്നിരുന്നാലും, ദുരിതാശ്വാസത്തിനും പുനരധിവാസത്തിനുമായി ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എൻസിഎയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കാൻ ഓരോ സംസ്ഥാനവും ബാധ്യസ്ഥരായിരിക്കും”.

8. “എൻസിഎയുടെ ഇടപെടലിലൂടെ പരാതിപരിഹാരനടപടികൾ സാധ്യമാകാതെ വരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ , റിവ്യൂ കമ്മിറ്റി ആവശ്യമായി വരുമ്പോഴെല്ലാം യോഗം ചേരും. ഏത് സാഹചര്യത്തിലായാലും, അണക്കെട്ടിന്റെ നിർമ്മാണ പുരോഗതിയും ആർ&ആർ പരിപാടികളുടെ നടത്തിപ്പും നിരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി മൂന്ന് മാസത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും അവലോകന സമിതി യോഗം ചേരേണ്ടതാണ്. ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ അവാർഡ് നടപ്പാക്കുന്നതിൽ ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും അത് അവലോകന കമ്മിറ്റിയിൽ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, കമ്മിറ്റിക്ക് അന്തിമ തീരുമാനത്തിനായി അത് പ്രധാനമന്ത്രിക്ക് റഫർ ചെയ്യാം”.

9. “ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ആർ & ആർ പ്രോഗ്രാമുകൾ കൃത്യമായി നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് അതത് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഉചിതമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിന് പരാതി പരിഹാര അതോറിറ്റികൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഉചിതമായ ഉത്തരവുകൾക്കായി റിവ്യൂ കമ്മിറ്റിയെ സമീപിക്കുക.

10. “ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ ഉദ്യമങ്ങളും കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ പൂർത്തീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കും”.

എം സി മേത്ത അഭി. കമൽനാഥ്

MANU/SC/o189/2002

കേസിലെ വസ്തുതകൾ

1990-ൽ സ്പാൻ മോട്ടൽസ് ഉടമകളായ സ്പാൻ മോട്ടൽസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്. ലിമിറ്റഡ്, സ്പാൻ ക്ലബ്ബ് എന്ന പേരിൽ ഒരു സംരംഭം ആരംഭിച്ചു. വൻതോതിൽ വനഭൂമി ഉൾപ്പെടെയുള്ള വലിയ പ്രദേശങ്ങൾ കയ്യേറിയാണ് ക്ലബ്ബ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത്. അന്നത്തെ പരിസ്ഥിതി, വനം മന്ത്രി കമൽനാഥിന്, സ്പാൻ മോട്ടൽസുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമുണ്ടെന്നും, 1994-ൽ കമ്പനിക്ക് ഭൂമി ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനും പാട്ടത്തിന് നൽകുന്നതിനും അദ്ദേഹം ഉത്തരവാദിയായിരുന്നെന്നും ആരോപണമുയർന്നു. തരത്തിലുള്ള കൈയേറ്റം ബിയാസ് നദിയുടെ നീരൊഴുക്കിലേക്ക് നയിച്ചു, ഗതിമാറി ഒഴുകുകയും സ്പാൻ ക്ലബ്ബിന്റെ കെട്ടിടസമുച്ചയങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ബുൾഡോസറും മണ്ണുമാന്തി യന്ത്രവും ഉപയോഗിച്ച് ബന്ധപ്പെട്ട മാനേജ്മെന്റ് രണ്ടാം തവണയും നദിയുടെ ഗതി മാറ്റി. 1995-ൽ ഒരു വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടാവുകയും ക്ലബ്ബിന് 105 കോടിയുടെ നാശനഷ്ടം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

1996-ൽ കോടതി ഒരു വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചു:

ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റും പരിസ്ഥിതി, വനം മന്ത്രാലയവും നൽകിയ മുൻകൂർ അനുമതിയും മോട്ടേലിന് അനുകൂലമായ പാട്ടു രേഖയും റദ്ദാക്കി.

ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സർക്കാരിന് ഈ പ്രദേശം ഏറ്റെടുത്ത് യഥാർത്ഥ സ്വാഭാവിക അവസ്ഥയിലേക്ക് പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ നിർദ്ദേശം നൽകി.

പ്രദേശത്തിന്റെ പാരിസ്ഥിതിക സന്തുലിതാവസ്ഥയും സുരക്ഷിതാന്തരീക്ഷവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ ചിലവ് വഹിക്കുന്നതിനായി മോട്ടൽ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകണം.

മോട്ടൽ, നദീതടത്തിലും ബിയാസ് നദിയുടെ തീരത്തും ഉണ്ടാക്കിയ വിവിധ നിർമ്മിതികൾ മൂലം ഉണ്ടായ മലിനീകരണം നീക്കം ചെയ്യാൻ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം.

മോട്ടൽ, ശുദ്ധീകരിക്കാത്ത മാലിന്യങ്ങൾ നദിയിലേക്ക് ഒഴുക്കാൻ പാടില്ല. മോട്ടൽ സ്ഥാപിച്ച മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ ഉപകരണങ്ങൾ / ട്രീറ്റ്മെന്റ് പ്ലാന്റുകൾ ഹിമാചൽ പ്രദേശ് മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ ബോർഡ് ശാസ്ത്രീയ പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കും. മോട്ടൽ പുറന്തള്ളുന്ന മാലിന്യങ്ങൾ/മാലിന്യങ്ങൾ നിശ്ചിത മാനദണ്ഡങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമല്ലെങ്കിൽ, സംരംഭത്തിന് എതിരെ നിയമാനുസൃതമായ നടപടി സ്വീകരിക്കും.

ഹിമാചൽ പ്രദേശ് മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ ബോർഡ്, ബിയാസ് നദിയിലേക്ക് ശുദ്ധീകരിക്കാത്ത മാലിന്യങ്ങൾ പുറന്തള്ളാൻ യാതൊരു തരത്തിലും അനുവദിക്കുകയില്ല. കുളു-മണാലി പ്രദേശത്തെ എല്ലാ ഹോട്ടലുകളും/സ്ഥാപനങ്ങളും/ഫാക്ടറികളും ബോർഡ് പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുകയും, അവയിലേതെങ്കിലും .

സംസ്കരിക്കാത്ത മാലിന്യം/
മാലിന്യങ്ങൾ നദിയിലേക്ക്
ഒഴുക്കിയാൽ,
നിയമാനുസൃതമായ നടപടികൾ
സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും

1996-ലെ വിധിയിലൂടെ
തീർപ്പാക്കപ്പെട്ട കേസ്,
മലിനീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട
പിഴയുടെ അളവ് നിർണ്ണയിക്കാൻ
വീണ്ടും കോടതി മുമ്പാകെ
പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു.

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമപ്രശ്നം

ഈ കേസിൽ
ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചോദ്യം,
മലിനീകരണവുമായി
ബന്ധപ്പെട്ട
ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെ
വ്യാപ്തിയും, പിഴയുടെ
അളവും അവർ നൽകാൻ
ബാധ്യസ്ഥരായ
നാശനഷ്ടങ്ങളുടെ
സ്വഭാവവും
സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു.

=

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

പരിസ്ഥിതിക്ക് ഹാനി വരുത്തുന്നത് ഭരണഘടന ഉറപ്പുനൽകുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങളെ ഹനിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണെന്നും അതിനാൽ നാശനഷ്ടങ്ങൾ പുനരുദ്ധാരണ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല, ഇരകൾക്കുള്ള നഷ്ടപരിഹാരമായും കണക്കാക്കപ്പെടണം എന്ന് കോടതി വിധിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ഭരണഘടനയുടെ 21- അനുച്ഛേദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ "ജീവൻ" ആവശ്യമായ വായു, ജലം, മണ്ണ് എന്നീ അടിസ്ഥാന പാരിസ്ഥിതിക ഘടകങ്ങളുടെ ലഭ്യതയിലുള്ള ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ലംഘനം "ജീവൻ" അപകടകരമാണ്.

ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 പ്രകാരമുള്ള അവകാശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, ഈ കോടതി, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച നിയമങ്ങളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു പുറമേ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14, 21 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള മൗലികാവകാശങ്ങളും പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുകയും ഇത്തരത്തിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അവകാശലംഘനം പാരിസ്ഥിതിക സന്തുലിതാവസ്ഥയെ ബാധിക്കുമെന്ന് മാത്രമല്ല, ആ അസ്വസ്ഥത മൂലം ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന ഇരകൾക്കും ദുഷ്ഘടലങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യും.

ഈ കേസിൽ കോടതി മാതൃകാപരമായ നാശനഷ്ടങ്ങളുടെ തത്വം, മലിനീകരണത്തിന് ഉത്തരവാദിയുടെ ബാധ്യതാ തത്വം എന്നിവ സ്ഥാപിച്ചു. കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി: "മലിനീകരണം സിവിൽ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന ഒരു കുറ്റമാണ്. അതിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച്, സമൂഹത്തിന് ആകെ ഹാനി വരുത്തുന്ന ഒരു ദുഷ്പ്രവർത്തിയാണ്. അതിനാൽ,

SPAN HOTEL

മലിനീകരണത്തിന് ഉത്തരവാദിയായ വ്യക്തി, പരിസ്ഥിതിയുടെ സന്തുലിതാവസ്ഥയും സ്വാഭാവിക പരിതസ്ഥിതിയും പുനസ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകണം. ഈ പ്രവർത്തി മൂലം നഷ്ടം സംഭവിച്ചവർക്കും അയാൾ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകണം. ഈ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി അനുച്ഛേദം 32ൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നതല്ല, മറിച്ച് ഒരു പൊതുതാൽപര്യ ഹർജിയിലോ റിട്ട് പെറ്റിഷനിയിലോ കോടതിക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാവുന്നതാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ നടപടിക്രമങ്ങൾക്ക് പുറമേ, മലിനീകരണത്തിന് ഉത്തരവാദിയായ വ്യക്തിക്ക് മാതൃകാപരമായ ശിക്ഷാവിധി നൽകാനും ഈ കോടതിക്ക് കടമയുണ്ട്. ഭാവിയിൽ മലിനീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യും വിധം ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാൻ രാജ്യത്തെ നിയമസംവിധാനം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീംകോടതി ഈ കേസിൽ മാതൃകാപരമായി സ്പാൻ ഹോട്ടൽ ശൃംഖലയ്ക്ക് പത്തുലക്ഷം രൂപ പിഴ ശിക്ഷയായി വിധിച്ചു.

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ അഭി. അസോസിയേഷൻ ഫോർ ഡെമോക്രാറ്റിക് റിഫോംസ് MANU/SC/0394/2002

വസ്തുതകൾ

സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ, ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലം, അവരുടെ സ്വത്ത്, ബാധ്യതകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ വോട്ടർമാർക്ക് കൂടി ലഭ്യമാക്കണമെന്ന് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനോട് നിർദ്ദേശിച്ച ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ സുപ്രീം കോടതിയെ സമീപിച്ചു.

നിയമചോദ്യം

1. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്ന വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ച പ്രസക്തമായ വിവരങ്ങൾ അറിയാൻ വോട്ടർമാർക്ക് അവകാശമുണ്ടോ?
2. ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവുപ്രകാരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന് അധികാരമുണ്ടോ?

വിധി

പൊതുപ്രവർത്തകരെയും സ്ഥാനാർത്ഥികളെയും കുറിച്ച് അറിയാൻ പൗരന്മാർക്ക് അവകാശമുണ്ടെന്നും അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ, ക്രിമിനൽ, വിദ്യാഭ്യാസ പശ്ചാത്തലം എന്നിവയടക്കം, ഈ അവകാശം ഭരണഘടനാപരമായ അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ആശയപ്രകടനത്തിനുമുള്ള അവകാശത്തിൽ നിന്നാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതെന്നും കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ മുൻകാലങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയാനുള്ള അവകാശം വോട്ടർമാർക്ക് ലഭ്യമാക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത തിരിച്ചറിഞ്ഞ് കോടതി പറഞ്ഞു:

"ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, നിരക്ഷര വോട്ടർ പോലും, മത്സരിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിയെപ്പറ്റി ശരിയായി അറിയുകയും ബോധിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ആ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസക്തമായ മാനദണ്ഡങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കും. ജനാധിപത്യത്തിൽ, ആനുകാലിക തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ, പൗരന്മാരുടെയും- വോട്ടർമാരുടെയും പ്രയോജനത്തിനും, രാജ്യത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമമായ ഭരണത്തിനുമായി നടത്തപ്പെടുന്നു. ഒരു ജനാധിപത്യ ഗവൺമെന്റിൽ, വോട്ടർമാർക്ക് അങ്ങേയറ്റം പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

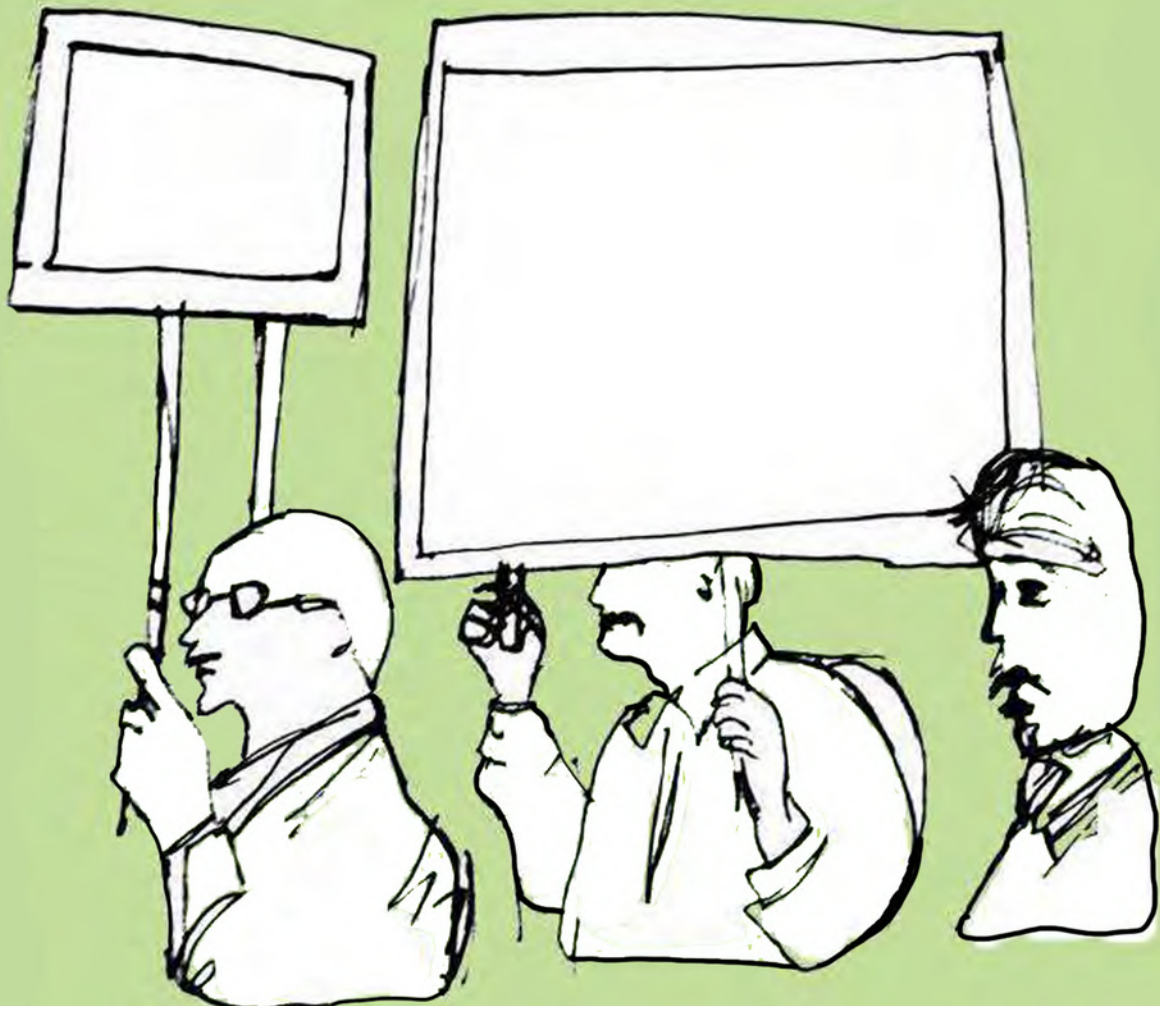

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 19(1)(എ) യുടെ പരിധിയിൽ വോട്ടർമാരുടെ വിവരാവകാശം കൊണ്ടുവന്ന്, കോടതി പറഞ്ഞു: നമ്മുടെ ഭരണഘടനയ്ക്ക് കീഴിൽ, അനുച്ഛേദം 19(1)(എ) അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യവും ആവിഷ്കാര സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകുന്നു. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് വേളയിൽ വോട്ടർമാർ അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യവും ആവിഷ്കാര സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെയാണ്; അതിനാൽ, ഈ ആവശ്യത്തിനായി, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ നിർബന്ധമാണ്." പൗരന്മാർക്ക്, സ്ഥാനാർത്ഥികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരാവകാശം ഉറപ്പാക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 324 ഉദ്ധരിച്ച്, കോടതി പറഞ്ഞു: നിയമം നിശ്ശബ്ദമായ സാഹചര്യത്തിൽ, സ്വതന്ത്രവും നീതിയുക്തവുമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാര സംഭരണിയാണ് അനുച്ഛേദം 324. ഒരു വലിയ ജനാധിപത്യത്തിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ ഉയർന്നുവന്നുവന്നുവന്ന അനന്തവും വൈവിധ്യവുമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഭരണഘടനയുടെ ഒരു സൃഷ്ടിയെന്ന നിലയിൽ കമ്മീഷന് അവശിഷ്ട അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകൾ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ ഭരണഘടന ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്, കാരണം ഓരോ ആകസ്മികതയും മുൻകൂട്ടി കാണാൻ കഴിയില്ല, അല്ലെങ്കിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് പോലെ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ നിയമനിർമ്മാണം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ, ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് വഴി കമ്മീഷന് ശൂന്യത നികത്താനാകും.

മുൻ ക്യാപ്റ്റൻ ഹരിഷ് ഉപ്പൽ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ

MANU/SC/1141/2002

വസ്തുതകൾ

ഈ ഹർജികളിലെല്ലാം അഭിഭാഷകരുടെ പണിമുടക്കുകൾ കൂടാതെ/ അല്ലെങ്കിൽ ബഹിഷ്കരിക്കാനുള്ള ആഹ്വാനങ്ങൾ നിയമവിരുദ്ധമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

നിയമചോദ്യം

അഭിഭാഷകർക്ക് സമരം ചെയ്യാനും കൂടാതെ/ അല്ലെങ്കിൽ കോടതി ബഹിഷ്കരണത്തിന് ആഹ്വാനം ചെയ്യാനും അവകാശമുണ്ടോ?

വിധി

അഭിഭാഷകരുടെ സമരം നിയമവിരുദ്ധവും അധാർമ്മികവുമാണെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി. കേസുകൾ കേൾക്കാനും തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാനുമുള്ള കോടതിയുടെ ബാധ്യത തിരിച്ചറിഞ്ഞ ബെഞ്ച്, അഭിഭാഷകർ സമരത്തിലായതുകൊണ്ട് മാത്രം കോടതിക്ക് കേസ് മാറ്റിവയ്ക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. അഭിഭാഷകനോ കക്ഷിയോ കോടതിയിൽ ഹാജരായില്ലെങ്കിൽ, നിയമത്തിൽ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ആവശ്യമായ അനന്തരഫലങ്ങൾ പിന്തുടരും.

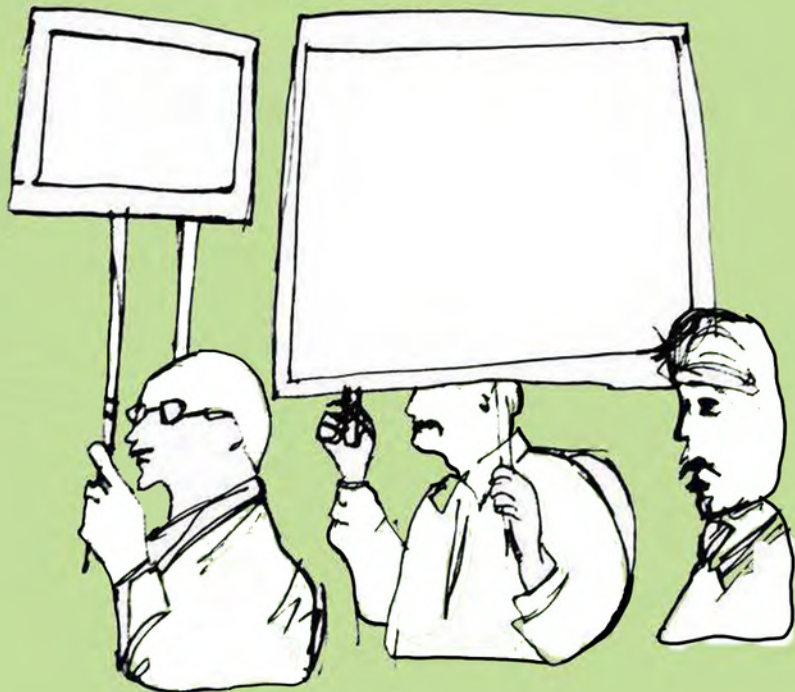
കോടതികളുടെ സുഗമമായ പ്രവർത്തനം ഉറപ്പാക്കുന്നതിൽ ബാർ കൗൺസിലിന്റെ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് കോടതി പറഞ്ഞു, ബാർ കൗൺസിൽ കോടതികളുടെ അന്തസ്സ് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കണമെന്നും, അസാൻമാർഗ്ഗികമായ പെരുമാറ്റങ്ങളുണ്ടാക്കിയില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കണമെന്നും കോടതി പറഞ്ഞു.

സുപ്രീം കോടതിക്കും ഹൈക്കോടതിക്കും യഥാക്രമം ചട്ടങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാൻ അധികാരം നൽകിയിട്ടുള്ള ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം

145 ഉം അഭിഭാഷക നിയമത്തിലെ
വകുപ്പ് 30 ഉം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി,
അഭിഭാഷകരുടെ പെരുമാറ്റ
ദുഷ്യത്തിനും അല്ലെങ്കിൽ
കുറ്റകരമായ
അവഹേളനത്തിനും, ബാർ
കൗൺസിലുകളുടെ അധികാര
പരിധിക്കപ്പുറത്ത് ചട്ടങ്ങൾ
രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുമെന്ന്
കോടതി ബാറിന് മുന്നറിയിപ്പ്
നൽകി.

അതിനാൽ, സമരം ചെയ്യാനുള്ള
അവകാശം നിലവിലുണ്ടെന്നും
ഒരു അപൂർവ്വ സാഹചര്യം
അങ്ങനെ
ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ
അത് പ്രയോഗിക്കാമെന്നും

കോടതി അംഗീകരിച്ചു.
എന്നിരുന്നാലും, നീതിന്യായ
വ്യവസ്ഥയിൽ അഭിഭാഷകർ
വഹിക്കുന്ന സുപ്രധാന പങ്കിന്റെ
പേരിൽ സമരം ചെയ്യാനുള്ള
അവരുടെ അവകാശം സുപ്രീം
കോടതി പരിമിതപ്പെടുത്തി.

മറ്റെല്ലാവർക്കും ഈ പവിത്രമായ
അവകാശം പൂർവ്വാധികം
ശക്തിയോടെ തുടരുകയും
ചെയ്തു.

പി.യു.സി.എൽ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ

MANU/SC/0234/2003

വസ്തുതകൾ

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ അഭി. അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഡെമോക്രാറ്റിക് റിഫോംസ് കേസിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പൂർവ്വകാലത്തെപ്പറ്റി അറിയാൻ എല്ലാ പൗരനും/ വോട്ടർക്കും അവകാശമുണ്ടെന്ന് സുപ്രീം കോടതി വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. ഇത്തരമൊരു അവകാശം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥികൾ അവരുടെ ക്രിമിനൽ രേഖകൾ, വിദ്യാഭ്യാസ പശ്ചാത്തലം, സ്വത്ത്, ബാധ്യതകൾ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനിൽ സമർപ്പിക്കണമെന്ന് കോടതി നിർബന്ധമാക്കി.

എന്നിരുന്നാലും, 2002-ലെ ജനപ്രാതിനിധ്യ ഭേദഗതി നിയമത്തിലൂടെ, അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഡെമോക്രാറ്റിക് റിഫോംസ് കേസിൽ നൽകിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നിയമസഭ അസാധുവാക്കി. തന്നിരിക്കുന്ന കേസിലെ ഹർജിക്കാരൻ ജനപ്രാതിനിധ്യ നിയമത്തിലെ 33 ബി വകുപ്പിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തു, അത് സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് പരിമിതപ്പെടുത്തി. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 19(1) (എ) പ്രകാരം ഒരു പൗരന് ഉറപ്പുനൽകിയിട്ടുള്ള അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശത്തിന്റെ അപര്യപ്തതയും ലംഘനവുമാണ് ഈ വകുപ്പ് കണ്ടെത്തിയത്.

നിയമചോദ്യങ്ങൾ

- ജനപ്രാതിനിധ്യ നിയമത്തിന്റെ 33 ബി വകുപ്പ്, സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പൂർവ്വിക പാശ്ചാത്തലം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ അനുച്ഛേദം 19(1) (എ) യുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്നുവോ?
- ഡെമോക്രാറ്റിക് റിഫോംസ് അസോസിയേഷൻ കേസിൽ, തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ കോടതി നൽകിയ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് പാർലമെന്റ് അതിന്റെ അധികാരപരിധി മറികടന്ന് പ്രവർത്തിച്ചുവോ?

വിധി

ജനാധിപത്യത്തിൽ വോട്ടറുടെ പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, വോട്ടർമാർക്ക് അവരുടെ സ്ഥാനാർത്ഥികളെക്കുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങൾ അറിയാനുള്ള അവകാശം അനുച്ഛേദം 19(1)(എ)-ൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് സുപ്രീം കോടതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. വോട്ട് ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം മൗലികാവകാശമായിരിക്കില്ലെങ്കിലും, വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്തുന്ന നടപടിയിലൂടെ അത് അനുച്ഛേദം 19(1)(എ) യുടെ ഭാഗമായി മാറുന്നു.

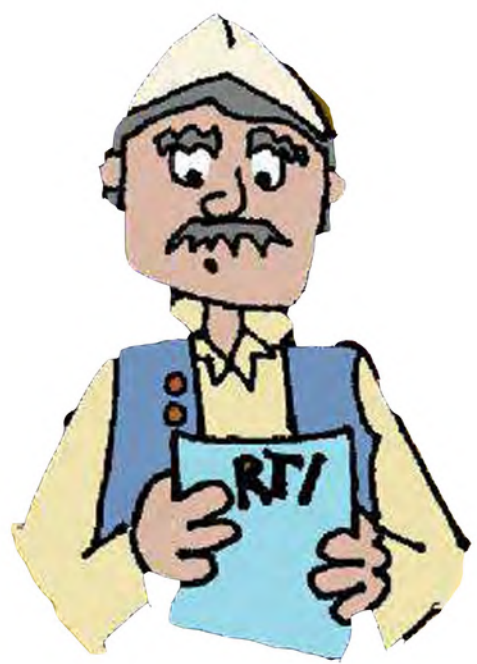
സ്ഥാനാർത്ഥികളെക്കുറിച്ച് അറിയാനുള്ള പൗരന്റെ അവകാശവും സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ സ്വകാര്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശവും സന്തുലിതമാക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, പൊതുകാര്യങ്ങൾ, ഭരണം, സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ വ്യക്തിജീവിതത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചില മാനദണ്ഡങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നിരുന്നാലും, സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ സ്വകാര്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശം ഒരു പൊതുതാൽപ്പര്യത്തിന് വിധേയമാണെന്ന് കോടതി ഉറപ്പിച്ചു.

അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഡെമോക്രാറ്റിക് റിഫോംസ് കേസിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ അഡ്ഹോക്ക് സ്വഭാവമുള്ളതാണെന്ന വസ്തുത കോടതി അംഗീകരിച്ചെങ്കിലും അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിഷയത്തിൽ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുമ്പോൾ അവർക്ക് അർഹമായ വെയിറ്റേജ് നൽകണമെന്ന് കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഈ വിവാദ നിയമത്തിന്റെ 33 ബി വകുപ്പ് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി. കോടതി അതിന്റെ തീരുമാനത്തിന് ഇനിപ്പറയുന്ന കാരണങ്ങൾ നൽകി:

"വിവരാവകാശം മരവിപ്പിക്കുകയും സ്തംഭിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുപകരം അതിനെ വളരാൻ അനുവദിക്കണം; എന്നാൽ 33 ബി-യുടെ നിർദ്ദിഷ്ട വ്യവസ്ഥ, അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് സഹായകമായ അത്തരം വിവരങ്ങളുടെ ഒഴുക്കിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു."

വകുപ്പ് 33 ബി അപലപിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്റെ രണ്ടാമത്തെ കാരണം, ഭേദഗതിയിലൂടെ പ്രത്യേകമായി നൽകിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ മാത്രം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പരിധി തടയുന്നതിലൂടെ, വിവരങ്ങളുടെ സുപ്രധാന വശങ്ങളിലൊന്നായ ആസ്തികളുടെയും ബാധ്യതകളുടെയും വെളിപ്പെടുത്തൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുന്നതിൽ പാർലമെന്റ് പരാജയപ്പെട്ടു.

അങ്ങനെ അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി വിവരാവകാശം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുന്നതിൽ ഗണ്യമായ തോതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. നിയമനിർമ്മാണസഭ ഇപ്പോൾ നൽകിയിട്ടുള്ള വിവരാവകാശം ഒരു അവശ്യകാര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ല, എന്നാൽ ഇനിമുതൽ ചർച്ച ചെയ്തതുപോലെ ആസ്തികളും ബാധ്യതകളും സംബന്ധിച്ച മറ്റൊരു അവശ്യ വശം അവഗണിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, പാർലമെന്റ് പൗരന്മാർക്ക് നൽകേണ്ട ആവശ്യമായ വിവരങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ അനാവശ്യമായി നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തി, അനുച്ഛേദം 19(1) (എ)ൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന ജാമ്യവ്യവസ്ഥയെ അതുവഴി തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു."

നിർദ്ദിഷ്ട വസ്തുതകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സ്ഥാനാർത്ഥികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നതിനെപ്പറ്റി കോടതി ചർച്ച ചെയ്തു.

•ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലവും സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കെതിരെ നിലനിൽക്കുന്ന ക്രിമിനൽ കേസുകളും സംബന്ധിച്ച്- ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പാർലമെന്റ് നൽകിയ ജനപ്രാതിനിധ്യ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 33 എ പര്യാപ്തമാണെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി.

• ആസ്തികളും ബാധ്യതകളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് സംബന്ധിച്ച്- പൗരന്മാർക്ക് വിവരാവകാശം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുന്നതിന് സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ ആസ്തികളും ബാധ്യതകളും വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടത് അനിവാര്യമാണെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി.

സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പൊതു അവബോധം, സ്ഥാനാർത്ഥി തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ശേഷം സ്വന്തം പേരിലോ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ പേരിലോ ജീവിതപങ്കാളിയുടെയോ ആശ്രിതരായ കുട്ടികളുടെയോ പേരിലോ സ്വന്തം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയുന്നതിന് വളരെയധികം സഹായിക്കും. സ്ഥാനാർത്ഥി വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ശ്രമിക്കുന്ന സമയത്ത്, പൗരന്മാർക്ക്/ വോട്ടർമാർക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് മുമ്പും ശേഷവും സ്വത്തുക്കളുടെ താരതമ്യ ധാരണ ഉണ്ടായിരിക്കും, അങ്ങനെ ഉയർന്ന പൊതു ഭരണ ഓഫീസ് സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ സ്വന്തം വളർച്ചയ്ക്കായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് വിലയിരുത്തലിന്

സഹായിക്കും. പെട്ടെന്ന് പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാര ദുർവിനിയോഗത്തിന് എതിരായ ഒരു പരിശോധനയായി ഈ വെളിപ്പെടുത്തൽ വർത്തിക്കും -ആർക്കും നിഷേധിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു അധാർമികത, നമ്മുടെ ജനാധിപത്യ രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ സ്പെക്ട്രത്തിൽ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നു, ബാധ്യതകളെ സംബന്ധിച്ച വെളിപ്പെടുത്തലോടെ സ്ഥാനാർത്ഥി പൊതു ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കോ സർക്കാരിനോ കുടിശ്ശിക നൽകാനുണ്ടോ എന്ന് വോട്ടർമാർക്ക് അറിയാൻ സാധിക്കും. അത്തരം വിവരങ്ങൾ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ മുൻകാല പ്രവണതകളെക്കുറിച്ചും പൊതുപണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇടപാടുകളെപ്പറ്റിയും അറിയുന്നതിൽ സുപ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നു."

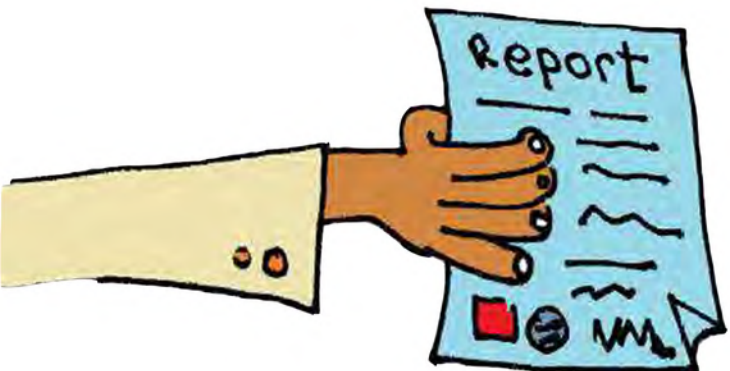
• വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതകൾ സംബന്ധിച്ച് - ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 19(1)(എ) പ്രകാരം സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതകൾ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടത് വിവരാവകാശത്തിന്റെ ഒരു അനിവാര്യ ഘടകമാണെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല.

രാമേശ്വർ പ്രസാദ് മുതൽ പേർ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ

MANU/SC/0399/2006
വസ്തുതകൾ

2005-ൽ ബിഹാർ നിയമസഭയിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെത്തുടർന്ന് ഒരു പാർട്ടിക്കും സ്വന്തമായി സർക്കാർ രൂപീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ അനുച്ഛേദം 356 പ്രകാരം രാഷ്ട്രപതി ഭരണം ഏർപ്പെടുത്തി വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും നിയമസഭയെ അനിശ്ചയതയിതാവസ്ഥയിലാക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട്, അധികാരം നേടുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയുള്ള കുതിരക്കച്ചവടവും, വലിയ തോതിലുള്ള കുറുമാറ്റങ്ങളും പിടികൂടി. ഗവർണ്ണർ ഏപ്രിൽ 27 നും മെയ് 21 നും രാഷ്ട്രപതിക്ക് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. ഗവർണ്ണറുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാഷ്ട്രപതി ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ ആദ്യ യോഗത്തിന് മുമ്പ് തന്നെ നിയമസഭ പിരിച്ചുവിട്ടു.

ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം രാഷ്ട്രപതിയുടെ നിയമസഭ പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ഉത്തരവിന്റെ കാലാവധി, ഭരണഘടനാസാധുത, നിയമ സാധുത എന്നിവ ചോദ്യം ചെയ്താണ് റിട്ട് ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്തത്.

നിയമചോദ്യം

- ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 174(2) (ബി) പ്രകാരം നിയമസഭയെ അതിന്റെ ആദ്യ യോഗം നടക്കുന്നതിന് മുമ്പ് പിരിച്ചുവിടുന്നത് അനുവദനീയമാണോ?
- 2005 മെയ് 23-ന് ബീഹാർ നിയമസഭ പിരിച്ചുവിട്ട പ്രഖ്യാപനം നിയമവിരുദ്ധവും ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധവുമാണോ?
- അങ്ങനെയൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മുമ്പ് നിലനിന്നിരുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് മടങ്ങേണ്ടതുണ്ടോ?
- ഗവർണ്ണർക്ക് ഉൻമൂക്തി നൽകുന്നത്തിൽ 361- 0 അനുച്ഛേദത്തിന്റെ വ്യാപ്തി എന്താണ്?

വിധി

‘നിയമസഭയുടെ കാലാവധിയും’ ‘നിയമസഭയുടെ രൂപവത്കരണവും’ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി. അനുച്ഛേദം 172 ആദ്യത്തേത് കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, 1951 ലെ ജനപ്രാതിനിധ്യ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 73 രണ്ടാമത്തേത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. ആദ്യ യോഗത്തിന് മുമ്പ് നിയമസഭ പിരിച്ചുവിടുന്നതിനെ നിരോധിക്കതക്ക തരത്തിലുള്ള ഭരണഘടനാപരമായോ നിയമപരമായോ വ്യവസ്ഥകളൊന്നുമില്ല. 1951ലെ ജനപ്രാതിനിധ്യ നിയമത്തിന്റെ 73- 0 വകുപ്പ് പ്രകാരമാണ് ബീഹാർ നിയമസഭ രൂപീകരിച്ചത്. അങ്ങനെ, അനുച്ഛേദം 174(2) പ്രകാരം നിയമസഭയുടെ ആദ്യ യോഗം നടക്കാതെ പിരിച്ചുവിടാനാകില്ലെന്ന ഹർജിക്കാരന്റെ വാദം തള്ളപ്പെട്ടു.

നിയമവിരുദ്ധമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ ഭൂരിപക്ഷം കൂട്ടാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ പേരിൽ, നിയമസഭ പിരിച്ചുവിടാൻ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനുള്ള ഗവർണ്ണറുടെ അധികാരം റദ്ദാക്കി കൊണ്ട് കോടതി പറഞ്ഞു:

"അനുച്ഛേദം 356 പ്രകാരം അസാധാരണമായ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രസക്തമായ മാനദണ്ഡമായി അത്തരമൊരു നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കുന്നതിലൂടെ പിരിച്ചുവിടലുകളുടെ ഒരു ശൃംഖലയക്ക് തന്നെ കാരണമായേക്കാം, അത് മൂലം ദുരവ്യാപകവും അപകടകരവുമായ അനന്തരഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാം. തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ശേഷമുള്ള വിന്യാസങ്ങളും പുനഃക്രമീകരണങ്ങളും നിരസിക്കാനുള്ള ഒരു പിടിവള്ളിയായി ഇത് ഉപയോഗിച്ചേക്കാം. അത് അധർമ്മികമാണ്, രാജ്യത്തെയോ സംസ്ഥാനത്തെയോ മറ്റൊരു തെരഞ്ഞെടുപ്പിലേക്ക് തള്ളിവിടുന്നു.

നിയമസഭ പിരിച്ചുവിട്ട ഉത്തരവ് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് ഭരണഘടനയുടെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യം ഉടലെടുത്തുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന "പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളുടെ" അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പ്രഖ്യാപനം പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഭരണഘടനയുടെ 356-അനുച്ഛേദം ആവശ്യപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ ഗവർണ്ണറുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മെയ് 23-ന് രാഷ്ട്രപതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് അപ്രസക്തമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി.

"അനുച്ഛേദം 356 രാഷ്ട്രപതിക്ക് നൽകുന്ന അധികാരം ഒരു സോപാധിക അധികാരമാണ്. അത് ഒരു കേവല അധികാരമല്ല. ഗവർണ്ണറുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ (കളിൽ) ഉൾപ്പെടുന്നതും ഉൽക്കൊള്ളുന്നതുമായ വസ്തുതകളുടെ നിലനിൽപ്പ് - ഒരു മുൻ വ്യവസ്ഥയാണ് "

“ഭരണഘടനയും നിയമങ്ങളും കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനും സംരക്ഷിക്കാനും പ്രതിരോധിക്കാനും, ജനാധിപത്യം സംരക്ഷിക്കാനും രാഷ്ട്രീയ കുറുമാറ്റങ്ങളുടെ ‘അർബുദം’ ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മർമ്മസ്ഥാനങ്ങളെ കീറിമുറിക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കാനും ഒരു ഗവർണ്ണർ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നത് തർക്കമില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. 2005 ഏപ്രിൽ 27, മേയ് 21 തീയതികളിലെ റിപ്പോർട്ടുകൾ പ്രകാരം ഗവർണ്ണർ മേൽപ്പറഞ്ഞ ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നത് നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ യഥാർത്ഥ പുനഃക്രമീകരണം നടന്നിട്ടില്ലെന്നും അന്യായവും നിയമവിരുദ്ധവും അധാർമികവും ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധവുമായ കുറുമാറ്റങ്ങളാൽ ജനാധിപത്യത്തെ വളച്ചൊടിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും ഗവർണർക്ക് നിഗമനം ചെയ്യാൻ കാര്യമായ തെളിവുകൾ പോലുമില്ലായിരുന്നു.

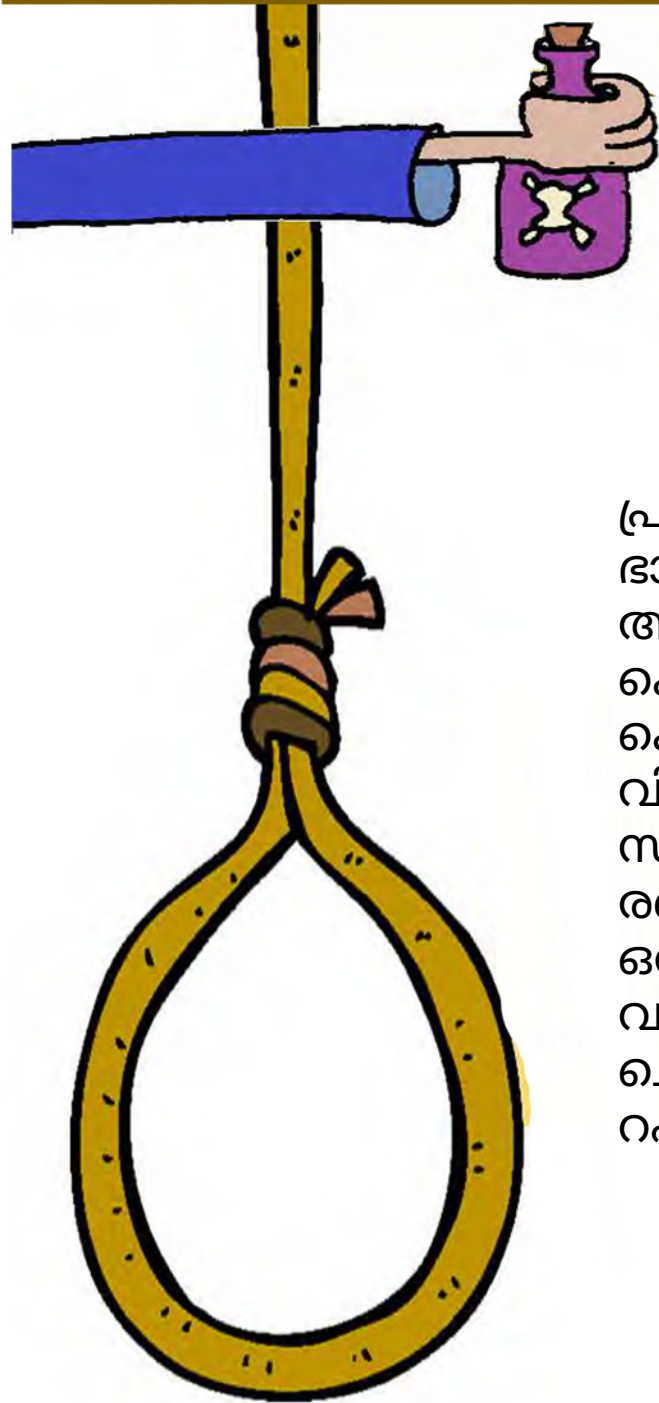
പ്രഖ്യാപനം ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെങ്കിലും, തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടപടികൾ ആരംഭിച്ച് കഴിഞ്ഞതിനാൽ സഭ പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ കോടതിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. വോട്ടർമാർ നിർണായകമായ വിധി നൽകുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലാണ് കോടതി പ്രായോഗികമായ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചത്. അനുച്ഛേദം 361-ൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത് പോലെ, ഗവർണർ തന്റെ അധികാരത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിനും പ്രകടത്തിനും ഒരു കോടതിയുടെ മുന്നിലും ബാധ്യസ്ഥനല്ലാത്തതിനാൽ, പൂർണ്ണമായ പ്രതിരോധശേഷി ആസ്പദിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അനുച്ഛേദം 361(1) -ന്റെ ദുരുപയോഗം ഉൾപ്പെടെയുള്ള നടപടികളുടെ സാധുത പരിശോധിക്കാനുള്ള കോടതിയുടെ അധികാരം എടുത്തുകളയുന്നില്ലെന്ന് കോടതി ആവർത്തിച്ചു.

സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദ അഭി.

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര

MANU/SC/3096/2008

വസ്തുതകൾ

പ്രസ്തുത കേസിൽ, ട്രയൽ കോടതി, ഭാര്യയെ മയക്കുമരുന്ന് കൊടുത്ത് അടക്കം ചെയ്തതിനും അവളെ കൊന്നതിനും ഭർത്താവിനെ കൊലപാതകത്തിന് വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിച്ചു. ഹൈക്കോടതി വധശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിച്ചു. സുപ്രീംകോടതിയിലെ രണ്ട് ജഡ്ജി ബെഞ്ച് കേസിനെക്കുറിച്ച് ഒരു വിഭജന വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുകയും വധശിക്ഷ അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിനായി മൂന്ന് ബെഞ്ചിലേക്ക് റഫർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ-

വധശിക്ഷ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയിലേക്ക് മാറ്റാൻ കഴിയുമോ ?

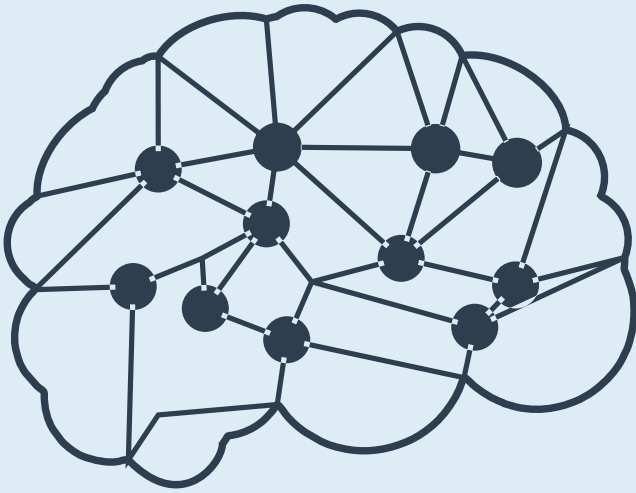
ബച്ചൻ സിങ്ങിലെ തീരുമാനം കാണുകയും വീണ്ടും ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത കോടതി, തന്നിരിക്കുന്ന കേസിൽ ജീവപര്യന്തം തടവിന് വധശിക്ഷ വിധിച്ചു. ബച്ചൻ സിംഗ് കേസിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള "അപൂർവ്വ" മാനദണ്ഡം ആപേക്ഷികമാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ കോടതി പറഞ്ഞു,

വധശിക്ഷ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം ആത്മനിഷ്ഠ ഘടകത്തിൽ നിന്ന് മുക്തമല്ലെന്നും വധശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ ഈ കോടതി അതിന്റെ കമ്മ്യൂട്ടേഷനോ ഒരു നല്ലതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് വസ്തുത ബെഞ്ച് രൂപീകരിക്കുന്ന ജഡ്ജിമാരുടെ വ്യക്തിപരമായ മുൻ തൂക്കം. എന്നിരുന്നാലും, ജീവപര്യന്തം തടവിന് വിധേയരായ 14 വർഷം തടവ് ശിക്ഷ നൽകുന്നത് കേസിൽ അപര്യാപ്തമാണെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിലുള്ള വാക്യത്തിന്റെ പചാരികവൽക്കരണം, എന്നിരുന്നാലും വളരെ കുറച്ച് കേസുകൾ, സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ട് ബുക്കിൽ വധശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നതിന്റെ വലിയ നേട്ടം ഉണ്ടായിരിക്കും, എന്നാൽ അപൂർവ്വങ്ങളിൽ അപൂർവ്വങ്ങളായ കേസുകളിൽ ഇത് കഴിയുന്നത്രയും ഉപയോഗിക്കുക.

പെനോളജിയിലെ ആധുനിക പ്രവണതകൾക്ക് അനുസൃതമായി ബച്ചൻ സിംഗ് കേസിലെ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ ബെഞ്ച് തീരുമാനത്തിന്റെ പുനർനിർണ്ണയമാണിത്.

സെൽവി അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കർണാടക MANU/SC/0325/2010

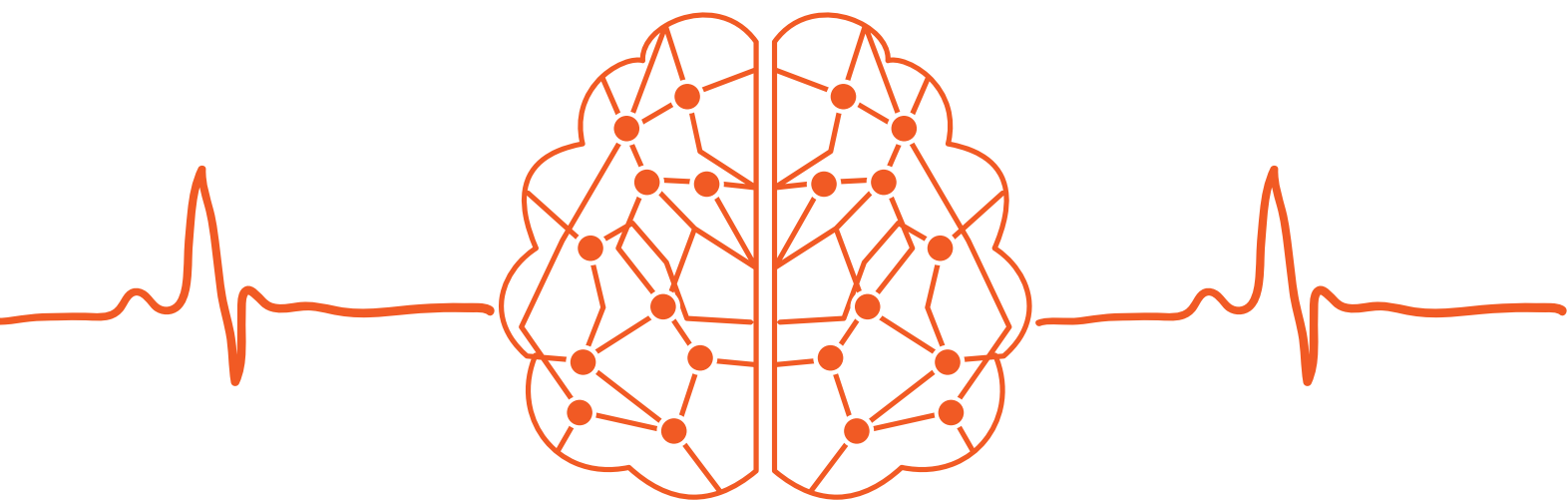
വസ്തുതകൾ

പ്രസ്തുത കേസിൽ, സെൽവിയുടെ മകൾ കുടുംബത്തിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കെതിരെ മറ്റൊരു ജാതിയിൽപ്പെട്ട ഒരാളെ വിവാഹം കഴിച്ചു. 2004 ൽ ആ മനുഷ്യൻ ക്രൂരമായി കൊല്ലപ്പെടുകയും സെൽവി, മറ്റ് രണ്ട് പേർക്കൊപ്പം സംശയത്തിന്റെ നിഴലിലായി. ഈ കേസിലെ പ്രോസിക്യൂഷൻ മൂന്ന് വ്യക്തികളിൽ പോളിഗ്രാഫ്, ബ്രെയിൻ മാപ്പിംഗ്

പരിശോധനകൾ നടത്താൻ കോടതിയുടെ അനുമതി തേടി, അത്തരം അനുമതി ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പരിശോധനകളുടെ ഫലങ്ങൾ നെഗറ്റീവ് കാണിച്ചപ്പോൾ, മജിസ്ട്രേറ്റ് അനുവദിച്ച മൂന്ന് വ്യക്തികൾക്ക് നാർക്കോ അനാലിസിസ് നടത്താൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ അനുമതി തേടി. കർണാടക ഹൈക്കോടതിയിലെ ഈ തീരുമാനത്തെ തുടർന്ന് മൂന്നുപേരും വെല്ലുവിളിച്ചു. എന്നാൽ ആശ്വാസം നേടുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് അവർ സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകി. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അന്വേഷണത്തിലെ പ്രതികളോ സംശയമുള്ളവരോ സാക്ഷികളോ ആയ വ്യക്തികൾക്ക് നാർക്കോ അനാലിസിസ്, ബ്രെയിൻ ഇലക്ട്രിക്കൽ ആക്റ്റിവേഷൻ പ്രൊഫൈൽ (BEAP), ഫംഗ്ഷണൽ റെസൊണൻസ് ഇമേജിംഗ് (FMRI), പോളിഗ്രാഫ് പോലുള്ള പരിശോധനയ്ക്ക് സമ്മതമില്ലാതെ വിധേയരായ സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ എതിർപ്പുകൾ ഉയർന്നു.

നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ

- ചില ശാസ്ത്രീയ സാങ്കേതിക വിദ്യകളുടെ സ്വമേധയാ ഉള്ള ടെസ്റ്റുകൾ , അതായത് നാർക്കോഅനാലിസിസ്, പോളിഗ്രാഫ് പരീക്ഷയും ബ്രെയിൻ ഇലക്ട്രിക്കൽ ആക്റ്റിവേഷൻ പ്രൊഫൈലും (BEAP) ക്രിമിനൽ കേസുകളിൽ അന്വേഷണ ശ്രമങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പരിശോധന എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും ഉറപ്പുനൽകുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയിലും അർത്ഥത്തിലും വരുന്നുണ്ടോ?
- ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ അത്തരം സാങ്കേതിക വിദ്യകളുടെ സ്വമേധയാ ഉള്ള ഭരണം 'വ്യക്തിഗത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്' ന്യായമായ നിയന്ത്രണമാണോ ?
- സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തലിനെക്കുറിച്ചും ഈ പരിശോധനകൾ അനുച്ഛേദം 20 (3) ന്റെ പരിധിയിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യവും ഒരു വ്യക്തിയും തനിക്കെതിരെ സാക്ഷിയാകാൻ നിർബന്ധിതരാകില്ലെന്ന് പറയുന്നു

വിധി

നിർബന്ധിത മസ്തിഷ്ക മാപ്പിംഗ്, പോളിഗ്രാഫ്, മറ്റ് പരിശോധനകൾ എന്നിവ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21, 20 (3) ലംഘിക്കുന്നതായി കോടതി തീരുമാനത്തിൽ പറഞ്ഞു. വിവരങ്ങൾ നേടുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന അത്തരം പരിശോധനകൾ അനുച്ഛേദം 20(3) ന്റെ അർത്ഥത്തിൽ സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തലിന് കാരണമാകുമെന്നും അതിനാൽ തെളിവായി അംഗീകരിക്കപ്പെടില്ലെന്നും കോടതി പറഞ്ഞു.

അനുച്ഛേദം 20(3) തുടർന്നുള്ള സാക്ഷ്യം കുറ്റബോധം കാണിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നത് പരിഗണിക്കാതെ, സംസാരവും നിശബ്ദത പാലിക്കുന്നതും തമ്മിലുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നുവെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

അനുച്ഛേദം 20(3) 'പ്രശ്നത്തിലെ വസ്തുതകൾക്ക് പ്രസക്തമായ വ്യക്തിഗത അറിവിന്റെ സ്വീകാര്യത' തടയാൻ ലക്ഷ്യമിടുന്നു. ഓരോ ടെസ്റ്റുകളിൽ നിന്നും ലഭിച്ച ഫലങ്ങൾ ഒരു 'ടെസ്റ്റിമോണിയൽ' വഹിക്കുന്നു' സ്വഭാവവും അവയെ തെളിവായി തരംതിരിക്കാനാവില്ല.

അനുച്ഛേദം 21 പ്രകാരം ഉറപ്പുനൽകുന്ന വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ലംഘനത്തെക്കുറിച്ച് കോടതി പറഞ്ഞു, "സംശയാസ്പദമായ ഏതെങ്കിലും സാങ്കേതിക വിദ്യകൾക്ക് ഒരു വ്യക്തിയും ബലമായി വിധേയരാകരുതെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു, ക്രിമിനൽ കേസുകളുടെ അന്വേഷണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലായാലും അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായാലും വ്യക്തിപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് അനാവശ്യമായ കടന്നുകയറ്റത്തിന് തുല്യമായിരിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, ചില സുരക്ഷാ സംവിധാനങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽ, ക്രിമിനൽ നീതിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട സാങ്കേതിക വിദ്യകളുടെ സ്വമേധയാ ഭരണനിർവ്വഹണത്തിന് ഞങ്ങൾ ഇടം നൽകുന്നു" കുറ്റവാളികൾക്ക് പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്ന അത്തരമൊരു തീരുമാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാപകമായി ആലോചിച്ച ചോദ്യത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് കോടതി പറഞ്ഞു- 'ഈ തീരുമാനത്തിൽ നിന്ന് പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്ന ചില കക്ഷികൾ സാമൂഹിക മൂല്യങ്ങളെ പരിഗണിക്കാത്ത കഠിന കുറ്റവാളികളാണെന്ന് ഒരാൾക്ക് വാദിക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, ഭരണഘടനാ വിധിന്യായത്തിൽ നമ്മുടെ ആശങ്കകൾ കയ്യിലുള്ള വസ്തുതകളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നില്ല, മറിച്ച് മുഴുവൻ ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നത് ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ് എല്ലാ ഭാവിതലമുറയും'

അരുൺ രാമചന്ദ്രൻ ഷാൻബോഗ് അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ MANU/SC/0176/2011

വസ്തുതകൾ

മുംബയിലെ കിംഗ് എഡ്വേർഡ്സ് മെമ്മോറിയൽ ഹോസ്പിറ്റലിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു നഴ്സായിരുന്നു അരുൺ. ആശുപത്രിയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ത്രീപുരു അവളെ ശാരീരികമായും ലൈംഗികമായും ആക്രമിച്ചു. ഈ ആക്രമണത്തിന്റെ ഫലമായി അവൾക്ക് കടുത്ത മസ്തിഷ്ക ക്ഷതം സംഭവിച്ചു. അവശ്യ ജീവിത പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താൻ അവൾക്ക് കഴിവ് ഇല്ലാതെയായി. 36 വർഷമായി പെർമനന്റ് വെജിറ്റേറ്റീവ് സ്റ്റേറ്റിൽ (PVS) ൽ കിടക്കുന്ന അരുൺ ഷാൻബോഗിന് വേണ്ടി പിങ്കി വിർമാനി ഒരു റിട്ട് നിവേദനം നൽകി, അവളെ സമാധാനപരമായി മരിക്കാൻ അനുവദിക്കാനായും പ്രതികളെ അരുണയെ പോറ്റുന്നതിൽ നിന്ന് തടയാൻ കോടതിയോട് അപേക്ഷിച്ചു.

നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ-

ഒരു വ്യക്തി
പിവിഎസിലാണെങ്കിൽ, ജീവൻ
നിലനിർത്തുന്ന ചികിത്സകൾ
തടഞ്ഞുവയ്ക്കുകയോ
പിൻവലിക്കുകയോ ചെയ്യണോ?

നിരർത്ഥക പരിചരണമോ
പിവിഎസോ ആണെങ്കിൽ
ജീവൻ നിലനിർത്തുന്ന
ചികിത്സകൾ
ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഒരു രോഗി
ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ,
സാഹചര്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ
അവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ
മാനിക്കപ്പെടുമോ?

ഒരു വ്യക്തി മുമ്പ് അത്തരമൊരു
ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ,
അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബമോ
അടുത്ത ബന്ധുക്കളോ
നിരർത്ഥക ജീവൻ
നിലനിർത്തുന്ന ചികിത്സകൾ
തടഞ്ഞുവയ്ക്കാനോ
പിൻവലിക്കാനോ
അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണെങ്കിൽ,
അവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ
മാനിക്കണമോ?

സജീവ ദയാവധം-

രോഗിയുടെ മരണത്തിന് കാരണമാകുന്ന മാതൃകമായ വസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗം പോലുള്ള നിർദ്ദിഷ്ട നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളാൻ ഇത് അർത്ഥമാക്കുന്നു, ഉദാഹരണത്തിന്, വലിയ വേദനയുള്ള ടെർമിനൽ രോഗമുള്ള ഒരാൾക്ക് മാതൃകമായ കുത്തിവയ്പ്പ് നൽകുന്നു

നിഷ്ക്രിയ ദയാവധം

ജീവിതത്തിന്റെ തുടർച്ചയ്ക്കായി വൈദ്യചികിത്സ തടഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നതിന് ഇത് കാരണമാകുന്നു, ഉദാഹരണത്തിന് രോഗിയുടെ വൃക്കകളുടെ നിലനിൽപ്പിന് അത്യാവശ്യമാണെങ്കിലും ഒരു ഡയാലിസിസ് മെഷീന്റെ ഉപയോഗം തടഞ്ഞുവയ്ക്കുക.

വിധി

സ്വമേധയാ ഉള്ള ദയാവധം രോഗിയിൽ നിന്ന് സമ്മതം എടുക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ്, അതേസമയം സ്വമേധയാ ഉള്ള ദയാവധം സമ്മതം ലഭ്യമല്ലാത്ത ഇടമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് രോഗി കോമയിലായിരിക്കുമ്പോൾ, സമ്മതം നൽകാൻ കഴിയുന്നില്ല. "സജീവ ദയാവധത്തെ നിയമവിരുദ്ധവും നിഷ്ക്രിയവുമായ ദയാവധം നിയമപരമാണെന്ന് കോടതി അംഗീകരിച്ചു"

ലൈഫ് സപ്പോർട്ട്
പിൻവലിക്കാനുള്ള
അപേക്ഷ: ഹൈക്കോടതി
പിന്തുടരേണ്ട നടപടിക്രമം

- ഒരു അപേക്ഷ ലഭിക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതിയുടെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് അംഗീകാരം നൽകണമോ വേണ്ടയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ കുറഞ്ഞത് രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബഞ്ചായിരിക്കും.

- തീരുമാനം നൽകുന്നതിനുമുമ്പ്, മൂന്ന് പ്രശസ്ത ഡോക്ടർമാരുടെ ഒരു കമ്മിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായം തേടുക, അതിൽ ഒരാൾ ന്യൂറോളജിസ്റ്റ്, ഒരു സൈക്യാട്രിസ്റ്റ്, മൂന്നാമത്തേത് ഒരു വൈദ്യൻ എന്നിവരായിരിക്കണം.

- രോഗിയെ പരിശോധിച്ച് ആരോഗ്യ രേഖകൾ വിശകലനം ചെയ്ത ശേഷം ആശുപത്രി ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച ശേഷം കമ്മിറ്റി, ബെഞ്ചിന് ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കും. ഒരേസമയം ഹൈക്കോടതി ഇരയുടെ ബന്ധുക്കൾക്ക് നോട്ടീസ് നൽകുകയും അവരുടെ അഭിപ്രായം കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്യും.
- മെഡിക്കൽ പ്രാക്ടീഷണറുടെയും ബന്ധുക്കളുടെയും സർവ്വോപദേശങ്ങളുടെയും കാഴ്ചപ്പാടുകൾ പരിഗണിച്ചതിന് ശേഷം മാത്രമേ രോഗിയുടെ താൽപര്യം കണക്കിലെടുത്ത് കോടതി വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുകയുള്ളൂ.

സൊസൈറ്റി ഫോർ അൺഎയ്ഡഡ് പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾസ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ MANU/SC/0311/2012

വസ്തുതകൾ

സൗജന്യവും നിർബന്ധിതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസ നിയമം 2009 (RTE ആക്റ്റ്) ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ 86-ഭേദഗതിയിലൂടെ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു, അനുച്ഛേദം 21-A ചേർത്ത് 6 നും 14 നും ഇടയിൽ പ്രായമുള്ള എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം സൗജന്യമായി നൽകേണ്ടതുണ്ട്. സ്വകാര്യ സ്കൂളുകളിലെ ദുർബലവും പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്നതുമായ വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കുട്ടികൾക്കായി നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന 25% സ്കൂൾ സീറ്റുകളും ഈ നിയമം നൽകുന്നു.

സ്വകാര്യ സ്കൂളുകൾക്കായുള്ള കൂട്ടം ആർ.ടി.ഇ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 12 ന്റെ ഭരണഘടനാപരമായി വെല്ലുവിളിച്ചു, സ്വകാര്യ സ്കൂളുകൾ പ്രത്യേക ചട്ടങ്ങൾ പാലിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന രീതി ആർട്ടിക്കിൾ 19 തൊഴിൽ പരിശീലിക്കാനുള്ള അവകാശവും ലംഘിക്കുമെന്ന് വാദിച്ചു. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 30 പ്രകാരം ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് സ്വന്തം സ്കൂളുകൾ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനുള്ള അവകാശവും ഇത് ലംഘിക്കും.

നിയമ ചോദ്യം-

- അനുച്ഛേദം 19 (1) (g) ലംഘിക്കുന്നുണ്ടോ (ഇത് ഓരോ പൗരന്മാർക്കും ഏതെങ്കിലും തൊഴിൽ അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിൽ പരിശീലിക്കാനുള്ള അവകാശം നൽകുന്നു)
- ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 30 ലംഘിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ? (ഇത് സ്വകാര്യ സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുമുള്ള ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗങ്ങളുടെ അവകാശത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നു)

വിധി

സൗജന്യവും നിർബന്ധിതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവകാശം ലക്ഷ്യമിട്ട് 2009 ലെ നിയമത്തിന്റെ സത്തയെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചാണ് കോടതി ആരംഭിച്ചത്. ഓരോ കുട്ടിക്കും ഒരു അയൽപക്ക സ്കൂളിലേക്ക് പ്രവേശനമുണ്ടെന്ന് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ സാമൂഹിക വസ്തുക്കൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സാർവത്രിക പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വഹിക്കാവുന്ന പങ്ക് വളരെ വലുതാണ്

'വിദ്യാഭ്യാസം എന്നത് വിവിധ ആളുകളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയാണ്: വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നയാൾ, വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നയാൾ, വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നയാൾക്ക് നിയമപരമായി ഉത്തരവാദിയായയാൾ. ഈ ആളുകളെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവകാശത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു'

നിർബന്ധിത ക്യാട്ടയുടെ ഭരണഘടന സ്വകാര്യ- സർക്കാർ നടത്തുന്ന സ്കൂളുകൾക്ക് കോടതി ശരിവച്ചു. പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി പ്രവേശന സ്ഥലങ്ങളുടെ 25% റിസർവ് ചെയ്യാൻ സർക്കാർ ഭരണഘടനാപരമായി സ്വകാര്യ സ്കൂളുകൾ ആവശ്യപ്പെടാം.

ആർ ടി ഇ നിയമം ശിശു കേന്ദ്രീകൃതമാണെന്നും സ്ഥാപന കേന്ദ്രീകൃതമല്ലെന്നും കോടതി വാദിച്ചു, അതിനർത്ഥം കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നത് സ്വകാര്യ സ്കൂളിന് ഭാരം ചുമത്തുന്നുണ്ടോ എന്നത് പരിഗണിക്കാതെ ഒരു മുൻ ഗണനയായിരുന്നു. അത് പറഞ്ഞു, 'കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങളുടെ പ്രാഥമിക ഉത്തരവാദിത്തം സംസ്ഥാനത്തുടേതാണ്, സംസ്ഥാനം ബഹുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്, കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുകയും പൂർത്തീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക, കുട്ടികളെ പരിപാലിക്കുന്ന സ്വകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനും കുട്ടികളെ സാമ്പത്തിക ചൂഷണത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി അക്രമത്തിൽ നിന്നോ ദുരുപയോഗത്തിൽ നിന്നോ സംരക്ഷിക്കാനും ഒരു കടമയുണ്ട്, അപകടകരമായ ജോലി, കുട്ടികളോട് മനുഷ്യചികിത്സ ഉറപ്പാക്കുക. സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക, പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്ന സംസ്ഥാനേതര അഭിനേതാക്കളും കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങളെ മാനിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഭരണഘടനാപരമായി ഉറപ്പുനൽകുന്ന അവകാശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുമെന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല.

നൊവാർട്ടിസ് എജി അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ MANU/SC/o281/2013

കേസിലെ വസ്തുതകൾ

1998-ൽ, ഫാർമസ്യൂട്ടിക്കൽ കമ്പനിയായ നൊവാർട്ടിസ് അതിന്റെ 'ഇമാറ്റിനിബ് മെസിലേറ്റ്' എന്ന രാസാംശമുള്ള ഉപ്പിന്, ബീറ്റാ ക്രിസ്റ്റലിൻ രൂപത്തിൽ, ഒരു ഒരു പ്രത്യേക വ്യതിയാനം വരുത്തി, പേറ്റന്റിനായി അപേക്ഷ നൽകി.

വിട്ടുമാറാത്ത മൈലോയ്ഡ് രക്താർബുദം ചികിത്സിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന "ഇമാറ്റിനിബ് മെസിലേറ്റ്", നൊവാർട്ടിസ് "ഗ്ലീവെക്" എന്ന പേരിലാണ് വിപണനം ചെയ്തത്. 2005 ജനുവരി 1-ന് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ഇന്ത്യൻ പേറ്റന്റ് നിയമത്തിലെ ഭേദഗതികളുടെ ഒരു പരമ്പരയുടെ ഭാഗമായി, ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ് വകുപ്പ് 3 (ഡി) നിലവിൽ വന്നതായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇത്, നിലവിലുള്ള ഒരു പദാർത്ഥത്തിന്റെ, പുതിയ രൂപങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ ഗുണഫലങ്ങളിൽ (ഫലം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അതിന്റെ കഴിവ്, ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം എന്നിവയിൽ) കാര്യമായ വ്യത്യാസമില്ലെങ്കിൽ, അതിന് പേറ്റന്റ് അനുമതി നൽകേണ്ടതില്ല എന്ന് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. 3 (ഡി) വകുപ്പിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുത ചോദ്യം ചെയ്ത നൊവാർട്ടിസ്, 2007-ൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. ഡബ്ല്യു.ടി.ഒ. ട്രിപ്പിൾ ഉടമ്പടി പ്രകാരം തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട, ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ബൗദ്ധിക സ്വത്തവകാശ മാനദണ്ഡങ്ങളുമായി ഇത് പൊരുത്തപ്പെടുത്തില്ലെന്ന് കമ്പനി കോടതിയിൽ വാദിച്ചെങ്കിലും അത് നിരസിക്കപ്പെട്ടു. 2013-ൽ, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി വിധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ പേറ്റന്റ് ഓഫീസ് അനുമതി നിരസിച്ചതിനെതിരെ നൊവാർട്ടിസ് ഒരു പ്രത്യേക ലീവ് പെറ്റീഷൻ വഴി സുപ്രീം കോടതിയെ സമീപിച്ചു.

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമപ്രശ്നം

ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന കേസിലെ ചോദ്യം, 2005 ലെ ഇന്ത്യൻ പേറ്റന്റ് (ഭേദഗതി) നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(ഡി) യുടെ പ്രായോഗിക വ്യാപ്തിയെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു; കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രാസപദാർത്ഥം ഒരു കണ്ടുപിടുത്തം എന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ വ്യവസ്ഥകളുമായി പൊരുത്തമില്ലാത്തതാണോ, അഥവാ അത് പൊരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ പ്രസ്തുത നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, 'പുതുമ', 'നവീകരണം' എന്നീ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള നിയമപരീക്ഷണം വിജയിക്കുന്നുണ്ടോ?

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

ഇമാറ്റിനിബ് മെസിലേറ്റിന്റെ ബീറ്റാ ക്രിസ്റ്റലിൻ രൂപം ഇന്ത്യൻ പേറ്റന്റ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (ഡി) ന്റെ പരിശോധനയിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് കോടതി വിധിച്ചു.

പ്രസ്തുത കേസിന് ആസ്പദമായ ഉൽപ്പന്നം വകുപ്പ് 3 (ഡി) യുടെ പരിധിയിൽ വരുന്നതാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിന്, ഈ രാസപദാർത്ഥം, അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ രൂപമായതിനാൽ, വകുപ്പ് 3 (ഡി) ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും അതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും കോടതി പറഞ്ഞു.

വകുപ്പ് 3(ഡി)-ൽ ഫലപ്രാപ്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പേറ്റന്റിന് മാനദണ്ഡം, കേവലം ശാരീരികമായ ഫലപ്രാപ്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമല്ല, ചികിത്സാ ഫലപ്രാപ്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടത്. ചികിത്സയുടെ യഥാർത്ഥ ഫലപ്രാപ്തിയും, ഫലപ്രാപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് കണക്കിലെടുക്കേണ്ട ഗുണങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും സംബന്ധിച്ച്, ഒരു മരുന്ന് രോഗശമനത്തിനും ശാരീരിക ആരോഗ്യ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും എത്രത്തോളം ഫലപ്രദമാണെന്ന് കർശനമായും സങ്കുചിതമായും വിലയിരുത്തണമെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു.

യു.എസോ, യൂറോപ്യൻ യൂണിയനോ പിന്തുടരുന്നതിനേക്കാൾ കർശനമായ ഫാർമസ്യൂട്ടിക്കൽ പേറ്റന്റിങ് മാനദണ്ഡമാണ് ഇന്ത്യ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് കോടതി സ്ഥിരീകരിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ, ഒരു പേറ്റന്റ് അപേക്ഷകൻ, അറിയപ്പെടുന്ന സംയുക്തത്തിന്റെ പുതിയ രൂപം പഴയ രൂപത്തിൽ നിന്ന് (ശാരീരിക ഫലപ്രാപ്തി എന്ന മാനദണ്ഡത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ) വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് തെളിയിക്കുക മാത്രമല്ല പ്രസ്തുത രാസ സംയുക്തം, രോഗിയുടെ ചികിത്സയിൽ (ചികിത്സാ ഫലപ്രാപ്തി) മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന് നേരിട്ട് കാരണമാകണമെന്നും കോടതി പ്രതിപാദിച്ചു. ഈ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിൽ നൊവാർട്ടിസ് പരാജയപ്പെട്ടു എന്നും കോടതി വിലയിരുത്തുകയുണ്ടായി.

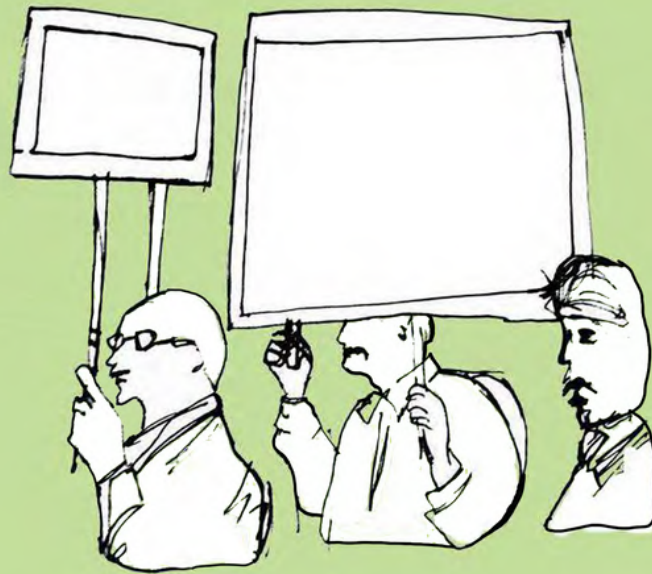
ലിഡ്ജി തോമസ്
അഭി.
യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ
MANU/SC/o687/2013

കേസിലെ വസ്തുതകൾ

1951-ലെ ജനപ്രാതിനിധ്യ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 8-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (4) ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട്, സുപ്രീം കോടതിയിൽ രണ്ട് പൊതു താൽപര്യ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ടു.

വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായ തീയതി മുതൽ മൂന്ന് മാസത്തിനുള്ളിൽ അവർ തങ്ങളുടെ ശിക്ഷയ്ക്കെതിരെ ഉയർന്ന കോടതികളിൽ അപ്പീൽ നൽകിയാൽ, ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട എംപിമാർക്കും എംഎൽഎമാർക്കും എംഎൽസിമാർക്കും അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ തുടരാൻ ആകും എന്ന വ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെയോ പ്രധാനമായും പ്രതിഷേധം ഉയർന്നത്.

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമ പ്രശ്നങ്ങൾ

1951-ലെ ജനപ്രാതിനിധ്യ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 8-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (4) നിലവിൽ വരുത്താൻ പാർലമെന്റിന് നിയമനിർമ്മാണ അധികാരമുണ്ടോ?

1951-ലെ ജനപ്രാതിനിധ്യ നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 8-ലെ ഉപവകുപ്പ് (4) ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന മൂല്യങ്ങൾക്ക് കടവിരുദ്ധമാണോ?

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

ഏതെങ്കിലും പാർലമെന്റ് അംഗം (എംപി), നിയമസഭാ സാമാജികൻ (എംഎൽഎ), അല്ലെങ്കിൽ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ അംഗം (എംഎൽസി) ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചുരുങ്ങിയത് രണ്ട് വർഷത്തെ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവർക്ക് പ്രാബല്യത്തിൽ, സഭയിലെ അംഗത്വം ഉടൻടി നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

1951-ലെ ജനപ്രാതിനിധ്യ നിയമത്തിന്റെ 8(4) വകുപ്പ്, പാർലമെന്റിന്റെ നിയമനിർമ്മാണ അധികാരപരിധിക്കുള്ളിൽ വരുകയില്ലാത്തതിനാൽ ഭരണഘടന വിരുദ്ധമാണെന്ന് നിരീക്ഷിച്ച കോടതി പ്രസ്തുത വകുപ്പ് നീക്കം ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിട്ടു (വിധിന്യായം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ).

പാർലമെന്റിനും സംസ്ഥാന നിയമസഭകൾക്കും നിയമങ്ങൾ നിയമങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്താനുള്ള അധികാരവും അവകാശവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന നൽകുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 102(1)(ഇ), 191(1) (ഇ) എന്നിവ പാർലമെന്റിലെയും സംസ്ഥാന നിയമസഭകളിലെയും 'തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ട', 'സിറ്റിംഗ്' എന്നീ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്ന അംഗങ്ങൾക്കുള്ള അയോഗ്യതകൾ സംബന്ധിച്ച് നിയമനിർമ്മാണം നടത്താനുള്ള അവകാശം പാർലമെന്റിന് നൽകുന്നു.

ഭരണഘടന പ്രകാരം ഒരു എംപിയോ എംഎൽഎയോ സഭയിലെ അംഗത്വത്തിൽ നിന്ന് അയോഗ്യരാക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അത് സംബന്ധിച്ച തീരുമാനമെടുക്കാൻ പാർലമെന്റിന് അധികാരമുണ്ടെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു.

എന്നിരുന്നാലും, അയോഗ്യതയെ ഫലപ്രദമായി സ്റ്റേ ചെയ്യുന്ന ഒരു നിയമം പാസാക്കാൻ ഭരണഘടന പാർലമെന്റിന് അധികാരം നൽകുന്നില്ല. കൂടാതെ അയോഗ്യരാക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾക്ക് എംപിയോ എംഎൽഎയോ ആയി തുടരാൻ നിയമപ്രകാരവും ഭരണഘടനാ മൂല്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും കോടതി വിലയിരുത്തി .

ഒരിക്കൽ ഒരു അംഗം അയോഗ്യനാക്കപ്പെട്ടാൽ ആ പ്രസ്തുത അംഗത്തിന്റെ സീറ്റ് 'അതിനുശേഷം' ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുമെന്ന് ഭരണഘടനാപരമായി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയും. ഒരു ശിക്ഷയുടെ കാരണത്താൽ അയോഗ്യനാക്കപ്പെട്ടാൽ, ആ പ്രസ്തുത തീയതി മുതൽ ആ വ്യക്തിക്ക് സഭയിലെ അംഗത്വം നഷ്ടമാകും എന്നും ഭരണഘടന അനുശാസിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷവും അത്തരം എംപിയെയോ എംഎൽഎയെയോ സഭയിൽ തുടരാൻ വകുപ്പ് 8(4) അനുവദിച്ചു. കേസിന്റെ ന്യായവിധിയിൽ ഈ യുക്തി പ്രയോഗിച്ച കോടതി, വകുപ്പ് 8(4) "ഭരണഘടനയാൽ പാർലമെന്റിന് നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരങ്ങൾക്ക് അതീതമാണ്" എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര മുതൽ പേർ അഭി.

ഇന്ത്യൻ ഹോട്ടൽ ആൻഡ് റെസ്റ്റോറന്റ്സ് അസോസിയേഷൻ MANU/SC/0702/2013

കേസിലെ വസ്തുതകൾ

ബാറുകളിലെ നൃത്ത പരിപാടികൾ മഹാരാഷ്ട്ര സർക്കാർ സംസ്ഥാനവ്യാപകമായി നിരോധിച്ചതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതി വിധിക്കെതിരായ അപ്പീൽ ഹർജി സുപ്രീംകോടതിയുടെ മുന്നിലെത്തി. 1951 ലെ ബോംബെ പോലീസ് നിയമത്തിലെ, വകുപ്പ് 33 എ പ്രകാരം "ഇന്ററിംഗ് ഹൗസ്", "പെർമിറ്റ് റൂം" അല്ലെങ്കിൽ 'ബിയർ ബാർ' എന്നിവിടങ്ങളിൽ 'ഏത് തരത്തിലുള്ള നൃത്തവും' നിരോധിതമാണ്. എന്നാൽ വകുപ്പ് 33 ബി പ്രകാരം ത്രീ സ്റ്റാറും അതിന് മുകളിലുള്ള ഹോട്ടലുകളിലും മറ്റ് 'എലൈറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിലും നൃത്ത പരിപാടികൾ അനുവദനീയമാണ്. ബാർ ഡാൻസ് , ഭാരതീയ മൂല്യങ്ങളെയും ധാർമികതയെയും ദുഷിപ്പിക്കുകയും, ബാർ നർത്തകരായ സ്ത്രീകൾ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിന് ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് സംസ്ഥാന സർക്കാർ നിരോധനത്തെ ന്യായീകരിച്ചു. എന്നാൽ നിരോധനം മൂലം 75,000 സ്ത്രീ തൊഴിലാളികൾ തൊഴിൽരഹിതരായി.

വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമപ്രശ്നം

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14, 19 എന്നിവയുടെ ലംഘനമായതിനാൽ മഹാരാഷ്ട്രയിലുടനീളമുള്ള ബാറുകളിൽ ന്യൂനത പരിപാടികൾ നിരോധിച്ച സർക്കാർ ഉത്തരവ് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണോ?

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

നിരോധനം ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെന്നും ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 19(1)(ജി) പ്രകാരമുള്ള, ഒരാളുടെ തൊഴിൽ/ജോലി സ്വതന്ത്രമായി തുടരാനുള്ള അവകാശം ന്യൂനതനിരോധനം ലംഘിക്കുന്നുവെന്നും ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം ശരിപ്പെടുത്തുകയാണ് സുപ്രീംകോടതി വിലയിരുത്തി.

കോടതി ഇപ്രകാരം പ്രതിപാദിച്ചു:

"ഒരു വ്യക്തിയോ പ്രേക്ഷകനോ ഉൾപ്പെടുന്ന വിഭാഗം അവനോടൊപ്പം ഒരു പ്രത്യേകതരം ധാർമ്മികതയോ മാന്യതയോ കൊണ്ടുവരുമെന്ന് അനുമാനിക്കാൻ നമ്മുടെ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയോ മനസ്സാക്ഷിയോ നമ്മെ അനുവദിക്കില്ല. സമ്പന്നരും സമൂഹത്തിലെ ഉയർന്ന തട്ടിലുള്ളവരും ഉൾപ്പെടുന്ന വിഭാഗം ആസ്വദിക്കുന്ന ഒരു കലാപരിപാടി, താഴെക്കിടയിലേക്കുള്ള ജനവിഭാഗത്തിലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ മൂല്യവിരുദ്ധവും, സദാചാര വിരുദ്ധവും, അധഃപതനവും ആകുന്നു എന്ന, സെക്ഷൻ 33 എ , 33 ബി എന്നിവയിലൂടെയുള്ള അനുമാനം അംഗീകരിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് കഴിയില്ല."

സ്ത്രീകളുടെ സുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കാൻ മതിയായതും പര്യാപ്തവുമായ നിരവധി ചെറിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കരടു നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, നിരോധനത്തിന്റെ ഭാഗമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ന്യായമാണെന്ന് പറയാനാവില്ലെന്ന് കോടതി എടുത്തുപറഞ്ഞു. നിരോധനത്തെ വിമർശിച്ച കോടതി, ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ നിരവധി സ്ത്രീകളെ വേശ്യാവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുന്നുവെന്ന്

പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, പ്രതിവിധി രോഗത്തേക്കാൾ മോശമാണെന്ന് പറഞ്ഞ കോടതി, ബാർ നർത്തകരുടെ സുരക്ഷയും ജോലി സാഹചര്യങ്ങളും സുരക്ഷിതമാക്കാൻ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളാൻ സർക്കാരിന് കഴിയുമെങ്കിൽ, അത് കൂടുതൽ അഭികാമ്യമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

അതുകൊണ്ട് സ്ട്രീ സ്വാതന്ത്ര്യം തടയുക എന്നതല്ല, ശാക്തീകരണത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക എന്നതായിരിക്കണം പരിഹാരം.

"ഇത് 75,000-ലധികം സ്ട്രീ തൊഴിലാളികളുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയിലേക്ക് നയിച്ചു. അവരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ കുടുംബം പോറ്റുന്നതിന് വേണ്ടി വേശ്യാവൃത്തിക്ക് നിർബന്ധിതരായതായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, കേസിന് ആസ്പദമായ നിയമനിർമ്മാണം തീർത്തും ഒരു പരാജയമായിരുന്നെന്നും, അനുച്ഛേദം 19 (1) (ജി) പ്രകാരം ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെന്നും ഈ കോടതി വിലയിരുത്തുന്നു."

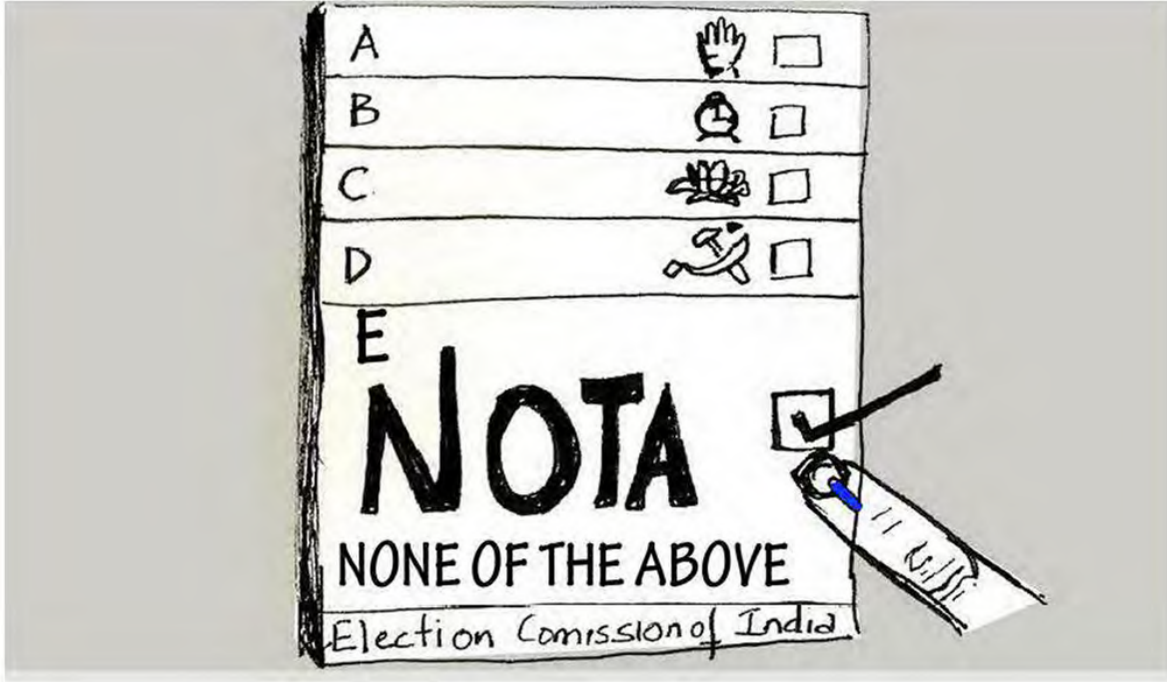
പിപ്പിൾസ് യൂനിയൻ ഫോർ സിവിൽ
ലിബർട്ടീസ് മുതൽ പേർ
അഭി.
യൂനിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ
MANU/SC/0987/2013

The NOTA Case

തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യരല്ലെന്ന് അവർ കരുതുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് ആകെ എതിരായി നിഷേധ വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്താനുള്ള അവകാശം സുപ്രീം കോടതി ഭാരതത്തിലെ വോട്ടർമാർക്ക് നൽകി. ഒരു പാർട്ടിയിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും അംഗത്തിന് പകരം, വോട്ടർക്ക് ഇലക്ട്രോണിക് വോട്ടിംഗ് മെഷീനിൽ "മുകളിൽ ഒന്നുമില്ല" (NOTA) ബട്ടൺ തിരഞ്ഞെടുക്കാമെന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം.

സുപ്രീം കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ

“... രാജ്യത്ത് ജനാധിപത്യം നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ, അതിന്റെ ശരിയായ ഭരണത്തിന് ജനപ്രതിനിധികളായി, ലഭ്യമായ ഏറ്റവും മികച്ച വ്യക്തിത്വങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.”

“...ജനാധിപത്യം എന്ന ആശയം തന്നെ, പൗരന് തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അവകാശത്തിൽ ഊന്നിയിരിക്കുന്നു. വോട്ടർമാർക്ക് നിയന്ത്രണങ്ങളില്ലാതെ തങ്ങളുടെ പ്രതികരണം രേഖപ്പെടുത്താൻ അവസരം നൽകുന്നതിലൂടെ ജനാധിപത്യ മൂല്യങ്ങൾ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിൽ പാലിക്കപ്പെടാൻ സാധിക്കും.”

“...ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിക്കും വോട്ട് ചെയ്യാതിരിക്കാനുള്ള അവകാശം ഒരു വോട്ടർക്ക് നൽകുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ പൗരന്റെ രഹസ്യ അവകാശം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുക എന്നത് ജനാധിപത്യത്തിൽ അത്യന്തം പ്രധാനമാണ്. അത്തരമൊരു തീരുമാനം വോട്ടർക്ക് രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾക്കതീതമായി, സ്ഥാനാർത്ഥികളോട് വിധേയപ്പെട്ട് പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള അവകാശം നൽകുന്നു“.

“..വലിയൊരു വിഭാഗം ആളുകൾ തങ്ങളുടെ വിധേയപ്പെട്ട് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ തിരിച്ചറിയും...അവർ സത്യസന്ധരും ജനപ്രിയമായ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ നിർത്തിക്കൊണ്ട് ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം അംഗീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിതരാകും..“

അഭയ് സിംഗ് അഭി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഉത്തർപ്രദേശ് മുതൽ പേർ MANU/SC/1256/2013

ഈ കേസിൽ അധികാരത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളും ചിഹ്നങ്ങളും - ചുവന്ന ബീക്കൺ അല്ലെങ്കിൽ വാഹനവ്യൂഹം / അകമ്പടി - പൊതുപ്രവർത്തകർ അല്ലെങ്കിൽ പൊതു ഓഫീസ് വഹിക്കുന്ന ആളുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഭരണഘടനയുടെ ധാർമ്മികതയ്ക്ക് വിരുദ്ധമാണോ? ചുവന്ന ലൈറ്റുകൾ അധികാരത്തെയും അത് ഉപയോഗിക്കാൻ അനുവാദമുള്ളവരും അല്ലാത്തവരും തമ്മിലുള്ള വ്യക്തമായ വ്യത്യാസത്തെയും പ്രതീകപ്പെടുത്തുന്നു. ചുവന്ന ലൈറ്റ് തെളിച്ച വാഹനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വലിയൊരു വിഭാഗം ആളുകൾക്ക് രാജ്യത്തെ നിയമങ്ങളോട് യാതൊരു ബഹുമാനവുമില്ല.

അവർ സാധാരണ പൗരന്മാരോട് അവജ്ഞയോടെയാണ് പെരുമാറുന്നത്.

“ഗവൺമെന്റിന്റെ വിവിധ മേഖലകളിലുള്ള നമ്മുടെ പൊതു ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഭരണാധികാരികൾ എന്ന നിലയിലുള്ള തങ്ങളുടെ പങ്ക് ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റ് സ്വതന്ത്ര രാജ്യങ്ങളിലെ തങ്ങളുടെ സമപദവിക്കാരെപ്പോലെ ജനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സേവകരായി മാറണം.”

-ഡോ. രാജേന്ദ്ര പ്രസാദ്, 15.08.1947-ൽ ഭരണഘടനാ അസംബ്ലിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്തപ്പോൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ.

വിധി

മറ്റ് പൗരന്മാരുടെ അന്തസ്സിന് കോട്ടം തട്ടുന്ന തരത്തിൽ ചുവന്ന ബീക്കണുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ കോടതി വിലക്കി. മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ മേൽ അധികാരമോ പ്രതാപമോ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ചുവന്ന ബീക്കൺ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. കർത്തവ്യ നിർവഹണത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രം വിനിയോഗിക്കുന്നത് എങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേകാവകാശമാകുമെന്നും, അത് ഒരാളുടെ സ്ഥാനവുമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും കോടതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. കൂടാതെ, റോഡ് ഗതാഗതത്തിന് തടസ്സമില്ലാതെ പ്രവേശനം ആവശ്യമുള്ള പ്രവർത്തന ഏജൻസികൾക്കായ- ആംബുലൻസുകൾ, അഗ്നിശമന വകുപ്പുകൾ, എമർജൻസി സർവീസുകൾ, പോലീസ് വാഹനങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക്- മറ്റ് സർക്കാർ വാഹനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ത നിറങ്ങളിലുള്ള ലൈറ്റുകൾ ഉപയോഗിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി. അടിയന്തര സഹായം ആവശ്യമുള്ള പൗരന്മാർക്ക് വേഗത്തിലുള്ള സേവനം ഉറപ്പാക്കുന്നതിനാണ് ഇത് ചെയ്യുന്നത്.

ശത്രുഘ്നൻ ചൗഹാൻ മുതൽ പേർ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ

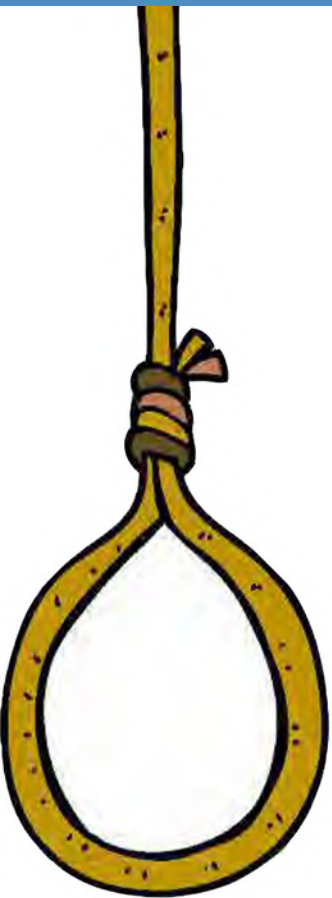
MANU/SC/0043/2014
2014/INSC/46

വസ്തുതകൾ

ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതിയും ഗവർണ്ണറും ദയാഹർജികൾ നിരസിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്, ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ടവരുമായ വ്യക്തികൾ ഈ റിട്ട് നിവേദനങ്ങൾ സുപ്രീം കോടതിയ്ക്ക് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചു.

നിയമചോദ്യം

ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതി ദയാഹർജികൾ നിരസിച്ചതിന് ശേഷം വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്നത് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണോ? അത്തരമൊരു വധശിക്ഷ ജീവപര്യന്തം തടവായി മാറ്റാനാകുമോ?

വിധി

ദയാഹർജി പരിഗണിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് കോടതി ആരംഭിച്ചത്. ആദ്യം, സുപ്രീം കോടതി വധശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. കോടതി നടപടികൾ പൂർത്തിയായാൽ, അതിനെതിരെ ഭരണനിർവഹണസമിതി നടപടിയെടുക്കും.

ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 161 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടയാൾക്ക് ഗവർണ്ണർക്ക് ദയാഹർജി അയക്കാം. ഗവർണ്ണർ അത് നിരസിച്ചാൽ ഭരണഘടനയുടെ 72- 0 അനുച്ഛേദം പ്രകാരം രാഷ്ട്രപതിക്ക് മറ്റൊരു നിവേദനം നൽകാം.

വധശിക്ഷയെ തടവുശിക്ഷയായി ചുരുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി കോടതി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ ഇവയായിരുന്നു:

- കാലതാമസം
- ഭ്രാന്ത്
- ഏകാന്ത തടവ്
- 'പെർ ഇൻകുറിയം' പ്രഖ്യാപിത ന്യായവിധികൾ
- നടപടിക്രമപരമായ വീഴ്ചകൾ

കാലതാമസം

ദയാഹർജി തീർപ്പാക്കുന്നതിൽ സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകുന്ന കാലതാമസത്തിന്റെ പേരിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു തടവുകാരന്റെ വധശിക്ഷ ജീവപര്യന്തമായി കുറയ്ക്കാമെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി. അതിൽ പറഞ്ഞു: “രാഷ്ട്രപതി തന്റെ ദയാഹർജി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഒരു കുറ്റവാളിയെ വർഷങ്ങളോളം അനിശ്ചിതത്വത്തിൽ നിർത്തുന്നത് അവനെ/അവളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിസ്സംശയം വേദനാജനകമാണ്. അത് വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധേയനായ വ്യക്തിക്ക് കടുത്ത ശാരീരിക ബുദ്ധിമുട്ടുകളും മാനസിക പ്രയാസവും ഉണ്ടാക്കുന്നു .

ഭരണഘടനയുടെ 21- 0 അനുച്ഛേദത്തോടൊപ്പം വായിച്ച അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരമുള്ള ദയാഹർജി രാഷ്ട്രപതി നിരസിച്ചത് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഗൗരവം അടിസ്ഥാനമാക്കി മാത്രം കുറ്റവാളിക്ക് വരുത്തിയ വേദനാജനകമായ കാലതാമസം ഈ കോടതിക്ക് ക്ഷമിക്കാനാവില്ല.”

ഏകാന്ത തടവ്

വധശിക്ഷ വിധിച്ച ദിവസം മുതൽ തങ്ങളെ ഏകാന്തതടവിൽ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നെന്ന് ഹർജിക്കാരിൽ ചിലർ വാദിച്ചു. ഇത് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെന്നും ജയിലിൽ അനുവദിക്കരുതെന്നും കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

പെർ ഇൻകുറിയം' പ്രഖ്യാപിത ന്യായവിധികൾ ഈ കാരണത്താൽ കോടതി, അതിന്റെ മുൻ വിധികൾ അവലോകനം ചെയ്തു, അവയൊന്നിലും തെറ്റായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തതായി കോടതിക്ക് കണ്ടെത്താനായില്ല.

ഭ്രാന്ത്

ഈ ബാച്ച് കേസുകളിൽ, ദയാഹർജി തീർപ്പാക്കുന്നതിൽ മനസ്സാക്ഷിയില്ലാത്ത വിധം നീണ്ട കാലതാമസമാണ്, വിട്ടുമാറാത്ത മാനസിക രോഗത്തിന് കാരണമായതെന്ന കാരണത്താൽ, വധശിക്ഷ ജീവപര്യന്തമാക്കി മാറ്റണമെന്ന് രണ്ട് തടവുകാർ അപേക്ഷിച്ചു. ഈ സാഹചര്യം കണക്കെടുക്കുമ്പോൾ വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്നത് മനുഷ്യത്വരഹിതവും സുസ്ഥിരമായ മനുഷ്യാവകാശ നിയമങ്ങളുടെ ലംഘനവുമായിരിക്കും.

ഭ്രാന്ത് കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് ഉചിതമായ ഒരു ഘടകമാണെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി.

ഭ്രാന്ത് കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് ഉചിതമായ ഒരു ഘടകമാണെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി.

നടപടിക്രമങ്ങളുടെ വീഴ്ചകൾ

ദയാഹർജികൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദിഷ്ട നടപടിക്രമങ്ങൾ ഈ കേസുകളിൽ കൃത്യമായി പാലിച്ചിട്ടില്ലെന്നും നിർദ്ദിഷ്ട ചട്ടങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിലെ വീഴ്ച പ്രതികൾക്കും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും ഗുരുതരമായ അനീതിക്ക് കാരണമായെന്നും ആയിരുന്നു ഹർജിക്കാരുടെ അവകാശവാദം.

ഭരണഘടനയുടെ 21- o അനുച്ഛേദത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ടവരോട് പോലും നീതിപൂർവ്വം പെരുമാറണമെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു.

"ആർട്ടിക്കിൾ 72/161 പ്രകാരം രാഷ്ട്രപതിയുടെയോ ഗവർണ്ണറുടെയോ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നത് കേവലം പ്രത്യേകാവകാശമല്ലെന്നും ഭരണഘടനാപരമായ ബാധ്യതയാണെന്നും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഓഫീസിന്റെ ഉയർന്ന പദവി കണക്കിലെടുത്ത്, ദയാഹർജികൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിന് ഭരണഘടനാശില്പികൾ ഒരു ബാഹ്യ സമയപരിധി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അനുച്ഛേദനങ്ങളുടെ കീഴിൽ, അവ ന്യായമായ സമയത്തിനുള്ളിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും , ദയാഹർജികൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള കാലതാമസം യുക്തിരഹിതമോ, വിശദീകരിക്കാനാകാത്തതോ അല്ലെങ്കിൽ അതിരുകടന്നതോ ആയി കണക്കാക്കുമ്പോൾ, ഈ പ്രശ്നത്തിൽ ഇടപെടുകയും വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയാണ്. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 72/161 പ്രകാരം ദയ തോടാനുള്ള അവകാശം ഒരു ഭരണഘടനാപരമായ അവകാശമാണ്, അത് ഭരണനിർവഹണസമിതിയുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. ഭരണഘടനാപരമായ എല്ലാ കർത്തവ്യങ്ങളും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധയോടും ജാഗ്രതയോടും കൂടി നിറവേറ്റണം, അല്ലാത്തപക്ഷം, അതിന്റെ മൂല്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിന് ഭരണഘടന, കോടതി ഇടപെടലുകൾക്ക് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു."

ദയാഹർജി തീർപ്പാക്കുന്നതിൽ കാലതാമസം നേരിട്ടതിനെ തുടർന്ന് 15 പ്രതികളുടെ വധശിക്ഷ ജീവപര്യന്തമാക്കി മാറ്റി .

നാഷണൽ ലീഗൽ സർവീസസ് അതോറിറ്റി അഭി.

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽ പേർ

MANU/SC/0309/2014

ആരാണ് മൂന്നാം ലിംഗം?

ഭിന്നലിംഗർ എന്നത് ലിംഗ വ്യക്തിത്വമോ ലിംഗ പ്രകടനമോ പെരുമാറ്റമോ അവരുടെ ജൈവിക ലൈംഗികതയുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്ത വ്യക്തികളെ ഒരു കൂടക്കീഴിൽ വിവരിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദമാണ്. 'മൂന്നാം ലിംഗം' എന്നാണ് ഇന്ത്യയിലെ അഭിഭാഷകർ അവരെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈ ലിംഗത്തിന്റെ നിയമപരമായ അംഗീകാരം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?

വിവാഹം, ദത്തടൂക്കൽ, അനന്തരാവകാശം, പിന്തുടർച്ചാവകാശം, നികുതി, ക്ഷേമം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അവകാശങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ ലിംഗഭേദം നിയമമേഖലയിലെ ഒരു സുപ്രധാന പ്രശ്നമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ നിലവിലുള്ള നിയമം ഇരട്ട ലിംഗങ്ങളായ ആണിനെയും പെണ്ണിനെയും മാത്രമേ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഭിന്നലിംഗക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കേണ്ട നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ അഭാവം മൂലം, ഈ സമൂഹം ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളിൽ വിവേചനം നേരിടുന്നു. ഭിന്നലിംഗതത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനുള്ള നിയമ നടപടികളുടെ അഭാവം ഭരണഘടനയുടെ തത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ഈ കേസ് ശ്രമിച്ചു.

അനുച്ഛേദം 14

രാഷ്ട്രം, ഭാരതത്തിന്റെ ഭൂപ്രദേശത്തിനകത്ത് യാതൊരു വ്യക്തിക്കും നിയമത്തിന്റെ മുമ്പാകെ സമത്വമോ നിയമങ്ങളുടെ സമമായ സംരക്ഷണമോ നിഷേധിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല.

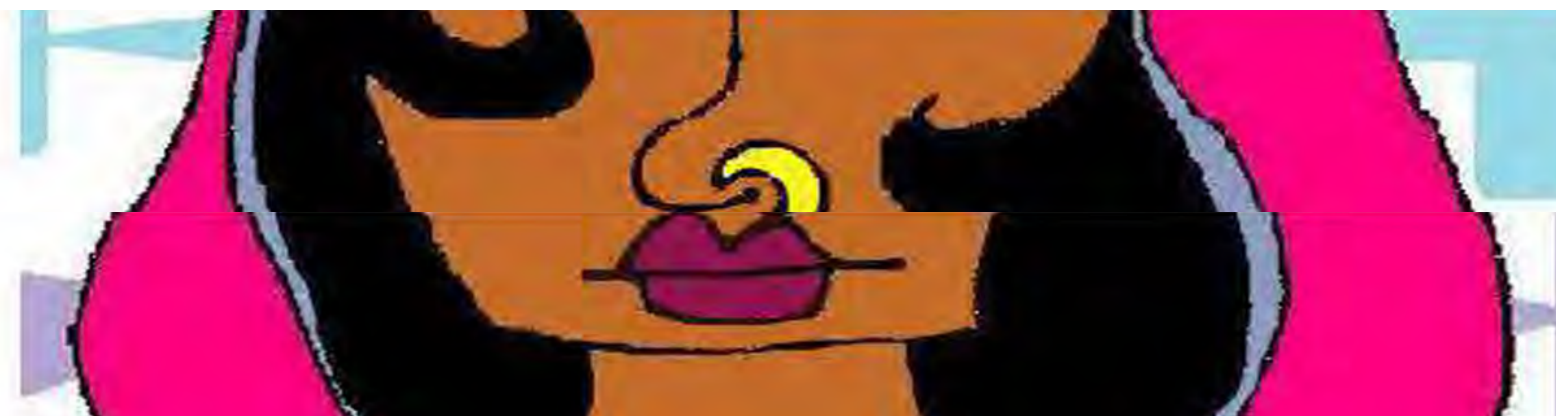
"ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും" നൽകുന്ന അവകാശമെന്ന നിലയിൽ, അനുച്ഛേദം 14 പുരുഷന്മാരേയും സ്ത്രീകളേയും ഭിന്നലിംഗക്കാരേയും തുല്യമായി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനാൽ, തൊഴിൽ, ആരോഗ്യ സംരക്ഷണം, വിദ്യാഭ്യാസം, പൗരാവകാശങ്ങൾ എന്നിവയുൾപ്പെടെ എല്ലാ മേഖലകളിലും നിയമത്തിന്റെ തുല്യ നിയമപരിരക്ഷയ്ക്ക് ഭിന്നലിംഗക്കാർക്ക് അർഹതയുണ്ട്. ലൈംഗിക ആഭിമുഖ്യത്തിന്റെയും ലിംഗ സ്വത്വത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിവേചനം നിയമത്തിന്റെ മുമ്പാകെയുള്ള സമത്വത്തെയും തുല്യ നിയമ പരിരക്ഷയേയും ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നു.

അനുച്ഛേദം 15

ജാതി, മതം, വംശം, ലിംഗം അല്ലെങ്കിൽ ജന്മസ്ഥലം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിവേചന നിരോധനം.

"ലൈംഗികത" എന്ന പരാമർശം ഭിന്നലിംഗക്കാരോടുള്ള വിവേചനം ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാത്തരം ലിംഗ വിവേചനങ്ങളെയും ലിംഗാധിഷ്ഠിത വിവേചനത്തെയും നിരോധിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാം.

അനുച്ഛേദം 16

പൊതു ജീവനം സംബന്ധിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ അവസരസമത്വം.

അനുച്ഛേദം 19(1)(എ)

എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും സംസാരത്തിനും ആശയപ്രകടത്തിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും.

ലിംഗ സ്വത്വം ഒരാളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കാതലായതിനാൽ, ഒരാളുടെ ലിംഗ സ്വത്വം വാക്കുകളിലൂടെയോ, വസ്ത്രത്തിലൂടെയോ, പ്രവൃത്തിയിലൂടെയോ, പെരുമാറ്റത്തിലൂടെയോ പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള അവകാശം സംസാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ആവിഷ്കാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുള്ള അവകാശത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

അനുച്ഛേദം 21

ജീവന്റെയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സംരക്ഷണം: നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസൃതമല്ലാതെ ഒരു വ്യക്തിയുടേയും ജീവിതമോ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമോ ഹനിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

ഒരാളുടെ ലിംഗ വ്യക്തിത്വം തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അവകാശം അന്തസ്സോടെ വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യ-ജീവിതം നയിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ്, അതിനാൽ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നു.

വിധി

"അതിനാൽ, നമ്മുടെ ഭരണഘടന ഉറപ്പുനൽകുന്ന നിയമത്തിന്റെ മുമ്പാകെയുള്ള സമത്വത്തെയും തുല്യ നിയമ പരിരക്ഷയേയും അസാധുവാക്കുകയോ മാറ്റുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും വിവേചനം, ഒഴിവാക്കൽ, നിയന്ത്രണം അല്ലെങ്കിൽ മുൻഗണന എന്നിവ ലൈംഗിക ആഭിമുഖ്യത്തിന്റെയോ ലിംഗ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവേചനമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ അനുമാനിക്കുന്നു".

കോമൺ കോസ് അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ

MANU/SC/o604/2015

2015/INSC/404

"പൊതു മൂലധനം, രാഷ്ട്രീയ
പ്രേരിത പരസ്യ
പ്രചാരണങ്ങൾക്ക്
ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെതിരെ"

വസ്തുതകൾ

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 32 പ്രകാരം പൊതുമരാമത്ത് പദ്ധതികൾ കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ അവരുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രേരിത പരസ്യ പ്രചാരണങ്ങൾക്ക് പൊതുപണം ഉപയോഗിക്കുന്നത് തടയണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് റിട്ട് ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്തു. പൊതുമരാമത്ത് പദ്ധതികൾക്കല്ലാതെ പ്രത്യേക വ്യക്തികളെയും കക്ഷികളെയും ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്ന പരസ്യങ്ങൾക്കായി അധികാരികൾ പൊതുമുലധനം ഉപയോഗിക്കുന്നത്, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14, 21 എന്നിവയുടെ ലംഘനമാണ്.

മാറിമാറി വരുന്ന സർക്കാരുകൾ പൊതുപണം ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തടയാൻ പ്രത്യേക മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ സഹിതം മാനുവൽ റിട്ട് വേണമെന്ന് ഹർജിക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

വിധി

സർക്കാർ പരസ്യങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് ഒരു നയവും നിലവിലില്ല. പരസ്യ വിഷയത്ത് പബ്ലിസിറ്റി ഡയറക്ടറേറ്റ് (DAVP) പുറപ്പെടുവിച്ച മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളിൽ പൊതുപണം ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തടയുന്ന പ്രസ്തുത വിഷയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. സർക്കാർ യുക്തിരഹിതമായും പൊതുതാൽപ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമായും പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഇടപെടാൻ അവകാശമുണ്ടെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു.

സർക്കാരുകൾക്ക് ലഭ്യമായ അത്യധികം ഉപയോഗപ്രദമായ ഒരു ഉപകരണമാണ് പരസ്യമെന്ന് വിലയിരുത്തിയെങ്കിലും അത് ദുരുപയോഗം ചെയ്യാൻ പാടില്ല. സുപ്രധാന വിവരങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിനുപകരം രാഷ്ട്രീയ നേട്ടം കൈവരിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ അതിന്റെ മുഴുവൻ ഉദ്ദേശവും വിഫലമായി പോകുന്നു.

ഹർജിയിൽ ഉന്നയിച്ച വിഷയത്തിൽ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ അഭാവം സംബന്ധിച്ച്:-

പൊതുപ്രചോദിതമായ പരസ്യ പ്രചാരണങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാൻ കോടതി ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചു.

- വസ്തുതകൾ വസ്തുനിഷ്ഠവും ന്യായവും പ്രാപ്യവുമായ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും
- പ്രചാരണങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി രൂപകൽപ്പന ചെയ്യുകയും വേണം.
- ഒരു പാർട്ടിയുടേയും രാഷ്ട്രീയ-താൽപര്യങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കരുത്.
- പ്രചാരണങ്ങൾ നീതിയുക്തവും കാര്യക്ഷമവും ചെലവ് കുറഞ്ഞതുമായ രീതിയിൽ വേണം ഏറ്റെടുക്കാൻ.
- പരസ്യങ്ങൾ നിയമപരമായ ആവശ്യകതകൾക്കും സാമ്പത്തിക നിയന്ത്രണ-നടപടിക്രമങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായിരിക്കണം.

ശ്രേയ സിംഗൽ അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ

MANU/SC/0329/2015

2015/INSC/257

വസ്തുതകൾ-

ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരന്റെ മരണശേഷം മുംബൈ നഗരം അടച്ചു പൂട്ടുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഫേസ്ബുക്കിൽ 'കുറ്റകരമായ' അഭിപ്രായങ്ങൾ പോസ്റ്റ് ചെയ്തതിന് രണ്ട് സ്ത്രീകളെ പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. 2000-ലെ ഇൻഫർമേഷൻ ആക്ട് ടെക്നോളജി ആക്ടിന്റെ വകുപ്പ് 66A പ്രകാരമാണ് അറസ്റ്റ് നടത്തിയത്. ഇത് തികച്ചും കുറ്റകരമായ ഏതെങ്കിലും വിവരങ്ങൾ ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ റിസോഴ്സ് അല്ലെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ ഉപകരണത്തിലൂടെ അയയ്ക്കുന്ന വ്യക്തികളെ ശിക്ഷിക്കാനോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ വ്യാജതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ഉപയോഗിച്ച് കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിവരങ്ങൾ ശല്യപ്പെടുത്തൽ, അപകടം, അപമാനം, പരിക്ക് അല്ലെങ്കിൽ മാനനഷ്ടം എന്നിവ സൃഷ്ടിക്കുന്നതും ആകണം. അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം ലംഘിക്കുന്നുവെന്ന കാരണത്താൽ 2 സ്ത്രീകൾ വകുപ്പ് 66A-യുടെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്ത് ഒരു നിവേദനം നൽകി.

നിയമ ചോദ്യം-

ഐടി നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 66A, അനുച്ഛേദം 19(1)(a) പ്രകാരം അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ലംഘിക്കുന്നുണ്ടോ, അതിനാൽ ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണോ?

വിധി

അനുച്ഛേദം 19 (1)(a) പ്രകാരം മൗലികാവകാശം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ മൂന്ന് ആശയങ്ങൾ ഉണ്ട്. വകുപ്പ് 66A ഒരു പൗരന്റെ സംസാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുക ചെയ്തുവെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

'മനുഷ്യാവകാശത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ ഈ വ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ മൂന്ന് ആശയങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യത്തേത് ചർച്ചയാണ് രണ്ടാമത്തേത് വാദിക്കാനുള്ള അധികാരം, മൂന്നാമത്തെ പ്രേരണയുമാണ്.

അനുച്ഛേദം 19 (1)(a) ന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത് ജനപ്രീതിയാർജ്ജിച്ചവർ എങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേക കാരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയോ വാദമോ. അനുച്ഛേദം 19 (2) വരുന്ന ഇന്ത്യയുടെ പരമാധികാരവും സമഗ്രതയും, സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ, വിദേശ സംസ്ഥാനങ്ങളുമായുള്ള സൗഹൃദ ബന്ധം തുടങ്ങിയവയുടെ' അത്തരം ചർച്ചകളോ വാദമോ പ്രേരണയുടെ തലത്തിലെത്തുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഒരു നിയമം പൊതു വൈകല്യത്തിന് കാരണമാകുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ ബാധിക്കുന്നതോ ആയ സംഭാഷണമോ പദപ്രയോഗമോ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്നത്.

പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അറിയാനുള്ള അവകാശം സെക്ഷൻ 66 എ നേരിട്ട് ബാധിക്കുന്നുവെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി. അനുച്ഛേദം 19(2) ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന എട്ട് വിഷയങ്ങളിലൊന്നും വകുപ്പ് 66A സംരക്ഷിക്കുന്നില്ല. ശല്യപ്പെടുത്തൽ, അപകടം, തടസ്സം, അപമാനം, ക്രിമിനൽ ഭീഷണിപ്പെടുത്തൽ, ശത്രുത എന്നിവ അനുച്ഛേദം 19 (2) ന്റെ പരിധിയിൽ അനുച്ഛേദം 19 (1) നൽകിയ അവകാശത്തിന് ന്യായമായ നിയന്ത്രണങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 19 (2) ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഇനിപ്പറയുന്ന നാല് വിഷയങ്ങളുമായി തടസ്സമില്ലാത്ത നിയമത്തിന് ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് കോടതി ചർച്ച ചെയ്തു-

1. പബ്ലിക് ഓർഡർ-

66A വകുപ്പിന് പൊതു ഉത്തരവിൽ യാതൊരു സൂചനയുമില്ലെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി. ഈ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പ്രേരണയുടെ ഒരു ഘടകവുമില്ലെന്നും പൊതു സുരക്ഷയ്ക്കോ സമാധാനത്തിനോ പെട്ടെന്നുള്ള ഭീഷണിയല്ലെന്നും അതിനാൽ പൊതുജനങ്ങളുമായുള്ള പൊതുജന ബന്ധവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും അതിൽ പറയുന്നു. അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശത്തിന് ന്യായമായ നിയന്ത്രണത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനമായി ഓർഡർ ചെയ്യുക.

2. മാനനഷ്ടം

വകുപ്പ് 66A പ്രശസ്തി അല്ലെങ്കിൽ പ്രശസ്തിക്ക് പരിക്കേറ്റതിൽ സ്വയം ആശങ്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും കോടതി വിലയിരുത്തി, അപകീർത്തിപ്പെടുത്തലിനുള്ള ഒരു അടിസ്ഥാന ഘടകമാണിത്, അതിനാൽ അപകീർത്തികരമായ പ്രസ്താവനകളെ ലക്ഷ്യം വച്ചുള്ളതല്ല.

3. ഒരു കുറ്റത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു

വകുപ്പ് 66A ഒരു കുറ്റം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി.

"ഇന്റർനെറ്റിലൂടെ പ്രചരിപ്പിച്ച വിവരങ്ങൾ ആരെയും 'അളവാക്കുന്ന' വിവരങ്ങളാകേണ്ടതില്ല. രേഖാമൂലമുള്ള വാക്കുകൾ അയച്ചുകൊണ്ട്, അത് 'ചർച്ച' അല്ലെങ്കിൽ 'അന്വേഷണസി' എന്ന മേഖലയിലായിരിക്കാം' ഒരു പ്രത്യേക കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ. ശല്യപ്പെടുത്തൽ, അപകടം മുതലായവ മൂലമുണ്ടാകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ തികച്ചും കുറ്റകരമോ അല്ലെങ്കിൽ ഭയാനകമായ സ്വഭാവമോ ഉണ്ടാകുന്നത് പീനൽ കോഡിന് കീഴിലുള്ള കുറ്റങ്ങളല്ല. അവ പീനൽ കോഡിന് കീഴിലുള്ള ചില കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ ഘടകങ്ങളാകാം, പക്ഷേ അവ സ്വയം കുറ്റങ്ങളല്ല. ഈ കാരണങ്ങളാൽ, വകുപ്പ് 66A-യ്ക്ക് 'ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്' എന്നതുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല"

4. വികാസം അല്ലെങ്കിൽ ധാർമ്മികത

വകുപ്പ് 66A ഒരു തരത്തിലും ഒരു കുറ്റകൃത്യവും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ലെന്ന് കോടതി വീണ്ടും വിലയിരുത്തി, അത് 'തീരുമാനം' അല്ലെങ്കിൽ 'ധാർമ്മികത' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടാം'

വകുപ്പ് 66A അതിന്റെ അവ്യക്തത കാരണം ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. വിഭാഗത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച പദപ്രയോഗങ്ങൾ തുറന്ന മനസ്സുള്ളതും നിർവചിക്കപ്പെടാത്തതും കോടതി കണ്ടെത്തി.

ഒരാൾക്ക് കുറ്റകരമാകുന്നത് മറ്റൊന്നിനെ കുറ്റകരമായിരിക്കില്ല. ഒരാൾക്ക് ശല്യവും മറ്റൊരാൾക്ക് ശല്യമോ ഉണ്ടാക്കില്ല. 'വ്യത്യസ്തമായി' എന്ന പ്രയോഗം പോലും പൂർണ്ണമായും കൃത്യതയില്ലാത്തതാണ്- ഒരു സന്ദേശം ത്രിശൂലം അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതുക, അത് 'വ്യത്യസ്തമായി' അയച്ചതായി പറയാമോ? അത്തരം സന്ദേശം 'വ്യത്യസ്തമായി'

അയച്ചതാണെന്ന് പറയുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരു സന്ദേശം കുറഞ്ഞത് 8 തവണയെങ്കിലും അയയ് കേണ്ടതുണ്ടോ? ഈ പദപ്രയോഗങ്ങളൊന്നും കൈമാറുന്ന അതിർത്തികളൊന്നുമില്ല- അതാണ് വിഭാഗത്തെ

ഭരണഘടനാപരമായി അന്വേഷണമാക്കുന്നത്" വകുപ്പ് 66 എ സംസാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും കാരണമായ ചില്ലിംഗ് പ്രഭാവം കോടതി അംഗീകരിച്ചു. വിഭാഗത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന നിബന്ധനകൾ ഇൻറർനെറ്റ് വഴി പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാത്തരം വിവരങ്ങളുടെയും ഒരു കുറ്റം ഫലത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. 'വളരെയധികം കുറ്റകരമോ ശല്യത്തിനോ അസൗകര്യത്തിനോ കാരണമാകുന്ന വിവരങ്ങൾ നിർവചിക്കപ്പെടാത്ത നിബന്ധനകളാണ്, അത് വലയിലേക്ക് വളരെ വലിയ അളവിൽ സംരക്ഷിതവും നിരപരാധിയുമായ സംസാരം എടുക്കുന്നു. സർക്കാർ, സാഹിത്യ, എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാഴ്ചപ്പാടോ കാഴ്ചപ്പാടോ ആയ ഇൻറർനെറ്റ് വിവരങ്ങളിൽ പ്രചരിപ്പിച്ച ഒരു വ്യക്തിക്ക് ചർച്ച ചെയ്യാനോ വാദിക്കാനോ കഴിയും. ഏതൊരു കാര്യത്തെയും കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ ആവിഷ്കാരം ശല്യത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ചിലർക്ക് തീർത്തും കുറ്റകരമാകാം.

ഒരു പ്രത്യേക കമ്മ്യൂണിറ്റിയുടെ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം 'ലിബറൽ കാഴ്ചകൾ' വഴി ഇൻറർനെറ്റിലൂടെയുള്ള ആശയവിനിമയങ്ങളാൽ വളരെയധികം അസ്വസ്ഥരാകുകയോ അസ്വസ്ഥരാകുകയോ ചെയ്യാം'- സ്ത്രീകളുടെ വിമോചനം അല്ലെങ്കിൽ ജാതിവ്യവസ്ഥ നിർത്തലാക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ മതത്തെ നിരോധിക്കാത്ത ചില വ്യക്തികളെ ഇവയിൽ ഓരോന്നും തികച്ചും കുറ്റകരമോ, ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതോ, ദോഷകരമോ, പ്രത്യേക ആശയവിനിമയങ്ങളുടെ വലിയ വിഭാഗങ്ങളെ അപമാനിക്കുന്നതോ ആകാം. വകുപ്പ് 66 എ വളരെ വിശാലമാണ്, ഏത് വിഷയത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഏത് അഭിപ്രായവും അതിൽ ഉൾപ്പെടും. ഇൻറർനെറ്റിലൂടെ പ്രചരിപ്പിച്ച വിവരങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അനുച്ഛേദം 14 ലംഘിച്ചതിന് അനുച്ഛേദം 66 എയിലേക്കുള്ള വെല്ലുവിളി അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

സുപ്രീംകോർട്ട് അഡ്വക്കേറ്റ്സ് ഓൺ റെക്കോർഡ് അഭി. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ

MANU/SC/1183/2015

2015/INSC/787

വസ്തുതകൾ

ദേശീയ ജുഡീഷ്യൽ അപ്പോയിന്റ്മെന്റ് കമ്മീഷൻ (NAC) ബില്ലും ഭരണഘടനാ (121- ഭേദഗതി) ബിൽ, 2014 ഓഗസ്റ്റിൽ ലോക് സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. പാർലമെന്റിന്റെ ഇരുസഭകളും ബിൽ അവതരിപ്പിച്ച 3 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഈ ബില്ലു് പാസാക്കുകയും, 2015 ജനുവരിയിൽ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതി അനുമതി നൽകുകയും, ഈ ബില്ലു് നിയമമായി നിലവിൽ വരികയും ഉണ്ടായി. ഉയർന്ന ജുഡീഷ്യറിയിലേക്ക് ജഡ്ജിമാരെ രണ്ട് ദശകങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള കൊളീജിയം സമ്പ്രദായത്തെ മാറ്റിസ്ഥാപിക്കാനായിരുന്നു N.J.A.C. എന്നിരുന്നാലും സുപ്രീം കോടതിയിൽ വെല്ലുവിളിക്കപ്പെട്ടു.

ജഡ്ജിമാരെ ഇന്ത്യയിലെ ഉയർന്ന ജുഡീഷ്യറിയിലേക്ക് നിയമിക്കുന്നതിനും സ്ഥലംമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിനും ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട ബോഡിയായിരുന്നു. N.J.A.C. ഘടനയിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ, രണ്ട് മുതിർന്ന ജഡ്ജിമാരും, യൂണിയൻ നിയമ-നീതിമന്ത്രിയും രണ്ട് പ്രമുഖരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ രണ്ട് പ്രമുഖരെയും ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ, ഇന്ത്യ പ്രധാനമന്ത്രിയും ലോക് സഭയിലെ പ്രതിപക്ഷ നേതാവും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കമ്മിറ്റി നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യും,

സുപ്രീം കോടതിയിലെയും ഹൈക്കോടതിയിലെയും ജഡ്ജിമാരുടെ നിയമനങ്ങളും, സ്ഥലംമാറ്റം ബന്ധപ്പെട്ട തീരുമാനങ്ങൾ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കൊളീജിയം എടുക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയാണ് കൊളീജിയം സിസ്റ്റത്തിൽ. സുപ്രീം കോടതിയിലെ നാല് മുതിർന്ന ജഡ്ജിമാരും ബന്ധപ്പെട്ട മൂന്ന് ഹൈക്കോടതിയിലെ മൂന്ന് അംഗങ്ങളും ആണ് ഉൾപ്പെടുന്നത്.

നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ

N.J.AC നിയമം ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണോ?

വിധി

കൂട്ടായ ഉത്തരവിൽ, 2015 ൽ, സുപ്രീംകോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് N.J.A.C ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്ന് ഈ പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ ബോധിപ്പിച്ചു-

രാഷ്ട്രപതിയുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തതയില്ലെന്നും പുതിയ നിർദ്ദിഷ്ട സംവിധാനത്തിൽ വ്യക്തതയില്ലെന്നും കോടതി പറഞ്ഞു, രാഷ്ട്രപതിയുടെ തീരുമാനം രണ്ട് പ്രമുഖരുടെ അഭിപ്രായത്തിന് വിധേയമാണ്, അവർ ആരും ഭരണഘടനാപരമായി ഉത്തരവാദിത്തമുള്ളവരല്ല, അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവേചനാധികാരത്തെ കുറയ്ക്കും. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 124 (2) ലേക്ക് NJAC ആക്റ്റ് ഗൗരവമേറിയതും ഭരണഘടനാവിരുദ്ധവുമായ കടന്നുകയറ്റമാണെന്ന് പറഞ്ഞു.

ഇന്ത്യയുടെയും ജൂഡീഷ്യറിയുടെയും ചീഫ് ജസ്റ്റിസിനെ യും പങ്ക് സംബന്ധിച്ച് 99- മത് ഭേദഗതി നിയമം ആ പദവിയുടെ പ്രാധാന്യം കുറച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു, NJAC-യിലെ ആറ് അംഗങ്ങളിൽ ഒരാളായ ജൂഡീഷ്യറി മേധാവി- അത്തരമൊരു വ്യവസ്ഥ 'പരമ്പരാഗതമായി അവരെ ആവശ്യപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞു, ചരിത്രപരവും നിയമാനുസൃതവുമായ ഭരണഘടനാ പ്രാധാന്യവും അധികാരവും ഘടകസഭയും ഭരണഘടനയും പോസ്റ്റുചെയ്ത നിയമന പ്രക്രിയയെ ഗണ്യമായി ഒഴിവാക്കുക' അത്തരമൊരു

ഭേദഗതി ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയിൽ ഭേദഗതി വരുത്താനും ശ്രമിച്ചുവെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു. രണ്ട് പ്രമുഖരുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ചും അവർ വഹിച്ച വീറ്റോയുടെ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചും വിധി ന്യായത്തിൽ പറഞ്ഞു-

ജഡ്ജിമാരെ നിയമിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എല്ലാ മേഖലകളിലുമുള്ള പ്രമുഖരുമായി കൂടിയാലോചിക്കുന്നതിൽ എതിർപ്പില്ല, എന്നാൽ ഈ പ്രഗത്ഭരായ വ്യക്തികൾക്ക് ഏകകണ്ഠമായോ അല്ലാതെയോ ഇന്ത്യയുടെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എടുക്കുന്ന ഒരു തീരുമാനം വീറ്റോ ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നത് അചിന്തനീയമാണ്- ഇത് ഫലത്തിൽ പ്രമുഖർക്ക് രാജവാഴ്ചയുടെ ശക്തി നൽകുന്നു

സുതാര്യതയെക്കുറിച്ച്- സുതാര്യതയും രഹസ്യസ്വഭാവവും തമ്മിലുള്ള സന്തുലിതാവസ്ഥ വളരെ അതിലോലമായതാണ്, ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചില സെൻ സിറ്റീവ് വിവരങ്ങൾ പരസ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ , അത് അവരുടെ പ്രശസ്തിയിലും അന്തസ്സിലും വളരെയധികം സ്വാധീനം ചെലുത്തും. 99- മത് ഭരണഘടന ഭേദഗതി നിയമവും എൻ ജെ സി നിയമവും ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വകാര്യതാ ആശങ്കകൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഉപസംഹാരമായി, ഭേദഗതി ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു, ഇത് ജുഡീഷ്യറിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ജഡ്ജിമാരെ നിയമിക്കുന്ന കാര്യത്തെയും തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു, ഇത് ജുഡീഷ്യറിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരവും അവിഭാജ്യവുമായ ഭാഗമായിരുന്നു. ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ ഫലമായി, കൊളീജിയം സംവിധാനം പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചു.